XXX. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. FEBRUÁR 28.

Ludas Matyi

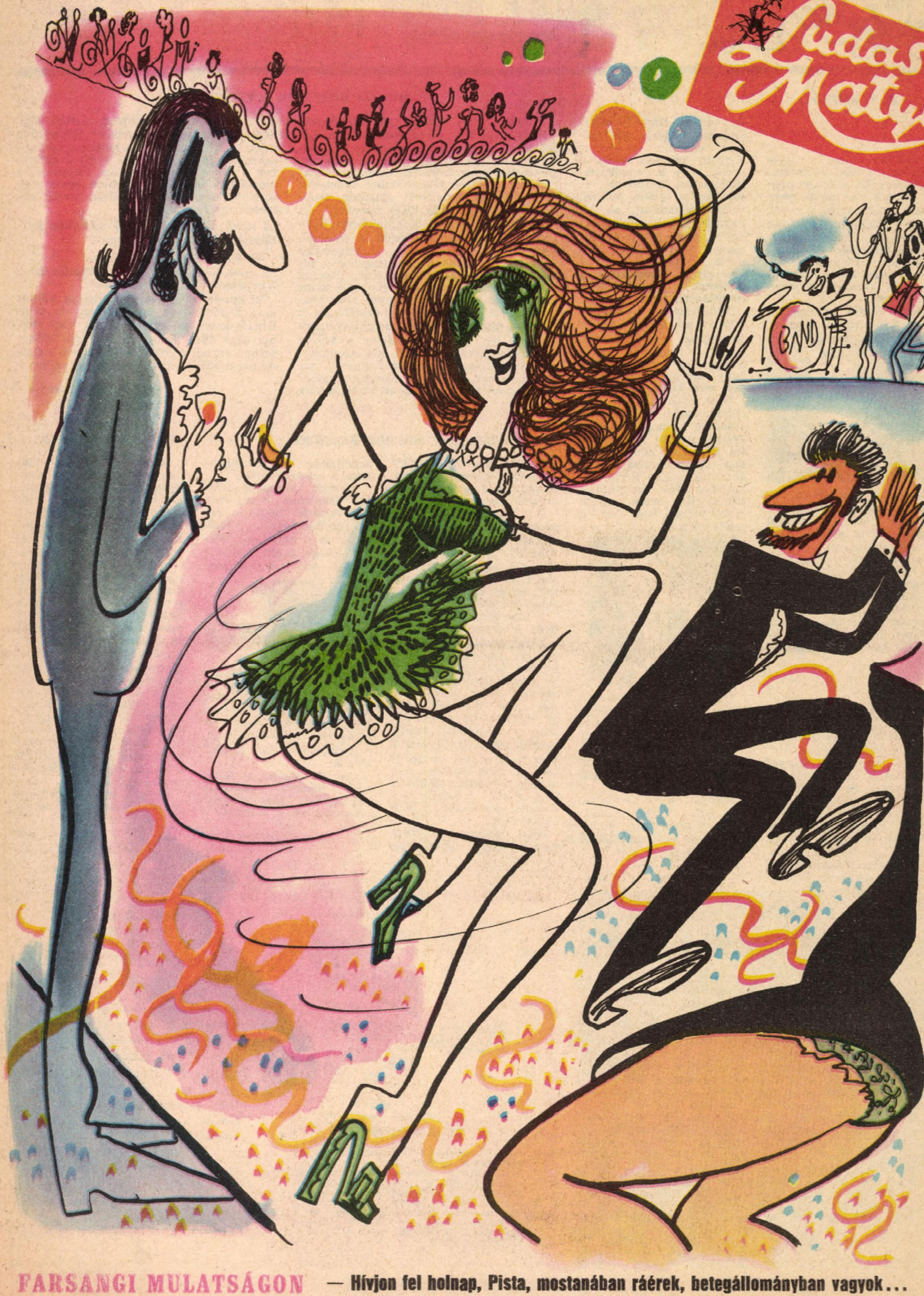

Szür-Szabó József rajza

FARSANGI MULATSÁGON — **Hívjon fel holnap, Pista, mostanában ráérek, betegállományban vagyok...**

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

①

Hidegvacsoráim egyik ékköve a kőrösi különleges húskrém. Ez a konzervipari termék szerintem nemcsak arról nyerte a nevét, hogy különleges jól van fűszerezve, hanem arról, hogy különlegesen nehéz hozzájutni. Tíz-tizenöt boltot is végig kell búvárkodni, míg valahol rábukkan az ember.

Úgy látszik, a Nagykőrösi Konzervgyár egyszer, kísérletező jókedvében, kikeverte ezt a masszát, felcsigázta az étvágyunkat vele, elhúzta orrunk előtt a húsosmadzagot, de aztán valahogy elment a kedve az egésztől, abbahagyta a gyártását.

Megjelent tehát egy új gyártmány, s aztán nagyon gyorsan el is tűnt, Ebben, sajnos, nincs semmi különleges. Ezt már megszoktuk.

②

F. M.-né olvasónk megírta: a VIII. kerületi IKV adósa maradt háromezer forinttal, s ezt a tartozást 50 forintos havi részletekben akarja visszafizetni.

A panaszra sértődött hangú válasz érkezett az IKV-tól. Azt írják, többek között: „A bérlőnek bizonyára nincs tudomása arról, hogy nemcsak ő követel tőlünk 3000 forintnyi összeget, hanem több százan vannak ilyenek... Nyilván azt sem tudja a bérlő, hogy a rendelkezésünkre álló milliókból elsősorban a lyukas tetőket, rossz csatornákat, az elhasználódott vízvezetéki hálózatokat, lakásberendezéseket kell rendbe hoznunk... Kérjük, hogy a humorizáló bérlőnek a fentieket is szíveskedjenek tudomására hozni.”

Tudomására hoztuk. „Bérlő” ezt fegyelmezetten tudomásul vette, s csak annyit jegyzett meg, csöppet sem humorizálva, hogy még azt a havi ötvenest sem kapta meg eddig.

Nem tudom, hogy egy „humorizáló” újságírónak szabad-e annyit megjegyezni: a havi ötvenforintos törlesztés adminisztrálása, nyilvántartása, postázása elég sokba kerül, talán még ötven forintnál is többe. Így aztán igazán nem tudni, hogy mi a gazdaságosabb...

Egyet azonban biztosan lehet tudni: egy hivatalos szervnek nemcsak a pénzére kell vigyáznia, hanem az adott szavára is. És ha már azt a havi ötvenest beigérték, akkor legalább fizessék is.

Közben azért számoljanak utána, hátha találnának gazdaságosabb, mindkét fél részére megfelelőbb megoldást is.

(r)

MINDEN ROSSZ, HA A VÉGE ROSSZ

Néhány héttel ezelőtt egy könyvkereskedésben jártam és tallózás közben felfedeztem egy hatalmas polcot, amely zsúfolva volt „A diákkönyvtár kötetei” c. sorozattal. Nagy örömmel nyugtáztam magamban a kitűnő világirodalmi válogatást és a kötetek rendkívül gálánsan szubvencionált olcsó árát. (Két remekmű egy kötetben 4,50 Ft.) A Színművészeti Főiskolán mostanában kezdődött a második félév, amelynek az én osztályomban Shakespeare a tananyaga. Ilyenkor a kiválasztott jeleneteket le szokták gépelni. Én úgy gondoltam, hogy a géppapír többe kerül, mint az említett könyv; a munkaidőről nem beszélve, így javaslatomra a Főiskola minden illetékes hallgató számára vásárolt egy példányt. Mikor a szöveg elemzésére került sor, nem kis bosszúsággal javítgattam mindegyik hallgatót már az első sornál, ui. kivétel nélkül azt mondták: „Lenni vagy nem lenni: *ez* itt a kérdés.” Holott a helyes szöveg: „Lenni vagy nem lenni: *az* itt a kérdés.” (Helyszűke miatt nem elemzem itt a lényeges különbséget.) Majd megmutatták, hogy a könyvben a hibás szöveg áll. Nos, folytattuk a monológot és elértünk annak egyik legigazibb, legszebb mondatához, amely helyesen így hangzik:

„S mind a rúgást, mellyel méltatlanok
Bántalmazzák a tűrő érdemet.”

De a könyvben ez olvasható:

„S mind a rúgást, mellyel méltatlanok
Bántalmazzák a tűrő térdemet.”

Elképzelhető, milyen derültséget váltott ki a sajtóhiba, én is nevettem, de meglehetős keserűen, mert szomorú, hogy ennyi okos ötlet, jószándék és nem utolsósorban anyagi áldozat — valakinek a gondatlan munkája miatt — selejtté válik.

Simon Zsuzsa

● ●

SZEGÉNY MATRÓZ KESEREG...

Matróz vagyok a BKV hajózási üzemegységénél. A vállalattól egyenruhát is kapunk. De hogyan?!

A ruhaigénylést az üzemegység központjából el kell vinni a BKV egyenruházati raktárába. Ott kiállítanak egy utalványt, és megadják az Elegancia Ktsz címét, ahol az egyenruhát elkészítik.

A ktsz-ben méretet vesznek, elismervényt adnak, s közlik az első próba időpontját. Én például szeptember 24-én jártam ott, az első próba napját november 10-re tűzték ki. Egy kicsit távolinak tűnt az időpont, de beletörődtem, s a jelzett napon megjelentem az Elegancia Ktsz 5-ös számú részlegében. A ruha, sajnos, még nem volt próbára alkalmas állapotban... Sebaj, elmentem másodszor is. Még akkor sem...

Nem részletezem, mert hosszú volna, ugyanis tizenegyszer kellett elmennem a szövetkezetbe...

Február közepén, amikor levelemet írom, már ott tartunk, hogy a két egyenruhaöltönyöm elkészült, csak arra kell várnom, hogy a BKV elszállíttassa az egyenruházati raktárába, s oda elmehessek érte. Ám a köpeny valahol lemaradt, s mire az megkerül... Félek, hogy addigra lejár az egyenruha kihordási ideje, s kezdhetem az egészet elölről.

Kedves Elegancia Ktsz, nem lehetne valamivel gyorsabban, elegánsabban elvégezni ezt a munkát?

Szignár János
matróz

NEM HŰT A HŰTŐ...

A mi hűtőgépünk minden eddigi rekordot megdöntött: tavaly május óta, amióta megvettük, még egy percig sem működött. Első nap, amikor hazavittük és bekapcsoltuk, kiderült, hogy hibás a gép. Azonnal jelentettük a szerviznek. Röpke két hónap múlva kijöttek, elvitték a gépet. Egy hónap múlva hazahozták, azzal, hogy most már jó. Nem volt jó. Azután még háromszor elvitték, háromszor visszahozták, de a gép csak nem működött. Most legutóbb a gépet már el sem vitték, csak a jótállási papírokat. A Villamossági G. K. pécsi hűtőgéprészlegében azóta is a papírokat nézdegélik, mi meg itthon a makacsul rossz hűtőgépet nézegetjük.

Vajon lesz valamikor olyan hűtőgépünk, amely hűt is?

Freund János
Bár, Szabadság út 113.

AZ ÚJPALOTAIAK KÉRÉSE

Mi, újpalotai lakosok, végtelenül örülünk annak a fejlődésnek, amely új lakótelepünk közlekedésében az elmúlt év legvégén bekövetkezett.

A meghosszabbított kis földalatti átadásával egyidőben, 69-es jelzéssel, új villamosvonalat kaptunk, s a Csömöri úti felüljáró határidő előtti átadásával a busz menetideje negyedóráról mintegy öt percre rövidült Újpalota központja és a Bosnyák tér között.

A még előnyösebb közlekedés érdekében a következő javaslatot tesszük:

A 173/E járat nagyon jó, de sajnos csak időszakos még hétköznap is, és vasárnap egyáltalán nem jár, pedig akkor is fontos lenne a kapcsolat a metróval. Ezért az a javaslatunk, hogy helyette a 107-es gyorsjárat végállomását Újpalota-Zsókavár utcáig — esetleg a 7/C-t a Felszabadulás útig — kellene meghosszabbítani. Ez menetidőben plusz öt percet jelentene, tehát 35 perces összmenetidejével a 107-es járat nem lenne túl hosszú. E járattal Újpalotának állandó kapcsolata lenne a metróval, a város szívével és Budával. A 107-es és a 7/C jelenlegi végállomása úgysem a legszerencsésebb helyen van: a Nagy Lajos király útjának rendkívüli zsúfoltsága miatt.

Győry István
Bp. XV., Hevesi Gyula út 27.

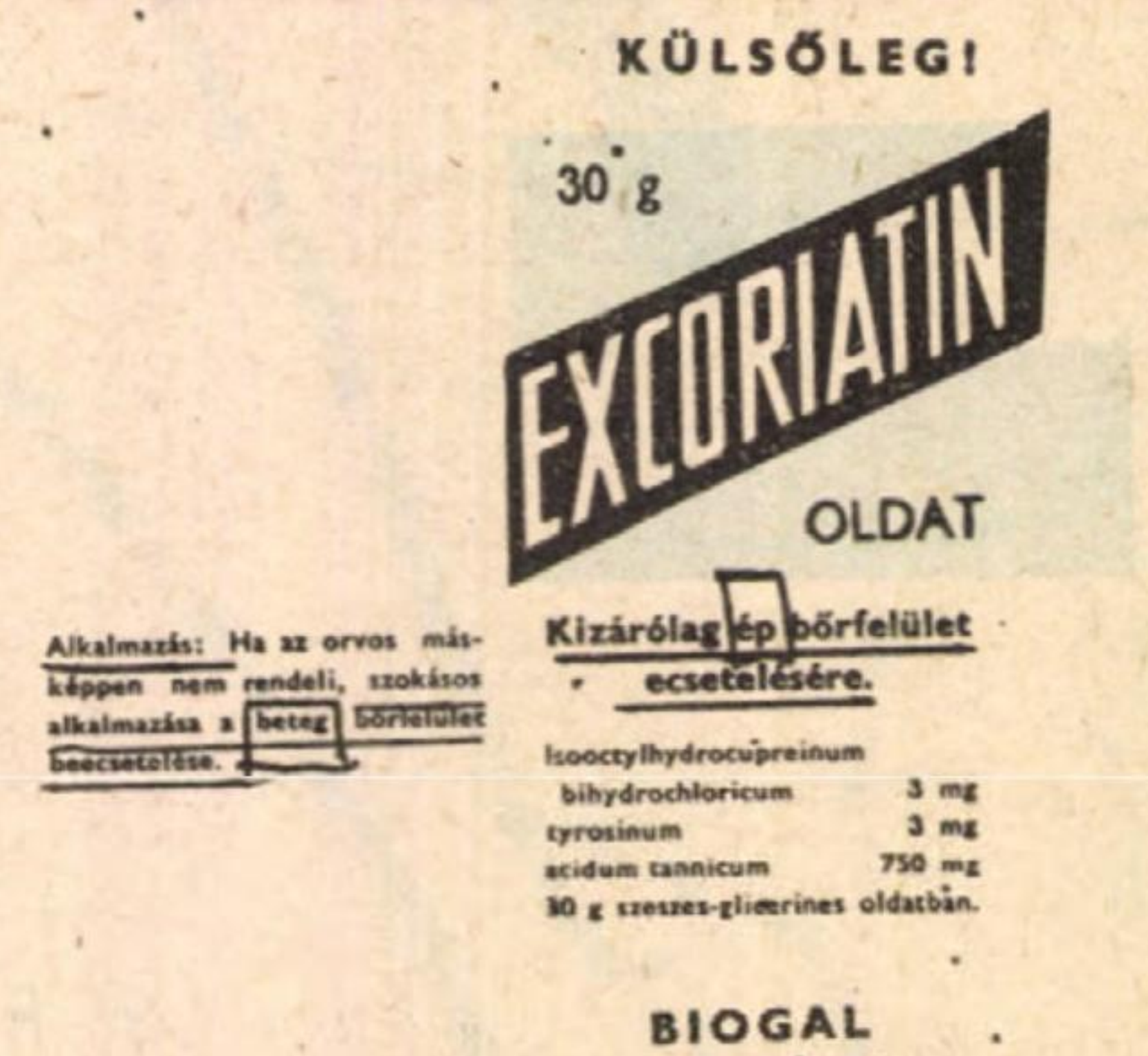

KÜLSŐLEG!

30 g

EXCORIATIN

OLDAT

Alkalmazás: Ha az orvos másképpen nem rendeli, szokásos alkalmazása a beteg bőrfelület beecsetelése.

Kizárólag ép bőrfelület ecsetelésére.

Isooctylhydrocupreinum bihydrochloricum	3 mg
tyrosinum	3 mg
acidum tannicum	750 mg

30 g szeszes-glicerines oldatban.

BIOGAL
Gyógyszergyár, Debrecen

HOVA KENJEM?

Sokáig forgattam a kezemben ezt a gyógyszeres dobozt, mert a két különböző oldalán olvasható felirat ellentmond egymásnak. Egyik helyen azt írják, hogy a beteg bőrfelületet lehet beecsetelni vele, a másik helyen az áll, hogy kizárólag csak az ép felületet. Hova kenjem végül is a kenőcsöt? Egyáltalán nem mindegy ez, hiszen a bőrömre megy a játék!

F. E.-né,
Verőce

VISSZAVÁROM A TELEFONOMAT

A Baross utca 103. számú házban laktunk és 145-028 kapcsolási számon telefonom volt. A házat, minthogy lebontásra vár, kiürítették, így nekem is ki kellett költöznöm családostul. A telefonomat kötelességszerűen beszolgáltattam a József központba. Kértem, hogy az új lakásomba, mely ugyanazon kerületben, Üllői út 66/B—II. szám alatt az V. emeleten van, mielőbb a telefont szereljék fel. Ismételt sürgetésemre azt az ígéretet kaptam, hogy a telefont a múlt év végéig felszerelik. Ez a határidő már régen elmúlt, de telefonomat máig sem kaptam vissza.

Özv. Gáspár Antalné,
Budapest

MOZI-MŰSOR ÉS KRITIKA

Szeretem a mozit. Gyerekkori szerelem ez, valamikor minden filmet megnéztem. Manapság már nincs annyi időm, ritkábban jutok el moziba, de szerdánként — amikor a lapok közlik a budapesti mozik részletes műsorát — mindig áttanulmányozom a programot: ha egyszer gusztusom támad valamelyik filmre, tudjam, hogy melyik moziban látható. Aztán elolvasom a filmkritikákat is, mert én azok közé tartozom, akik sokat adnak a kritikusok véleményére.

A moziműsorok és a kritikák egybevetése tanulságos és szórakoztató játék. Ajánlom Önöknek is. Íme egy példa:

A bemutatót követő héten:

PONDRÓK (új magyar film) Uránia, Saturnus, Alfa, Béta, Kossuth, Görgey, Petőfi, Landerer, Heckenast, Május 1, Május 2, Május 3, Május 4, Toldi, Holubár vitéz, Bartók, Kodály, Petrovics Emil, Szabadság, Szerelem, Ekettő, Kellnekem, Ady, Kosztolányi, Babits, Kőbánya, Aranybánya, Homokbánya.

Sajtóvisszhang:

„Reggeli Újság": Végre egy jó film!

Második hét:

PONDRÓK (magyar film) Május 5 (csak délelőtt!) Kispiszkos (csak délután, estefelé).

Sajtóvisszhang:

„Délelőtti Újság": Beszélgetés egy nagysikerű film alkotójával. A Pondrók című film rendezője készülő új filmjéről nyilatkozik, amely folytatása lesz a Pondrók-nak.

Harmadik hét:

PONDRÓK (magyar film) Kutyaól (este tíz órakor), Tyúkketrec (reggel negyednyolckor)

Sajtóvisszhang:

„Déli Újság": Miért nagy film a Pondrók?

Negyedik hét:

PONDRÓK (magyar film) Barlang-mozi (megközelíthető a kék jelzés nyomán, csak turistáknak, háromórás gyaloglással. Hegymászófelszerelést mindenki hozzon magával!)

Sajtóvisszhang:

„Koradélutáni Újság": Miért óriási film a Pondrók?

Ötödik hét:

PONDRÓK (magyar film) Dugi-mozi (ötnél több néző esetén a Főmo közli, hol a csudában van a mozi. A kulcs és a filmdoboz a lábtörlő alatt).

Sajtóvisszhang:

„Délutáni Újság": Felejthetetlen élmény volt! Vallomások a Pondrók című filmről.

Hatodik hét:

PONDRÓK (magyar film) Átalakításmiattzárva — filmszínház (Átalakítás miatt zárva)

Sajtóvisszhang:

„Esti Újság": A Pondrók helye a világ filmművészetében.

Hetedik hét:

A filmet már sehol sem adják, de a sajtó még mindig visszhangzik tőle.

Mikes György

A hosszú asztal felett vágni lehetett a füstöt. Későre járt, dönteni kellett.

— Pocsolád és a vonyigó! — kiáltotta Rotbart Géza, a főmérnök. — Kitartok Pocsolád mellett és a vonyigó mellett. A tröszt érdeke azt követeli, hogy vonyigót gyártsunk Pocsoládon.

— Kétségkívül — mondta Huculka Csobán, a tröszt igazgatója. — Pocsoládnak és a vonyigónak megvannak a maga előnyei, bár a magam részéről továbbra is azt javaslom, hogy gyártsunk inkább csömöszkét Gyüdön. Minthogy azonban a világért se erőltetném rátok az akaratomat, döntsön a sors. Ha te győzöl, Rotbart, akkor Pocsolád lesz és vonyigó, ha én, akkor Gyüd lesz és csömöszke.

Feldobott egy kétforintost.

— Fej! — kiáltotta.

A pénzdarab pengve hullott az asztalra, kíváncsian hajoltak föléje. Fej volt.

Pár hónapra rá Gyüd diadallal masírozott be az európai piacra és nevetségessé tette még a fejlett kapitalista országok csömöszkegyártását is. A vezetőség ekkor már újabb terveket latolgatott.

— Bermuda és a Hebridák! — kiáltotta Kékfrank Dezső, a külkeres. — A tröszt érdeke azt követeli, hogy importáljunk bermudát a Hebridákról.

— Nem vitás — mondta Huculka Csobán. — Vannak bizonyos lehetőségek a javaslatban. A magam részéről mégis hasznosabbnak tartanám, ha nem bermudát importálnánk a Hebridákról, hanem csicsonkát exportálnánk a Baleárokra. Persze a világért se erőltetném rátok az akaratomat, döntsön a sors. Ha te győzöl, Kékfrank, akkor bermuda lesz a Hebridákról, ha én, akkor csicsonka a Baleárokra. Én vagyok a fej.

Feldobott egy kétforintost.

— Fej! — kiáltotta.

Néhány hónap múlva a tröszt csicsonkája zeneszóval vonult be a Baleárokra és az évtized üzletének bizonyult.

Huculka Csobán a kilencvennegyedik születésnapján bement a minisztériumba.

— Búcsúzni jöttem, fiúk — mondta. — Ideje, hogy nyugdíjba menjek.

— Szó sem lehet róla — kiáltott a minisztérium. — Te nélkülözhetetlen ember vagy, Csobán!

— Hagyjuk csak — mondta Huculka. — Tudom, amit tudok. Erőm megfogyatkozott, már alig tudom feldobni a kétforintost. Minthogy azonban nem szeretném rátok erőszakolni az akaratomat, döntsön a sors. Ha én nyerek, nyugdíj, ha ti nyertek, üsse kő, ráteszek még egy évet. És most figyeljetek, mert ez az utolsó dobásom. Én vagyok a fej.

Feldobta a kétforintost.

— Fej! — kiáltotta.

*

— Azért roppant nehéz lehetett mindig a legjobb lehetőséget választani — mondta az újságíró, aki századik születésnapján kereste fel Huculka Csobánt.

— Igen — felelte Huculka. — Kellett hozzá némi szakértelem. Meg persze egy speciális pénzdarab, amelyet egy ékszerész barátom készített a kérésemre.

Az újságíró kezébe nyomta a kétforintost.

Mindkét oldalán fej volt

Peterdi Pál

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

EGY AMERIKAI REPÜLŐGÉPEN

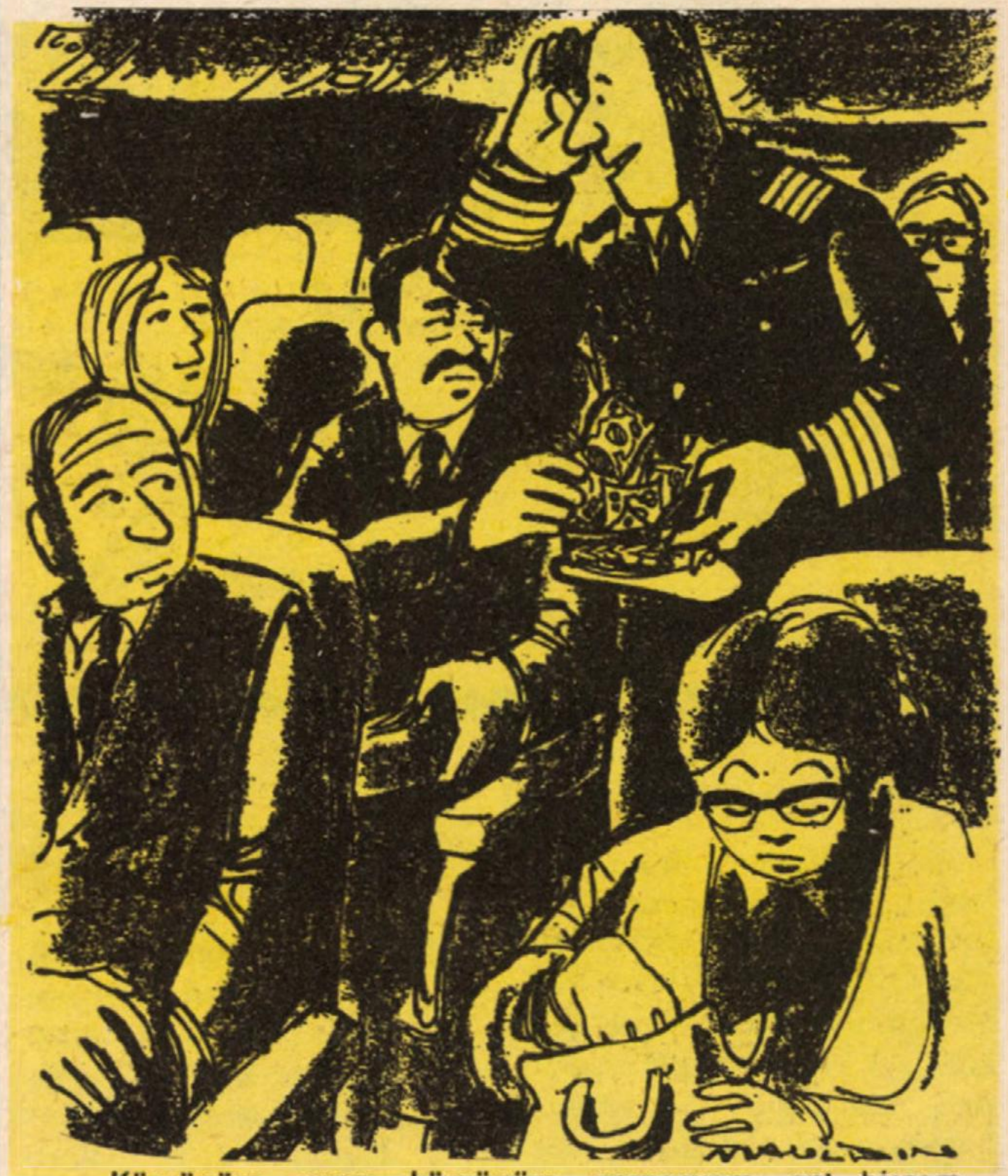

— Köszönöm, uram, köszönöm, asszonyom, azt hiszem, ebből elegendő üzemanyagot vásárolhatunk a következő felszálláshoz ...

(„International Herald Tribune")

NIXON ÉS A MAGNÓTEKERCSEK

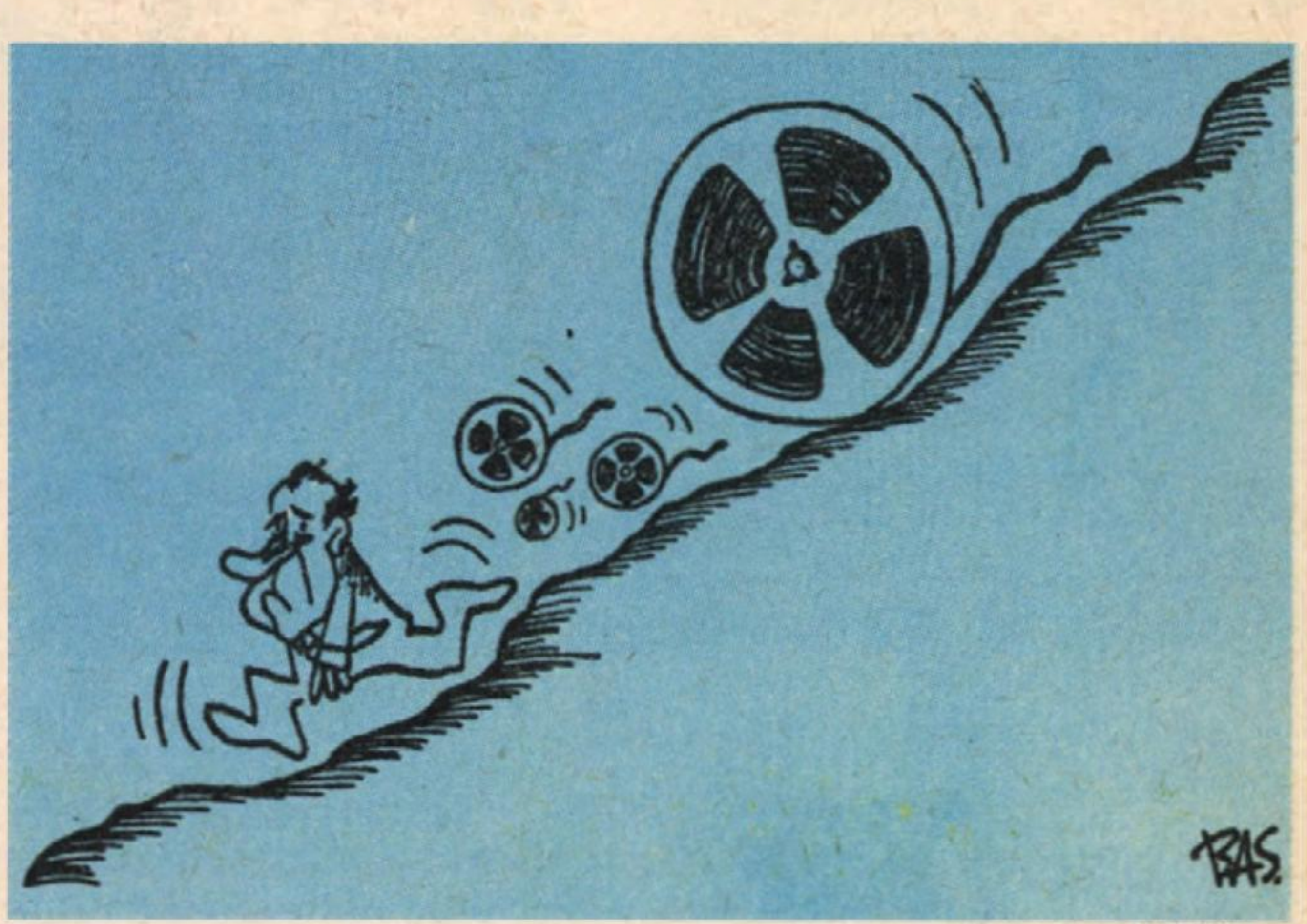

(„Stern", NSZK)

KEGYELET

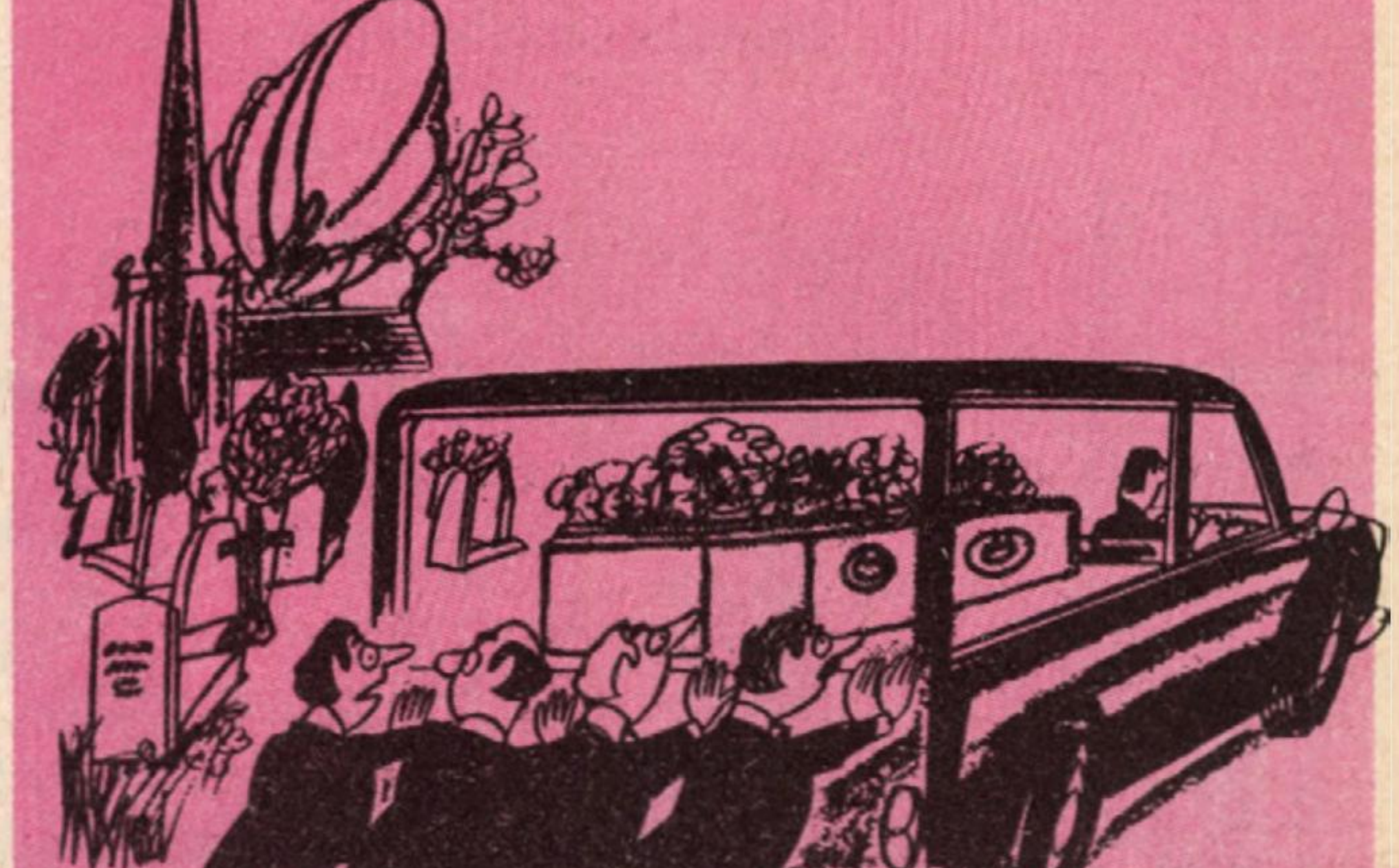

— Ez volt az utolsó kívánsága: részt akart venni az üzemanyag-takarékossági kampányban ...

(„Saturday Review", USA)

TÁRGYALÁSI SZÜNET

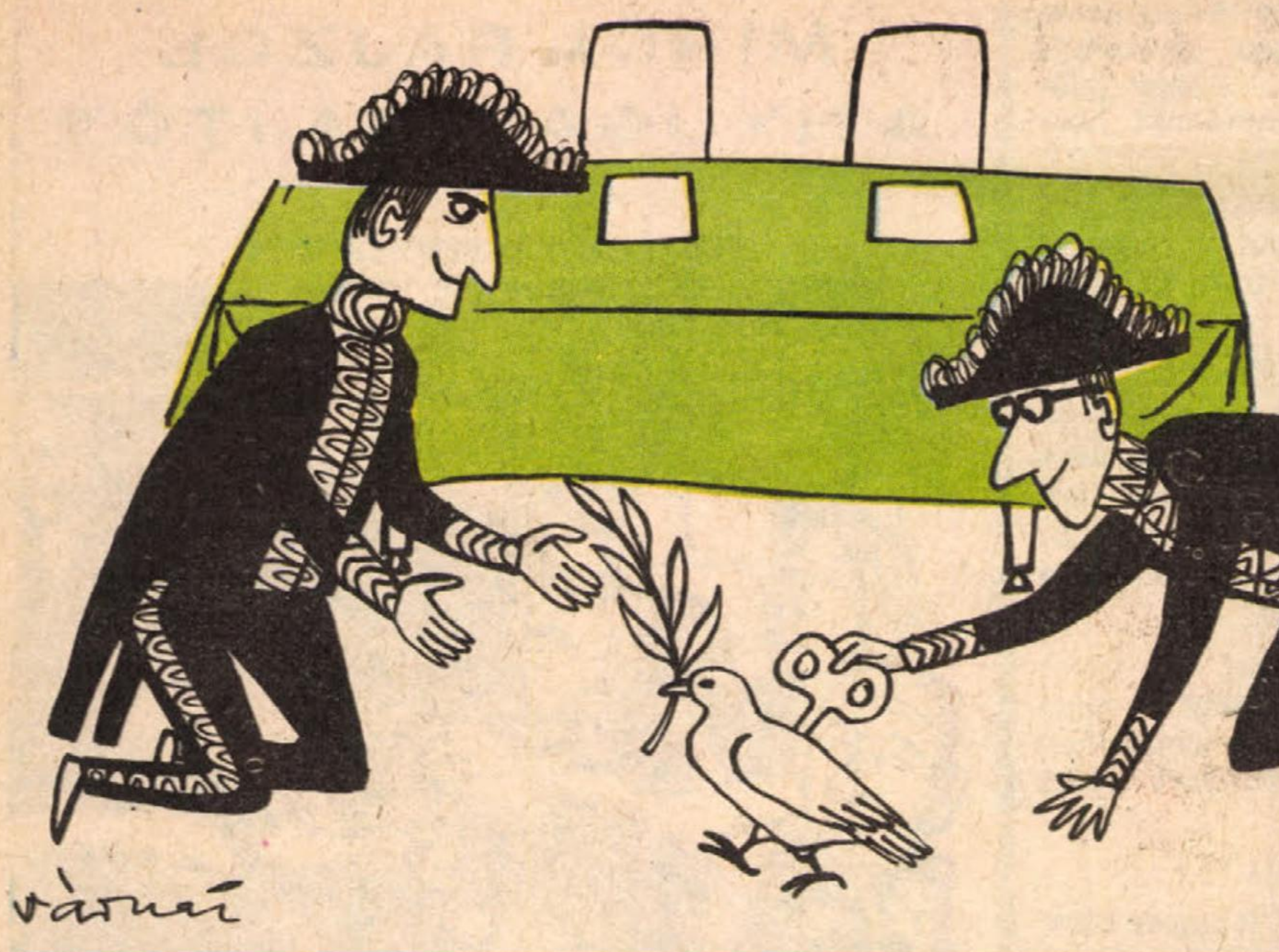

DILEMMA

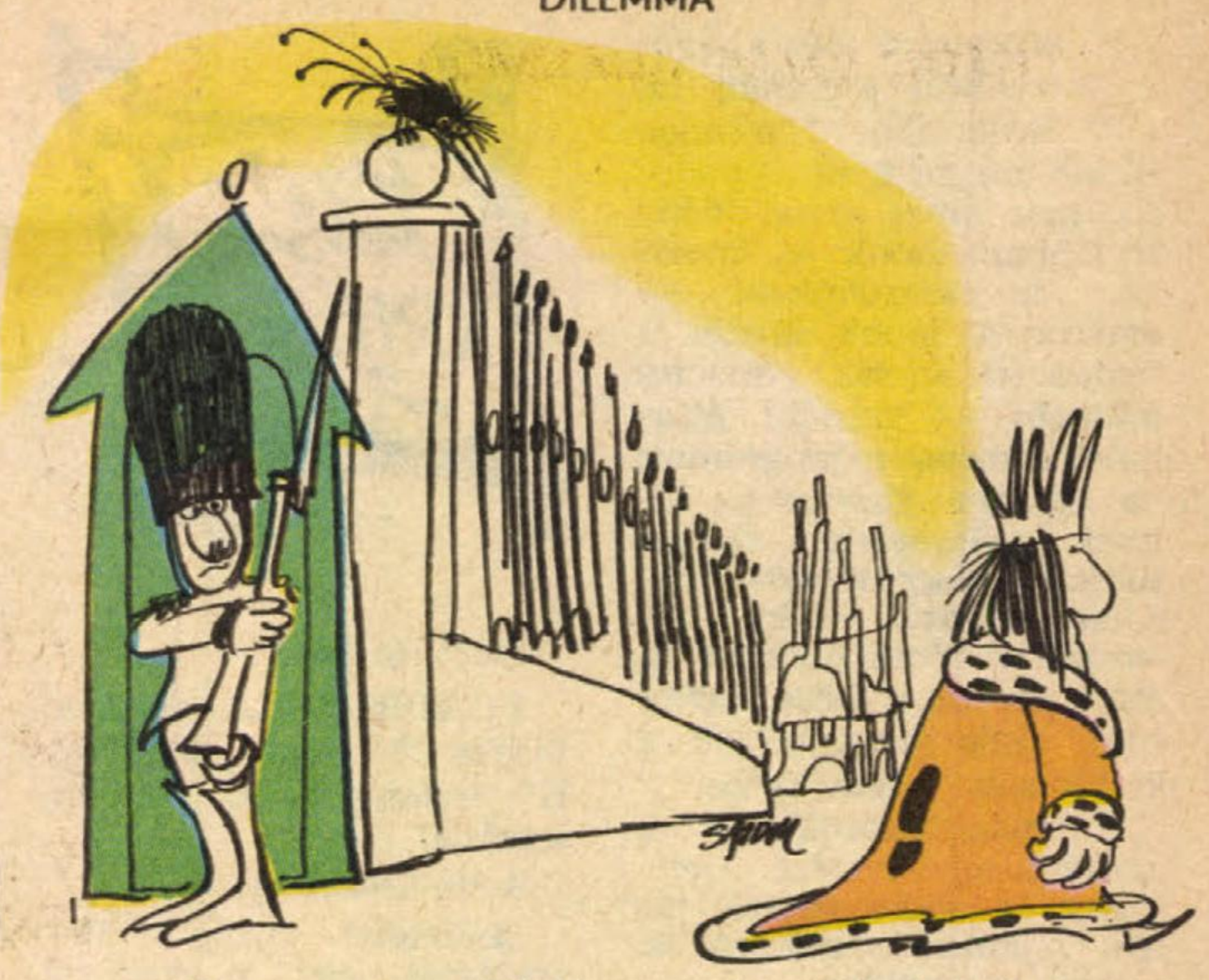

– Mi ez, puccs volt? Vagy csak a feleségével veszett össze?

Levélváltás a takarításról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy egy negyvenéves szerszámkészítő önkényesen kilépett a vállalatától. Meghamisította a munkakönyvét és „munkaviszonya megszűnt" szabályos bejegyzéssel belépett egy téesz takarító brigádjába. A szerszámkészítőt az csábította a téesz-be, hogy az eddigi 4000 forintos havi keresete helyett 6—7000 forintot is kereshetett — takarítással. Új munkahelyén azonban attól félt, hogy a munkakönyvében a hamisítást észreveszik, le fog bukni (néhány társa így járt), jobbnak látta tehát, hogy önként bevallja tettét. A téesz-ből elbocsátották, az ügyészség pedig közokirathamisításért vádat emelt ellene. Nagyon érdekelne, hogy mennyi órabért fizet takarításért a téesz? És nincs-e ebben valamiféle burkolt munkáscsábítás?

Tisztelt Olvasónk!

Nem lehet az emberi lélekbe belelátni. A szerszámkészítő talán úgy vélte, hogy negyvenéves koráig már elég sok szerszámot készített és ezután valami mást kellene csinálnia. Nyilván ezért választotta a szerszámkészítéshez legközelebb álló, nagy szakértelmet és magas fokú technikai tudást igénylő takarítást. Még jó, hogy nem maszek-takarítást vállalt. Mindennap más-más háziasszonyhoz járhatna takarítani és mindenütt ledolgozhatná a napi 8—10 óráját, vagy akár ennél többet is, a szokásos 15 forintos órabérért. Huszonöt munkanapot számítva ez a maszek kereset 3—4 ezer forint között mozogna havonta, de a szerszámkészítő ezért a pénzért a nagyvállalatnál biztos 4000 forintját nem cserélte volna el. Elment tehát a téeszbe.

Aligha van azonban annyi takarítanivaló a téeszben, hogy ehhez külön brigádot szervezzenek. Feltehetően felvállalnak különböző gyáraktól, üzemektől, irodaházaktól olyan állandó és nagyszabású takarítási munkálatokat, amelvekkel jól ki lehet használni a téesz takarító-brigád. kapacitását. Ebből következik, hogy a téesz, a takarítóbrigád tagjainak, a 15 forintos maszek órabérnél többet kell, hogy fizessen, mert különben miért hamisítaná meg egy szerszámkészítő a munkakönyvét? Csak azért, hogy a szerszámkészítés helyett takarítson? Nincs kétségem abban, hogy a szerszámkészítőből kiváló takarító vált volna, ha ki nem derül a közokirathamisítás, de alig hiszem, hogy a takarítóbrigádnak akár csak egyetlen tagjából is kiváló szerszámkészítő lehetne. (Hacsak évekig nem tanulja a szerszámkészítést és le nem teszi a könnyűnek nem mondható szakmunkás-vizsgát!)

Mégis kiváncsi volnék azonban arra, hogy vajon mit szólna a szerszámkészítő szaktárs, ha az ő példájára marósok, esztergályosok, orvosok, jogászok, pedagógusok, kereskedelmi eladók és mások a havi 6—7000 forintért rohannának a téesz takarítóbrigádjába? A nagy munkaerőkínálat miatt bizonyára felére csökkenne az órabér és mindenki mehetne vissza dolgozni oda, ahonnan jött. Bízom benne, hogy erre nem kerül sor. Nem mindenkinek minden a pénz, van hivatástudat is.

Arra, hogy vajon a téesz mennyi órabért fizet a takarításért, nem tudok határozott választ adni. Arra a kérdésére azonban határozottan felelni tudok, hogy nincs-e ebben valamiféle burkolt munkáscsábítás? De még mennyire, hogy van! Sőt, nem is valamiféle, és nem is burkolt…

Földes György

ÚJSÁGOLVASÓ GYEREK

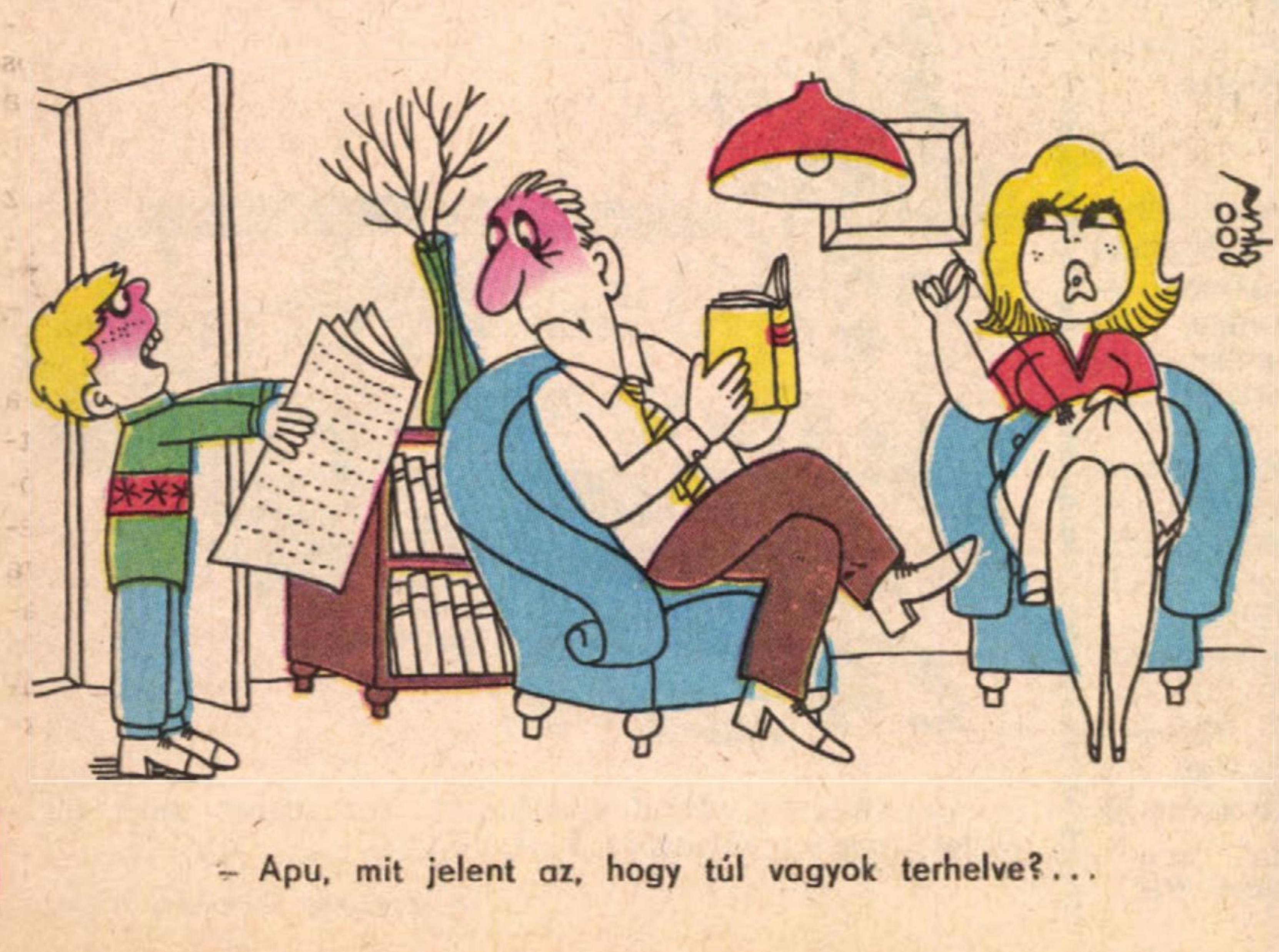

– Apu, mit jelent az, hogy túl vagyok terhelve?…

BÉKAEMBEREK

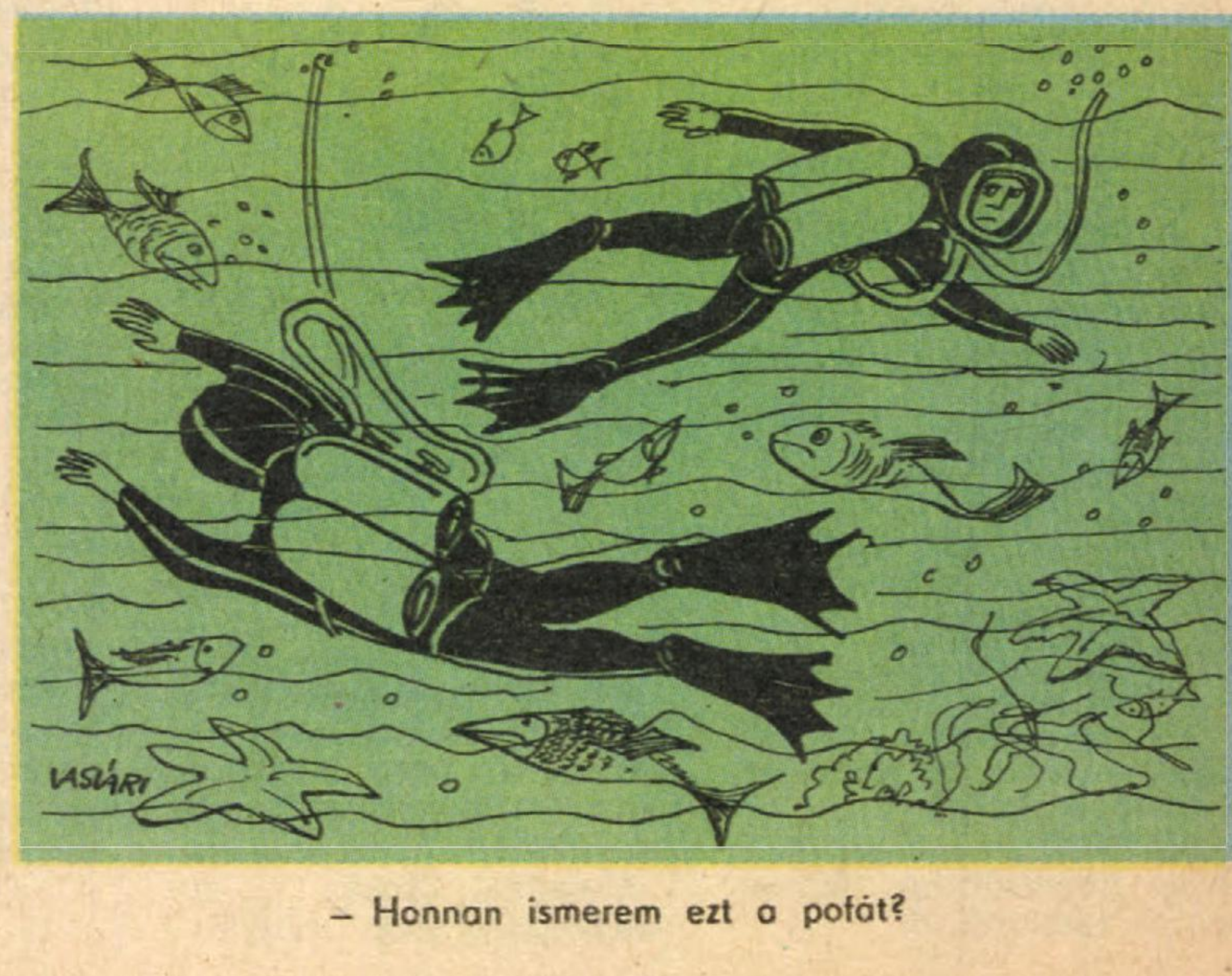

– Honnan ismerem ezt a pofát?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Ferikét korholja a tanítója:

— Már megint töltőtoll nélkül jöttél az iskolába? Ez éppen olyan, mintha egy katona fegyver nélkül menne gyakorlatra! Te mit mondanál róla?

— Azt mondanám — feleli Ferike —, hogy az a katona egy tábornok!

* * *

Borcsákné kíváncsian kérdezi a férjétől:

— Mit szólsz az új kalapomhoz?

— Nem illik a fejedre!

— De miért?

— Azért — világosítja fel a férje —, mert még jobban kiemeli azt, hogy a fejed régi!

* * *

A szórakozott professzortól megkérdezi a felesége:

— Mi ez az idegen esernyő az előszobában?

— Úgy látszik elcseréltem az én ernyőmmel a kávéházban — véli a férje.

— De hiszen a tied is ott lóg a fogason!

— Hűha! — kiált fel a professzor. — Akkor elfelejtettem otthagyni az enyémet!

* * *

— Hogy megy az autóvezetés? — kérdik egy új autó-tulajdonostól.

— Csak úgy, sakkosan.

— Hogyhogy??

— Hol egy gyalogot ütök el, hol egy futót!

* * *

Pistike bemegy a tisztítóba:

— A papám ingét kicserélték. Ez nem az ő inge. A papám azt üzeni, ha nem a saját ingét kapja vissza, bejön ide és összetöri a berendezést!

— Hányas inget visel az apád? — kérdi a tisztítós.

— Harmincötöst.

— Akkor mondd meg neki, hogy csak jöjjön!

* * *

A tizenhat éves Bandi a tánchteremben felkéri a szép Ildikót.

— Gyerekkel nem táncolok! — mondja gőgösen a lány.

— Oppardon! — feleli Bandi. — Igazán nem tudhattam, hogy a kisasszony terhes!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

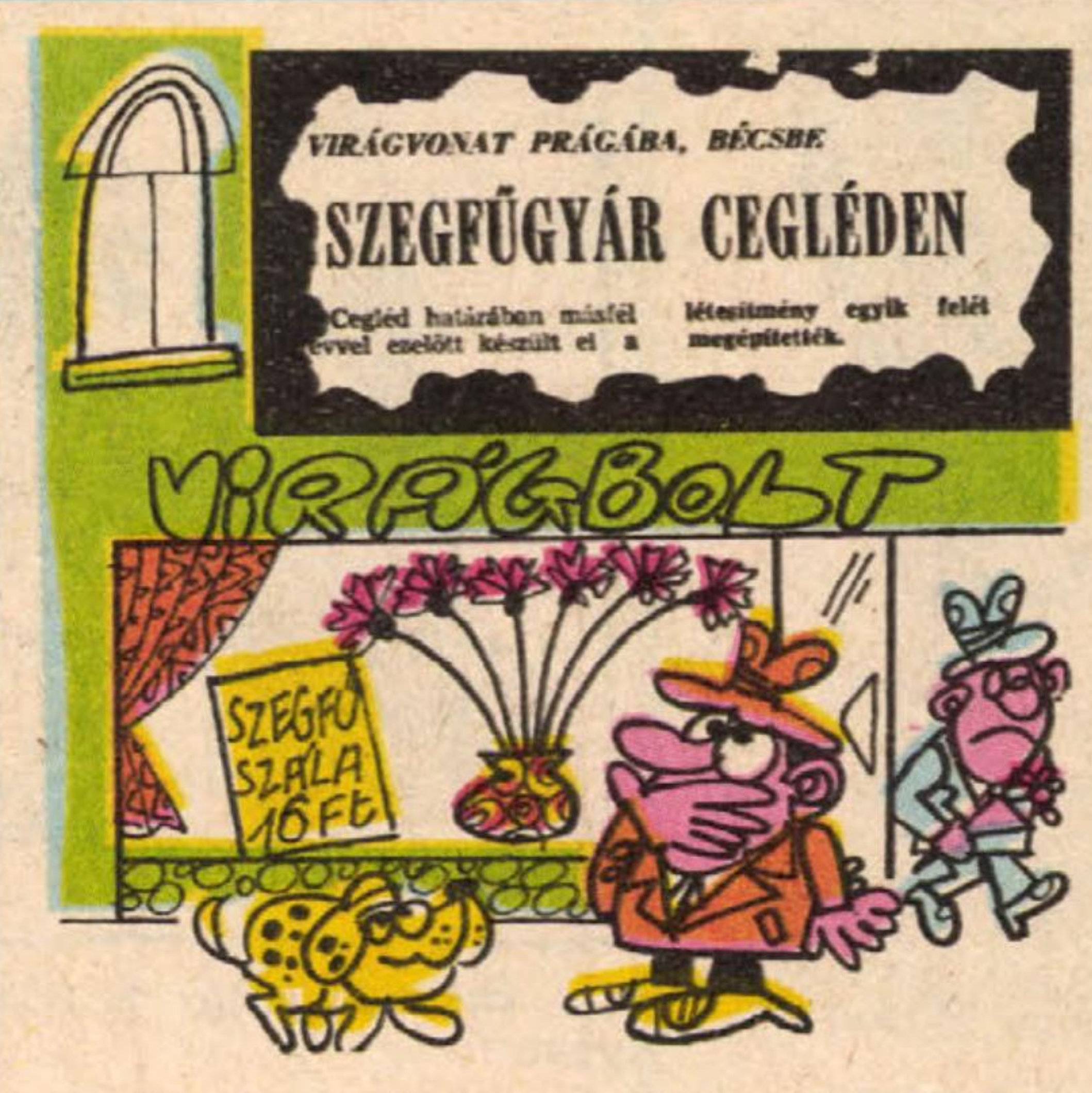
VIRÁGVONAT PRÁGÁBA, BÉCSBE
SZEGFŰGYÁR CEGLÉDEN
Cegléd határában másfél évvel ezelőtt készült el a
létesítmény egyik felét megépítették.
VIRÁGBOLT
SZEGFŰ SZÁLA 16 Ft

– Ha ilyen drága a gyári, mibe kerülhet a kisipari?

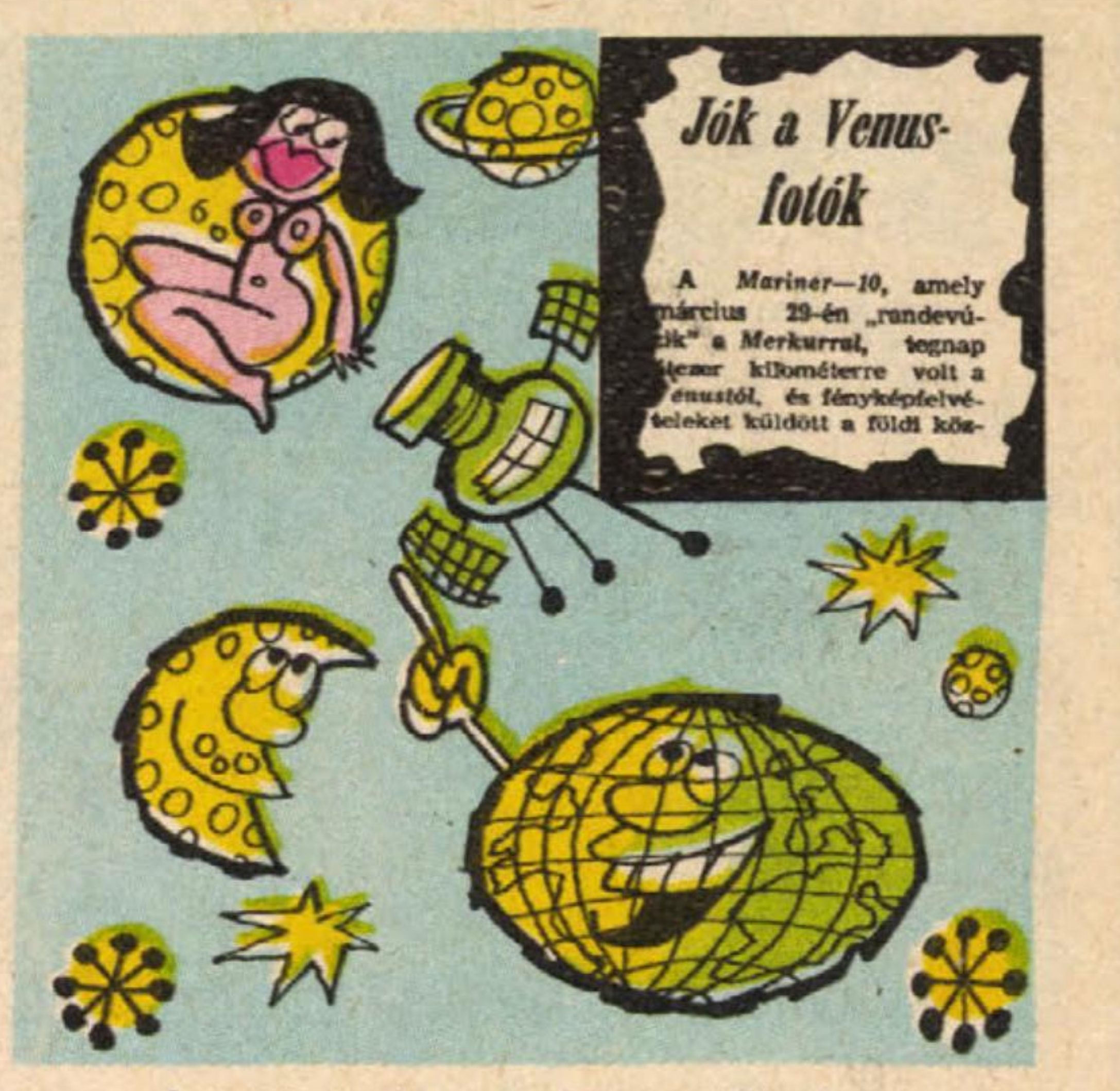
Jók a Venus-fotók
A Mariner—10, amely március 29-én „randevúzik" a Merkurral, tegnap ezer kilométerre volt a Vénustól, és fényképfelvételeket küldött a földi kö-

- Azt hiszi, benne lesz a Playboyban . . .

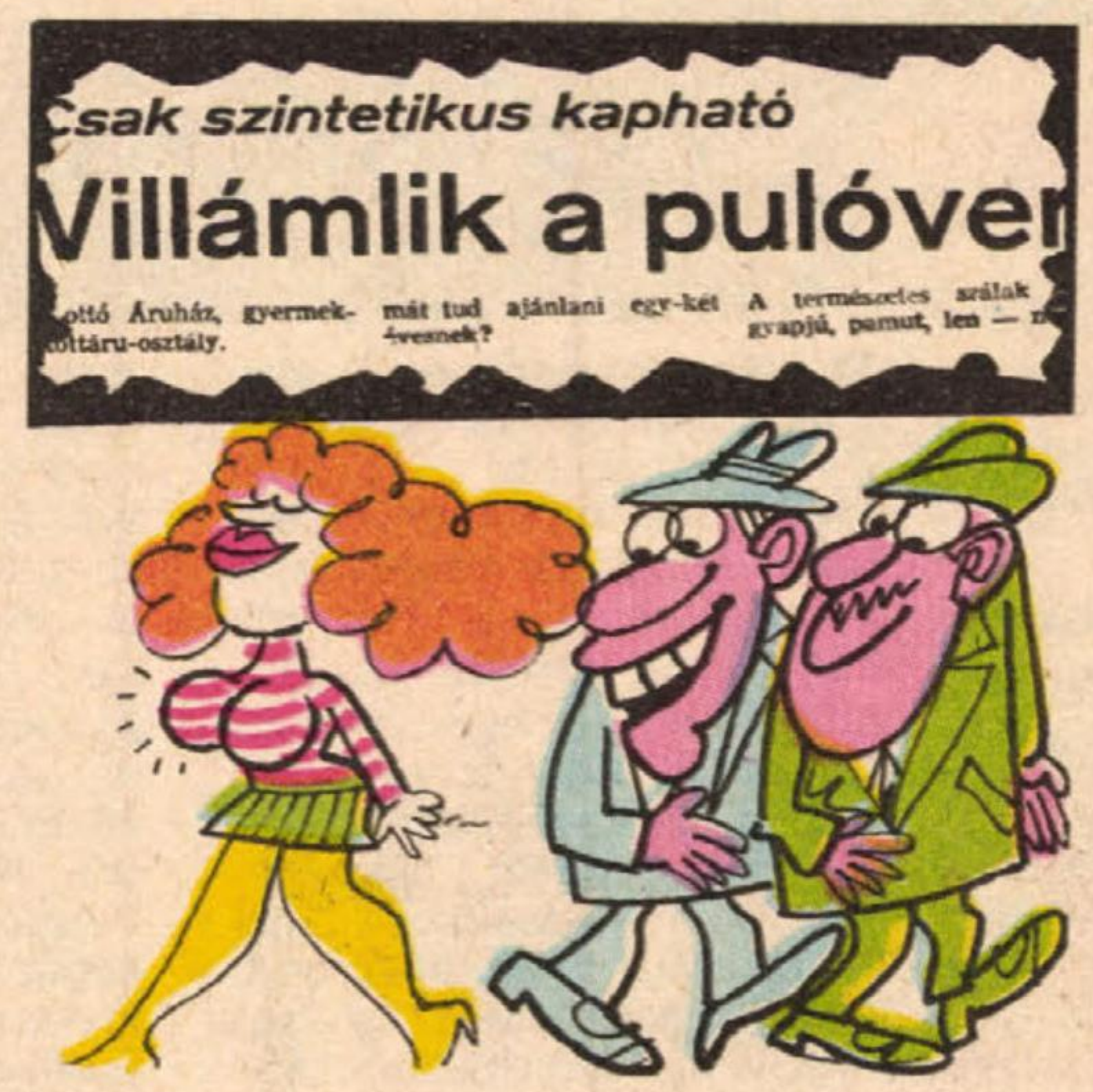
Csak szintetikus kapható
Villámlik a pulóver
ottó Áruház, gyermekottáru-osztály.
mát tud ajánlani egy-két évesnek?
A természetes szálak gyapjú, pamut, len —

– Hű, barátom, ez biztosan gömbvillámokat szór!

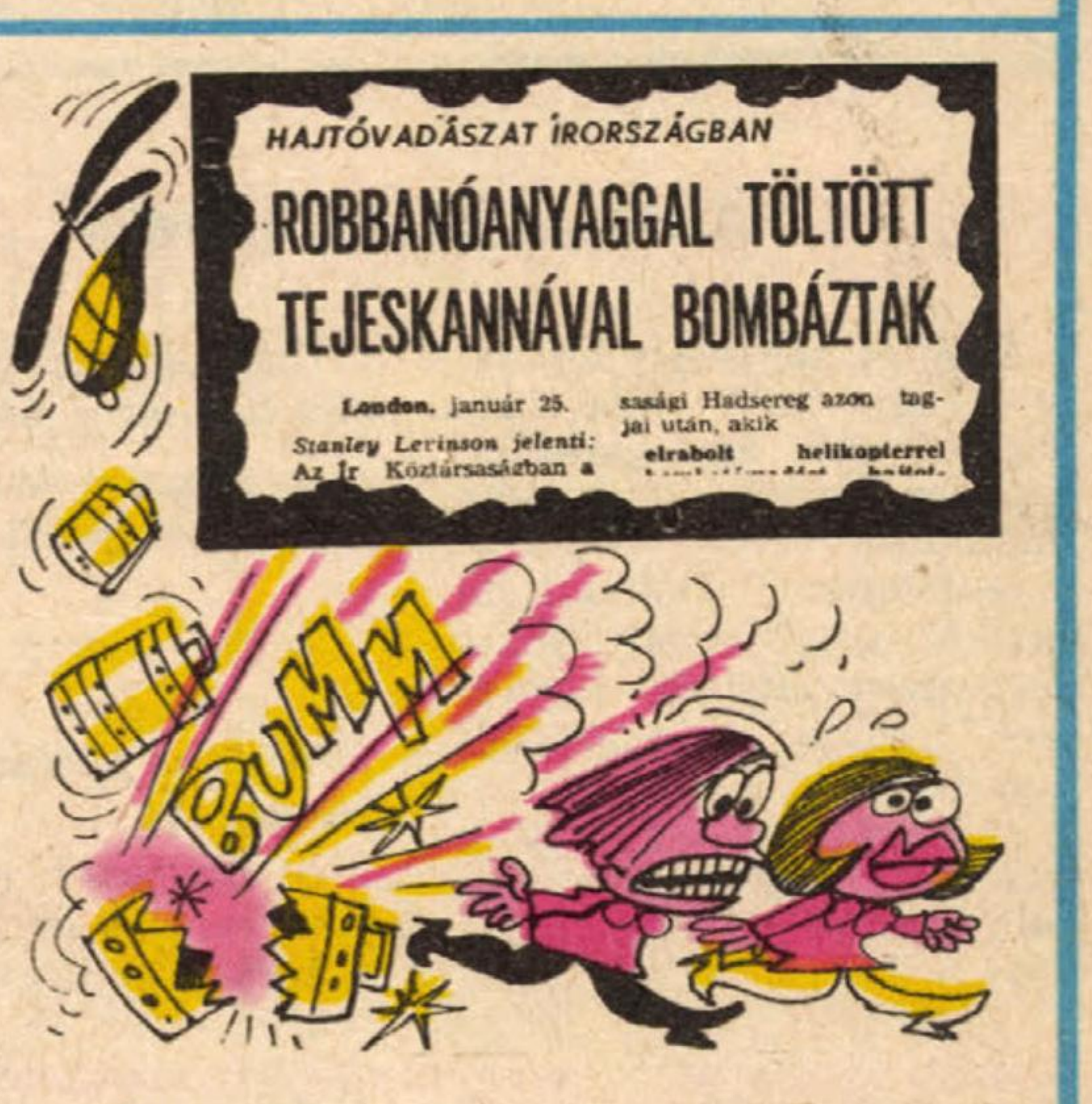
HAJTÓVADÁSZAT ÍRORSZÁGBAN
ROBBANÓANYAGGAL TÖLTÖTT TEJESKANNÁVAL BOMBÁZTAK
London, január 25.
Stanley Levinson jelenti: Az Ír Köztársaságban a
sasági Hadsereg azon tagjai után, akik
elrabolt helikopterrel
BUMM

– Akkor már inkább a zacskós tej. Az csak folyik . . .

mai mese

Volt egyszer, hol nem volt, innen az Óperencián, élt egy öreg ember. Ennek az öreg embernek volt három fia. Sok minden egyebe is volt, de a teljes leltárt most nem sorolom fel, mivel a mese e három fiúról szól: Hazug Berciről, Őszinte Jánosról és Tartózkodó Tihamérról. A három fiú békétlenül élt az atyai házban, amit csak a hagyományok miatt nevezünk atyai háznak, egyébként a HKI óriási bérháza volt, s ebből bárki láthatja, hogy a gyerekek nem afféle kacsalábon forgó palotában látták meg a napvilágot.

Hazug Berci hazudott, Őszinte Jánosnak betörték a fejét, mert igazat szólt, Tartózkodó Tihamér pedig hallgatott, hümmögött, ciccegett és egy-egy hümmögés is csak kellő tartózkodás után hagyta el ajkait. Az atya, aki a mesebéli atyákhoz hasonlatosan, jó volt és bölcs, Őszinte Jánost kedvelte a leginkább, de mint tudjuk bölcs is lévén, nagyon sajnálta a nyomorultat.

Egyszer meghallották, hogy a Nagy Hivatal még nagyobb igazgatója helyettest keres maga mellé. A hírnökök körbe hordozták a vidéken a véres pályázati felhívást, de bemondta a dolgot a televízió és a szomszéd vasorrú bába is.

A három fiú édesatyja összehívta a családi tanácsot és úgy határoztak, hogy a gyerekek elindulnak szerencsét próbálni. Az atya ellátta őket villamosjegyekkel, hamuba sült érvekkel és a nagyatyától örökölt jótanácsokkal, melyek azóta is használatlanul hevertek a padláson.

Ezt mondta Hazug Bercinek:

— Nem nagyon féltelek fiam, de azért próbálj néha, egy picit őszinte is lenni . . .

Ebből következik, hogy Őszinte Jánost arra intette, hogy néha hazudni is muszáj, ha úgy hozza a sors, Tartózkodó Tihamért pedig így engedte útnak:

— Kövesd fivéreid példáját . . .

Hamarost megérkeztek a Nagy Hivatalba. Mentek, mendegéltek a folyosókon, sehol egy teremtett lelket nem leltek, csak az öreg portás szunyókált a kuckójában. A büfében lézengett néhány ember, ezek mindenféle folyadékokat töltögettek magukba.

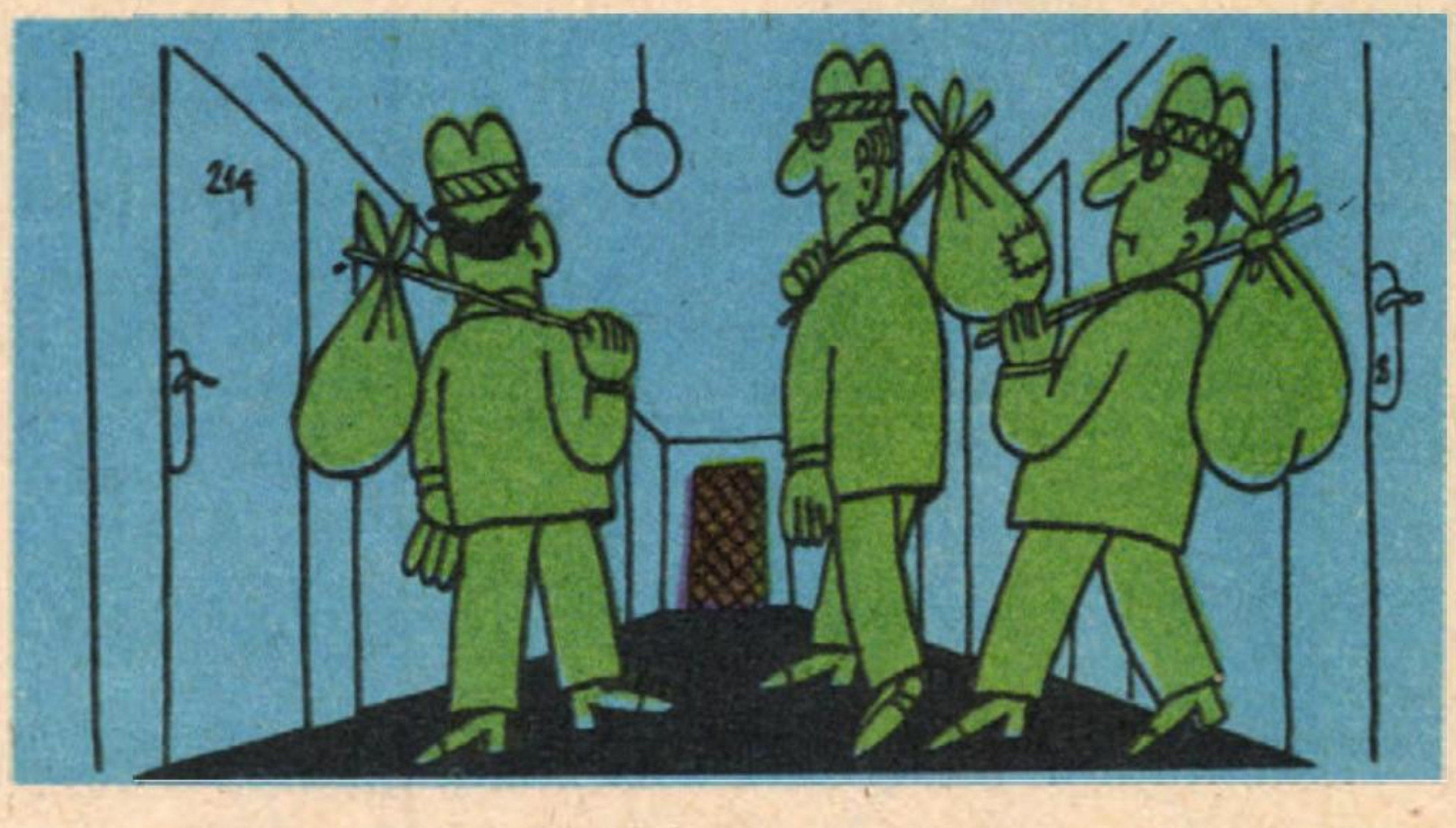

A félelmetes, lángot okádó, hétfejű igazgató egyszerre szólította a három testvért:

— Közületek választom ki a helyettesemet, mégpedig azt, aki jól felel három kérdésemre. Azé lesz fele hatalmam és egész lányom . . . Az első kérdésem: hogy tetszik a Nagy Hivatal?

Őszinte János gondolkodás nélkül felelt:

— Borzalmas. Az emberek lógnak, az épület elhanyagolt, rend után kiált itt minden!

— Nem igaz! — pattogott Hazug Berci — Derűs a hangulat, a népek mindenfelé serénykednek . . .

— És te? — fordult Tartózkodó felé, aki szokása szerint hümmögött:

— Hát van benne valami.

— Miben?

— Mindenben. Mert a dolog bonyolult. Egyfelől jó a hangulat, másrészt azért akad javítanivaló is, szóval úgy általában és egyáltalán . . .

— Ácsi! — mondta az igazgató és mind a hét fejével Tartózkodóra mosolygott. — Nem kell itt több kérdés. Benned megtaláltam az eszményi helyettesemet.

— Akkor lássuk a lányt — mondta Tartózkodó egy cseppet sem tartózkodóan.

Ebben a pillanatban gyönyörűséges tünemény lépett a szobába. A három fiú szinte megvakult a látványtól. Tartózkodó zsíros vigyorral indult a csoda felé.

— Ácsi! — kiáltott az igazgató. — Ez egy formabontó mese. Hol van az előírva, hogy a fele hatalommal mindig együtt jár az egész lány? Kerüljük a sablont. Te vagy a helyettesem, de a lányom az utódomé legyen — rendelkezett az igazgató és lánya bársonyos kis kezét odanyújtotta Hazug Bercinek, s ők még ma is együtt élnek, ha azóta le nem buktak . . .

Ősz Ferenc

AGYAGBA GYÚRT HUMOR

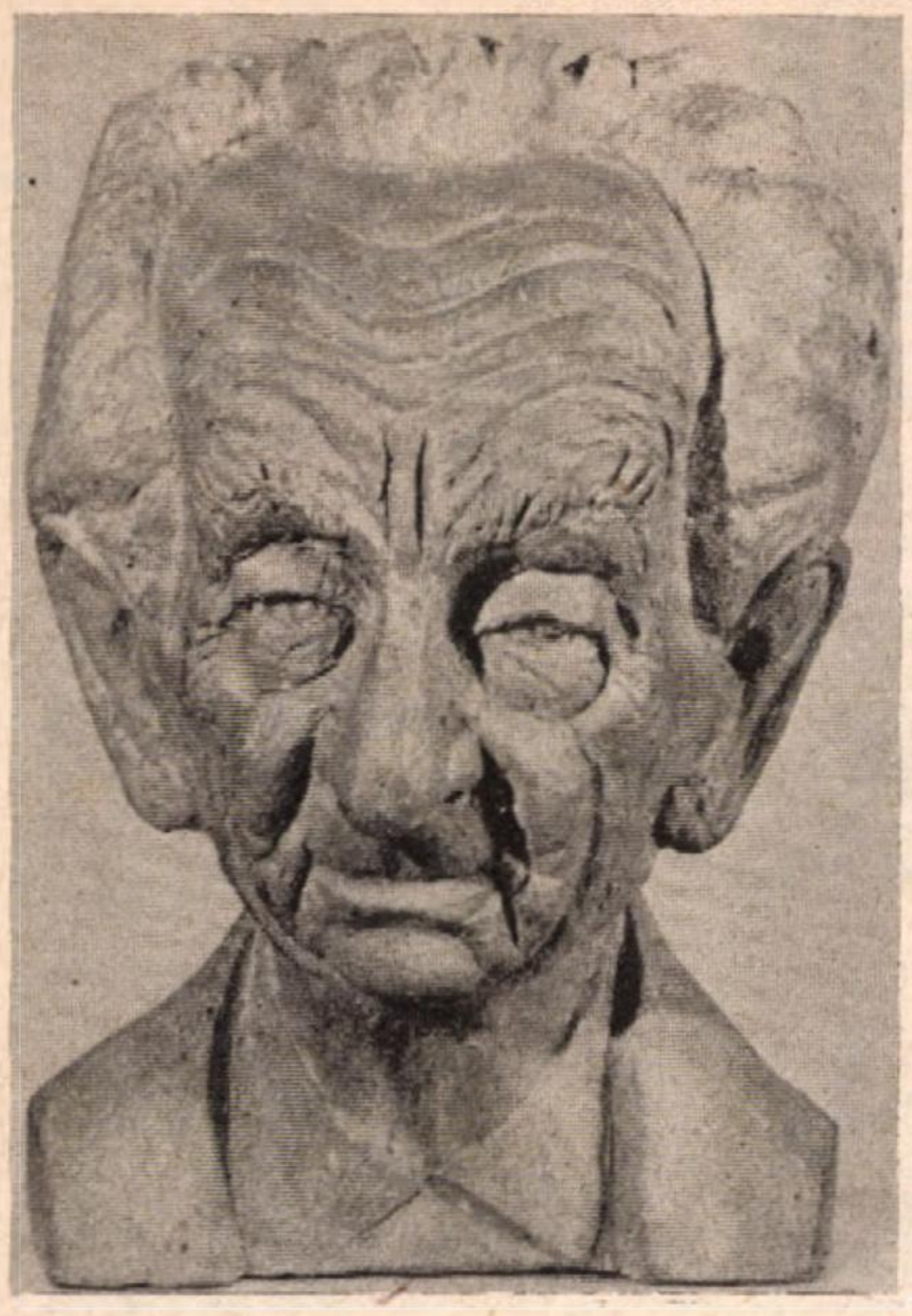

Szent-Györgyi Albert

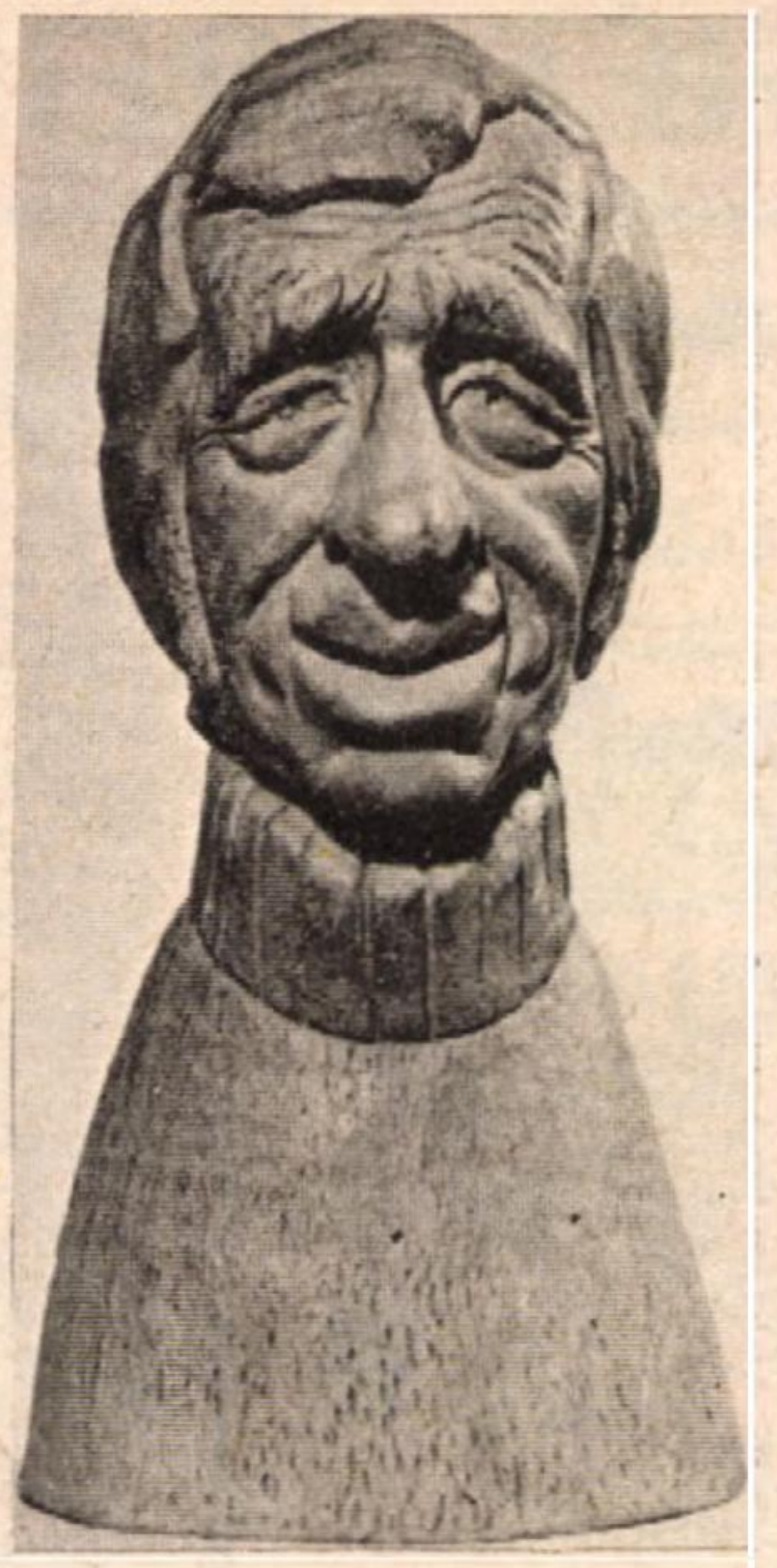

Jean-Paul Belmondo

(Varga Csaba szoborkarikatúrái)

BABONÁS ÍRÓ

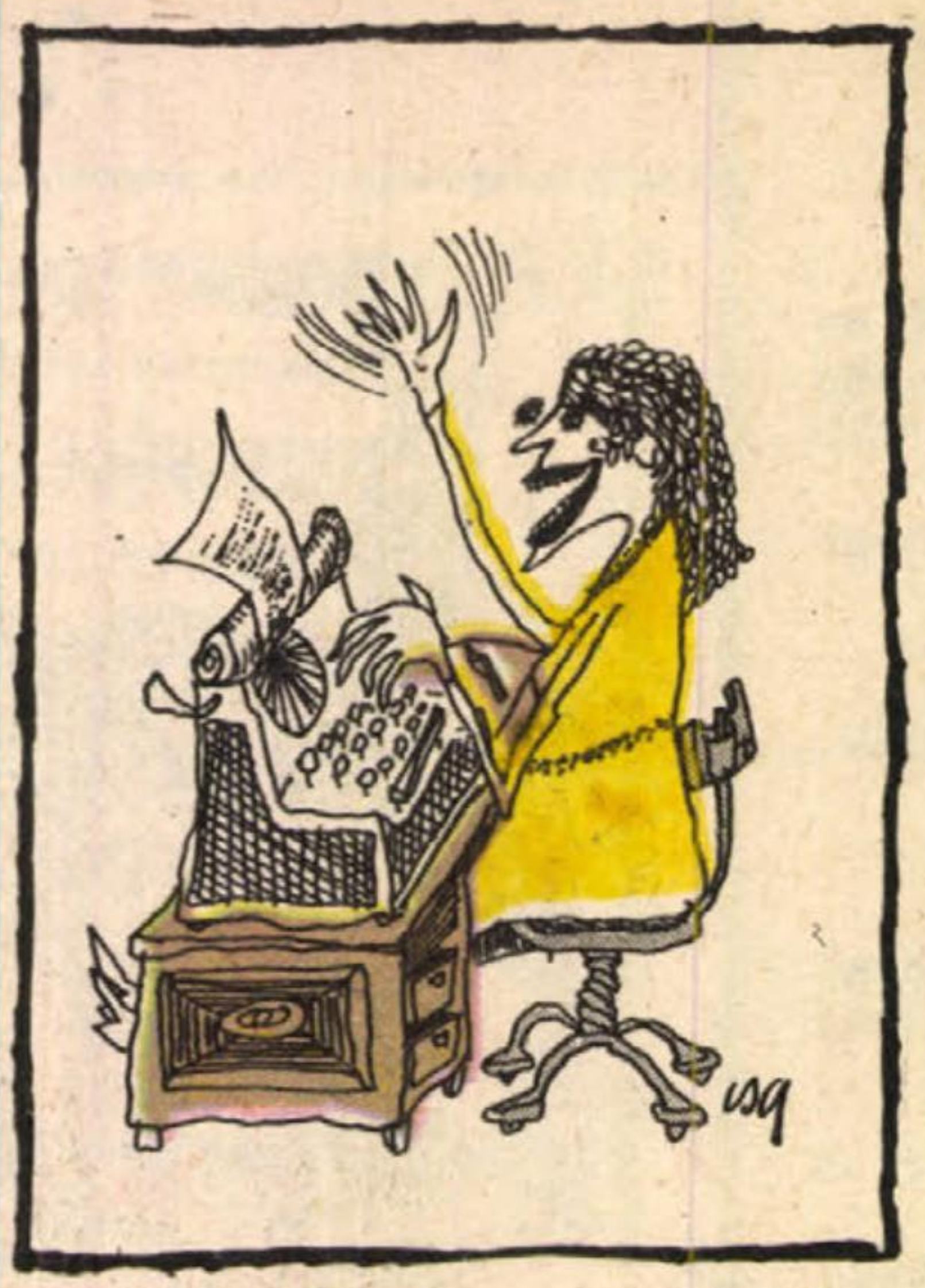

– Egész jól megy az írás! Lekopogom!

MÚLIK AZ IDŐ

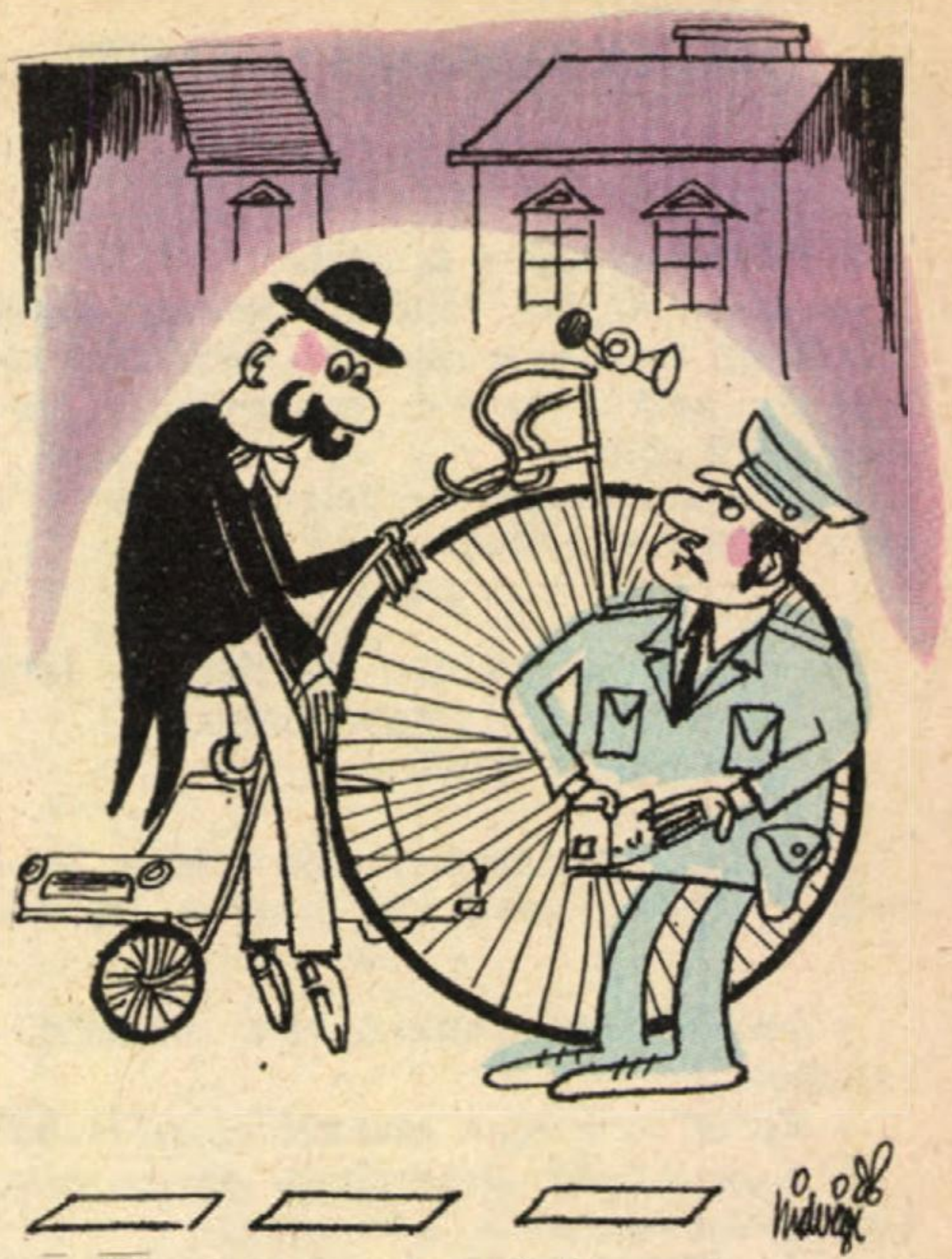

– Kérem, ez a jogosítvány már egy pár éve lejárt!...

HATHA VALAKI NEM ISMERI...

A nyílt tengeren elsülylyed egy hajó. Két utas kapaszkodik egy gerendába, az egyik hangosan imádkozik:

— Istenem, könnyíteni akarok a lelkemen! Sokat vétkeztem ellened, hazudtam, loptam, paráználkodtam...

— Stop! — kiált rá a másik. — Egy szót se többet! Mentőhajó a láthatáron!

Disznólopási ügyben hirdet ítéletet a bíró:

— Kétezer forintra büntetem! — közli a vádlottal.

— De miért? — tiltakozik a tolvaj —, legutóbb mindössze ötszáz forintra büntettek!

— Az lehet — feleli a bíró —, de azóta felment a sertéshús ára!

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

F

Lehoczky István rajzai

FÉNYKÉP

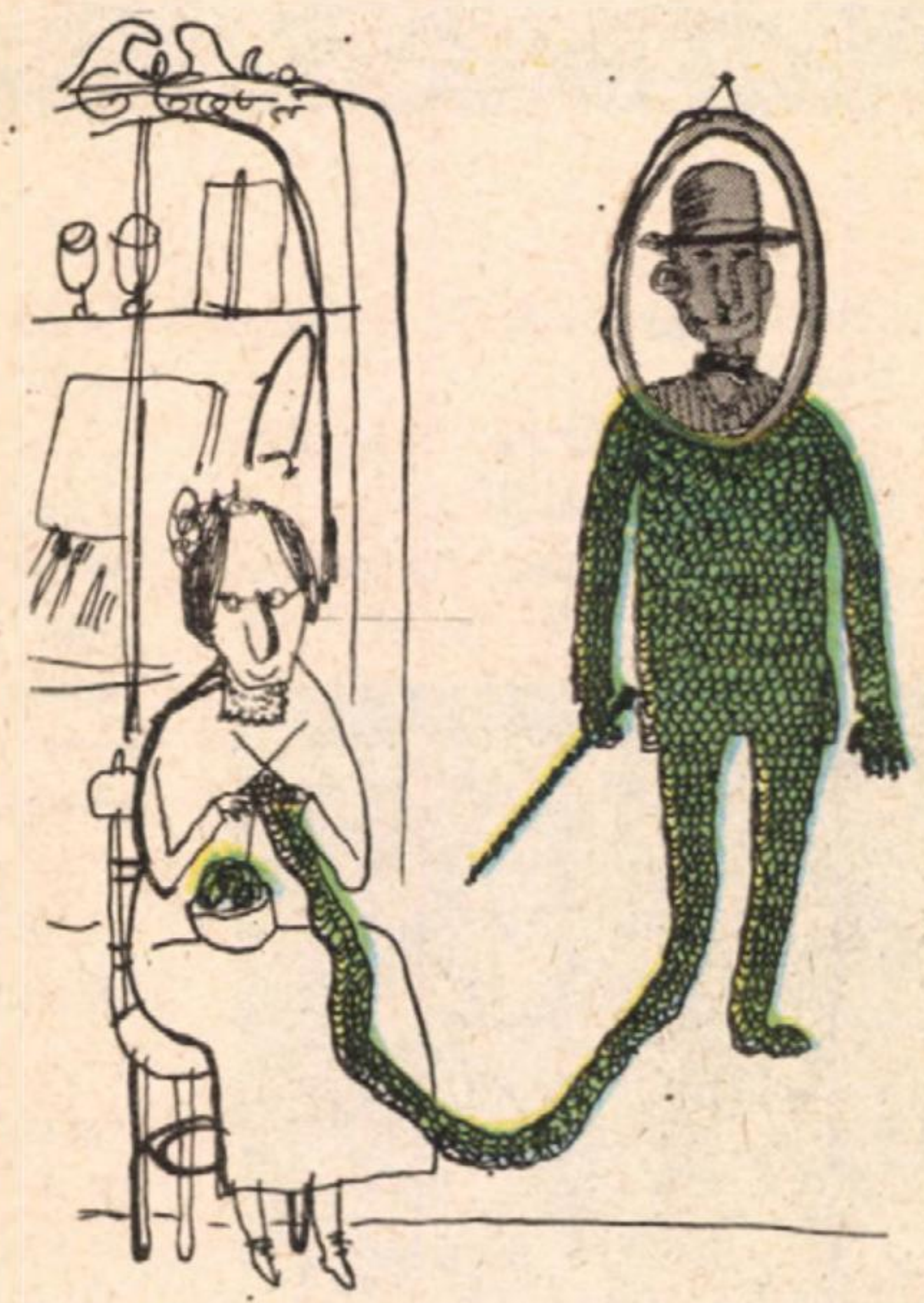

FIGYELMESSÉG

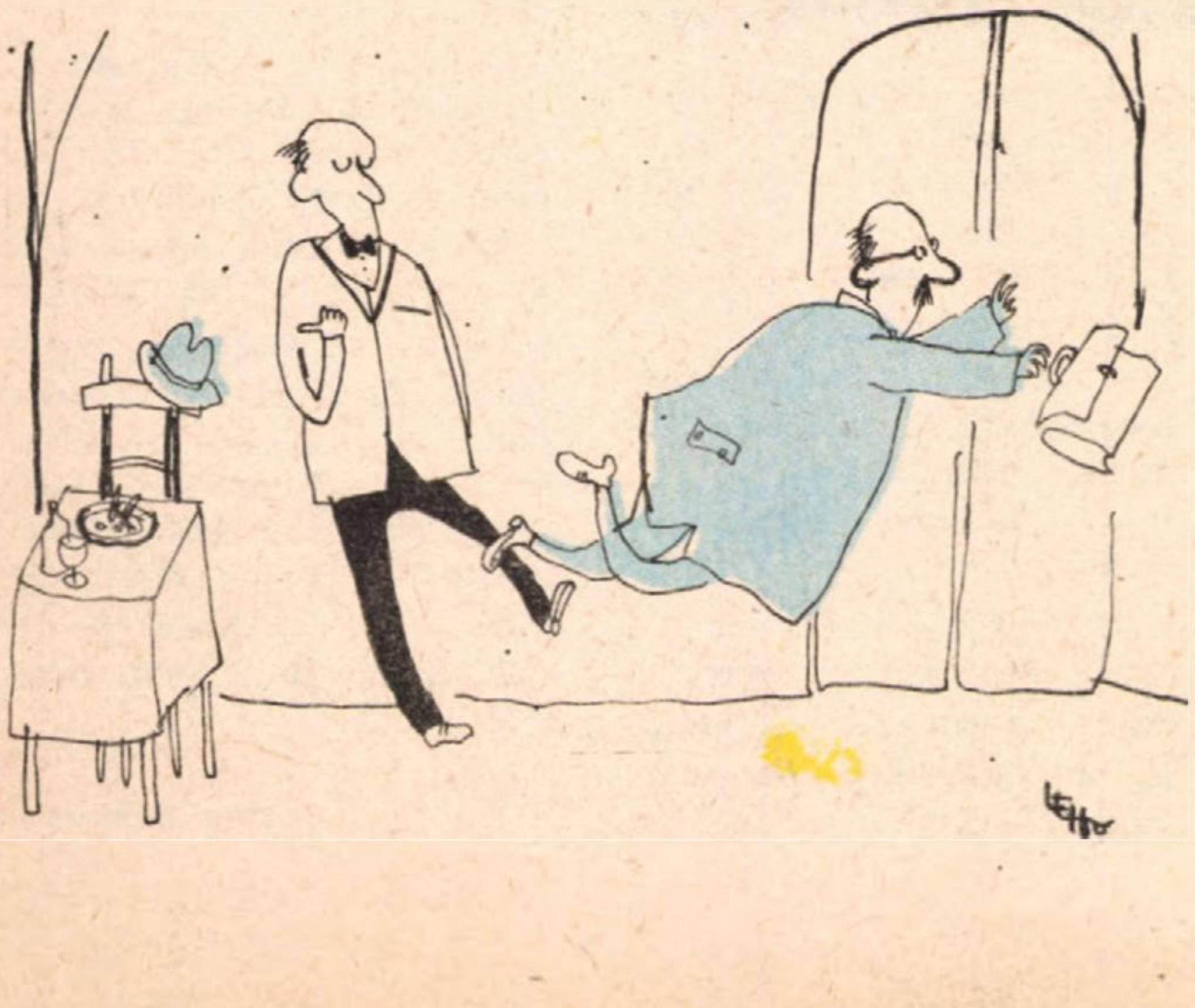

NÉZŐPONT KÉRDÉSE AZ EGÉSZ

Tollba mondta: Mai Kázmér

Menyasszonyom, akivel gyűrűt vásárolni mentünk, olyan szép volt, mint egy nyíló rózsa és olyan tüzes, mint a mézédes aszú. Kértünk két karikagyűrűt. A kiszolgálónő — egy ványadt 18 év körüli leányzó — ímmel-ámmal letett elénk egy pár gyűrűt. Megpróbáltuk. Szélesebbet kértünk. Nagyobbat akartunk. A cirádásokat is meg szerettük volna tekinteni. Kisebbet kértünk, majd újra látni akartuk a legelsőt. A kis ványadt mindig úgy nyúlt az újabb gyűrűkért, mintha a fogát húzták volna. Pillanatig tanakodtunk: vegyük, ne vegyük? Nem is gondoltuk, hogy a ványadtka fog dönteni helyettünk.

— Mikor nyögik már ki, hogy melyiket akarják? — kérdezte méla undorral.

Elképedtünk. A menyasszonyomban feltámadt — alaptalan, de sosem alvó — féltékenysége és rám sziszegett:

— Kikezdtél vele! Azért mer így beszélni velünk! Éhes szemekkel néztél rá!

Három napig fáradoztam menyasszonyom békítésén, sikertelenül. Ekkor — elkeseredésemben leittam magam a sárga földig. Hogy mer így beszélni egy eladó a vásárlóval?! — tüzeltem magam az újabbnál újabb féldecik között. Elhatároztam, hogy kegyetlenül megbüntetem Ványadtkát a boldogtalanságomért.

Másnap elmentem az ékszerüzletbe és kértem egy gyűrűt. Egyet, tízet,... százat. Aztán azt mondtam, mégsem gyűrűt, inkább láncot szeretnék. Mind előszedettem vele, majd amikor izzadó homlokkal kijelentette, hogy már az egész raktárkészletet láttam, megköszöntem és mosolyogva távoztam. Az ötödik napon reszketett a keze, amikor beléptem. A tizediken rángatózni kezdett a kontya, a tizenötödiken hangtalanul zokogott, amikor meglátott. A harmincadik napon — a mustra végén — a kis ványadtka visítozni kezdett, de én felemelt fejjel és vásárlás nélkül távoztam. A következő napon közölték velem, hogy Ványadtka kilépett. Két napig tartott, amíg kinyomoztam, hogy egy zöldségüzletben lett elárusítónő. Úgy látszik az aranyra rá sem tudott nézni.

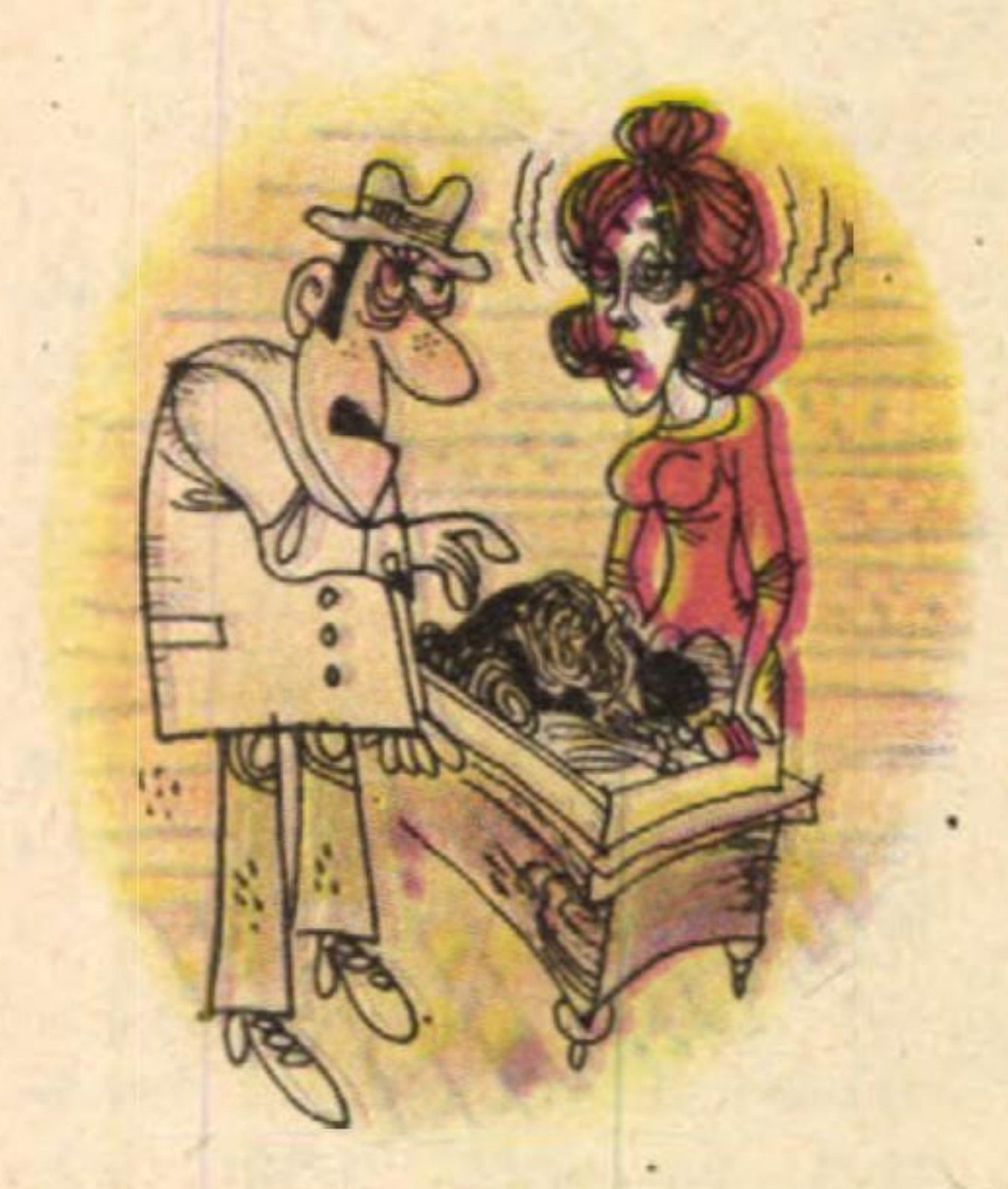

Amikor először beléptem a boltba, csuklani kezdett. Krumplit kértem, de előbb látni akartam, elég fehér-e a belseje? Követeltem, hogy szeljen ketté egyet. Nem akarta. Az üzletvezetőnő előzékenyen utasította rá. A burgonya nem volt elég fehér és nedvdús, ezért elálltam a vásárlástól. Ezt az egyet kifizetem — mondtam. Lemérte. 60 fillért számolt. Követeltem, hogy számoljon utána, mert csak 55 fillér jár érte. Nekem volt igazam. Ketté vágattam egy káposztát, de nem volt elég kemény. Másnap ritkát kértem, s amikor kettévágta, túl sűrűnek bizonyult. A tizedik napon révetegen bámult maga elé, s nagy szemei könnybelábadtak, amikor beléptem. Kezdtem sajnálni. A huszadik napon úgy éreztem, megőrülnék, ha egy nap nem látnám. Megvártam a bolt előtt. Amikor meglátott — menekülésszerűen futni kezdett. Én utána. A karomba ájult. Bevallottuk, hogy szeretjük egymást.

Aztán visszakerült egy ékszerboltba és én mindennap elébe mentem. Egyszer — záróra előtt néhány perccel — egy ifjú pár tartotta fel a drágát, pedig mozijegyünk volt. Beléptem. Jegygyűrűt válogattak, mint valamikor én. Ki tudja hányadik pár fölött tanakodtak, én meg egyre sürgetőbb pillantásokat vetettem hol Ványadtkára, hol az órámra. Szinte szuggeráltam, hogy tegyen már valamit. Láttam, hogyráragadt a türelmetlenségem és megszólalt:

— Mikor nyögik már ki, hogy melyiket akarják?

— Brávó kicsi, ez kell ezeknek a tátottszájúaknak! Itt akarják kiszórakozni magukat?!

A fiatalok egymásra néztek, megjátszották a döbbentet, majd a lány kifutott, de az ajtóban már zokogott. A fiú utána. A párbeszédre nem voltam kiváncsi. Nem sokkal különbözhetett attól a régitől, ami köztem és első menyasszonyom között lefolyt. De végre indulhattunk! Együtt lehettünk a drágámmal!!

— Ugye nem haragszol, hogy kitörtem? — kérdezte hozzám bújva az Egyetlenem.

— Hogy haragudnék? Szívemből beszéltél, te édes...

— Pedig akkor... régen... nagyon begurultál...

— Az más volt! Akkor velem volt szemtelen egy eladó, most meg a menyasszonyomat zsigerelte ki két vásárló! A menyasszonyomat, akire ÉN vártam!!!!

Iván Rozália

JOBB KÉSŐN, MINT SOHA...

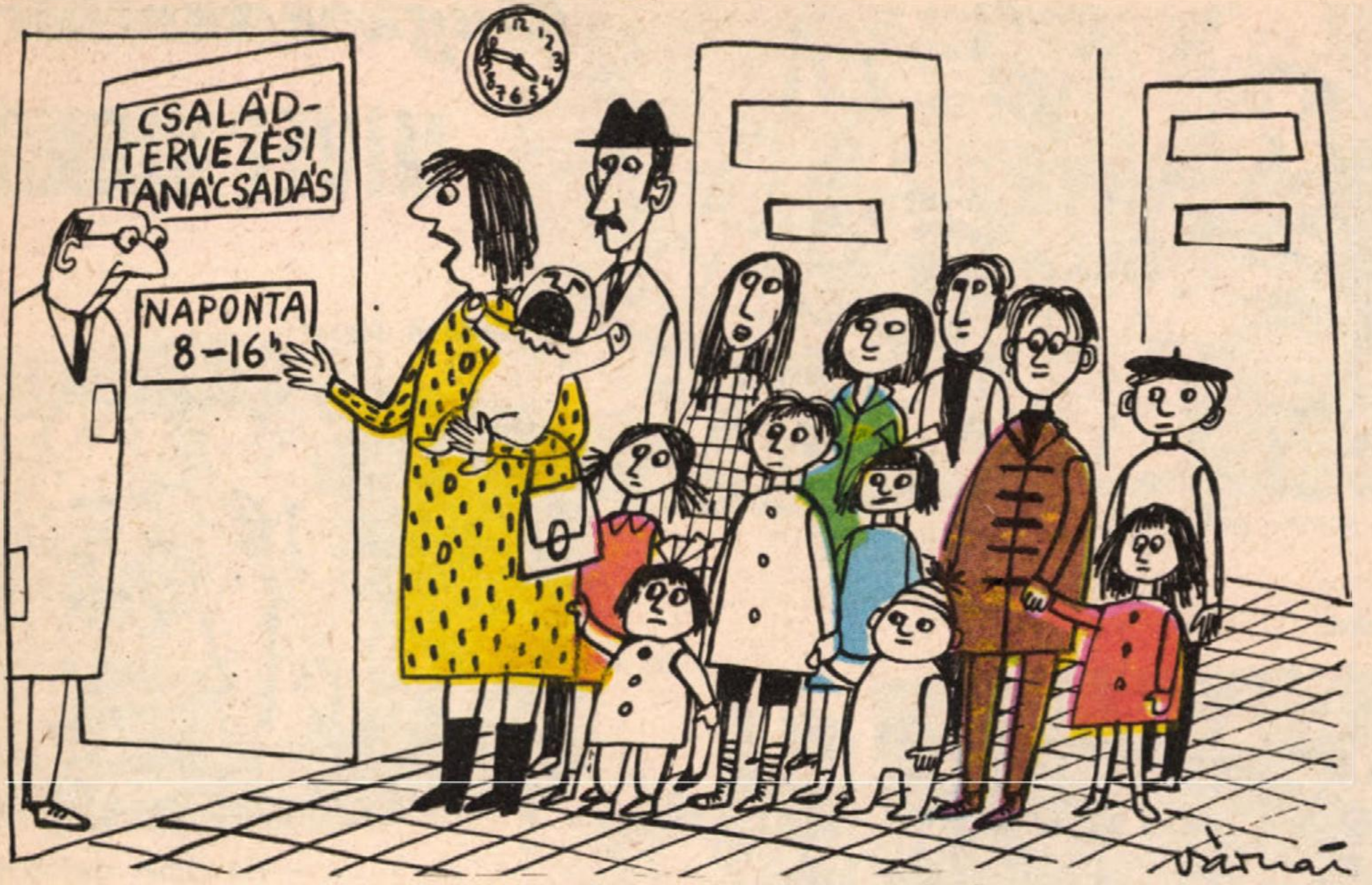

– Remélem, doktor úr, még nem késtünk el...

BALLADA A PONTOS IDŐRŐL

Leejtettem karórámat. Gondoltam: ilyesmi már előfordult a világtörténelemben, egy kis tengelytörés nem a világ, különben is percek alatt megjavítják, és...

Illetve, itt azért álljunk meg. A baj ott kezdődött, hogy némiképp sérült órámat bevittem az Órajavító Kisiparosok Szövetkezetébe. Mondták, nézzek be pár nap múlva. Benéztem. Mondták, most már tudják, mi a baja és nézzek be pár nap múlva. Benéztem. Mondták, hogy a közben végzett számítások szerint a javítás száz forint és tizenöt fillérbe kerül (ez nyilván afféle mikszáthi összeg volt: száz forint, mert tudták, mi a baja és tizenöt fillér a baj kiküszöbölésére fordított fáradság!). De a kalkuláció még nem végleges (lehet, hogy a száz forint fog emelkedni és nem a tizenöt fillér?!), — mindenesetre nézzek be pár nap múlva. Benéztem. Mondták...

Szóval az órám egyelőre az OKSZ-nál fekszik. Én viszont azóta óra nélkül fekszem, kelek, — ami némi bonyodalmakat okoz az életemben. Egy ideig a sarki órához igazodtam, sajnos azonban tegnapelőtt az is megállt.

Maradt a rádió.

Megjegyzem, a háziasszonyom ötlete volt, s nekem már eleve volt némi rossz előérzetem.

— Úgyis egész nap szól — igyekezett a tisztes hölgy rábeszélni —, legalább legyen valami értelme.

No jó. Életem vezérfonala azóta egy asztali Videoton-szuper és egy rádióújság. A napi munkarend pedig valahogy így fest:

„Műsorismertetés"-nél ébredek, a reggelit az „Orvosi tanácsok"-kal egyidőben fogyasztom s a „Budapest és vidék kulturális programjá"-nál mosok fogat, — de ha sok izgalmas film megy vidéken, elvágyódás közben lekésem a 39-es buszt. Vacsorát az „Esti Krónika" első kiadásakor eszem s ha nincs különösebb dolgom, a „Verbunkosok, csárdások" már ágyban talál.

Ugye egyszerű?

Dehogy egyszerű ez kérem. Mert itt van például a szombat délután. Nem tudom, ki hogyan van vele, én szeretek szombat délután egy kicsit aludni. Viszont alkonyatkor már dolgom van, miért is megkérem a házinénit: „Slágermúzeum"-kor ébresszen.

Riadt dörömbölésre ébredek.

— Tessék már felkelni. Öt perccel múlt „Slágermúzeum".

Sajnos, nem öt perccel, hanem másfél órával. A háziasszonyom ugyanis Kossuth szerint ébresztett. De én Petőfiben kértem.

Nem ment tovább. Berohantam az OKSZ-hoz, ahol feldúlt idegállapotomra való tekintettel nem mondták, hogy „nézzen be pár nap múlva", hanem rövid időn belül megjavították a karórámat, bár az némiképp hosszabb időt vett igénybe, amíg megoldották a fogas kérdést: miképp adjanak vissza a százegy forintomból — nyolcvanöt fillért.

Szeretettel csatoltam csuklómra a drága jószágot, miközben — inkább csak megszokásból — megkérdeztem:

— Ugye pontos?

— Hogyne kérem — felelt egy készséges kiszolgáló —, a rádió szerint jár...!

Rácz György

TÉLI VÁSÁR

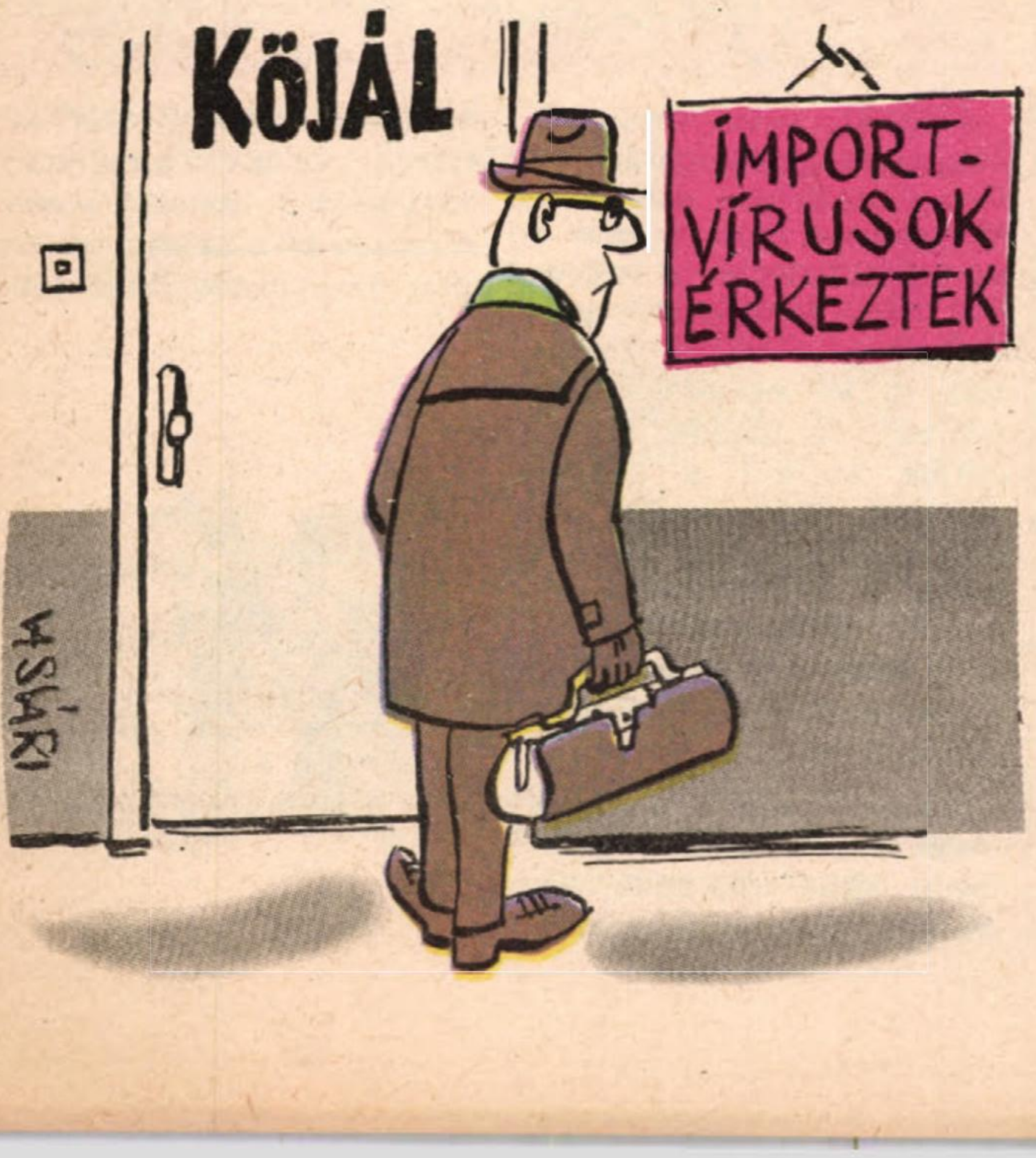

IDŐJÓSLÓ HÁZIKÓ

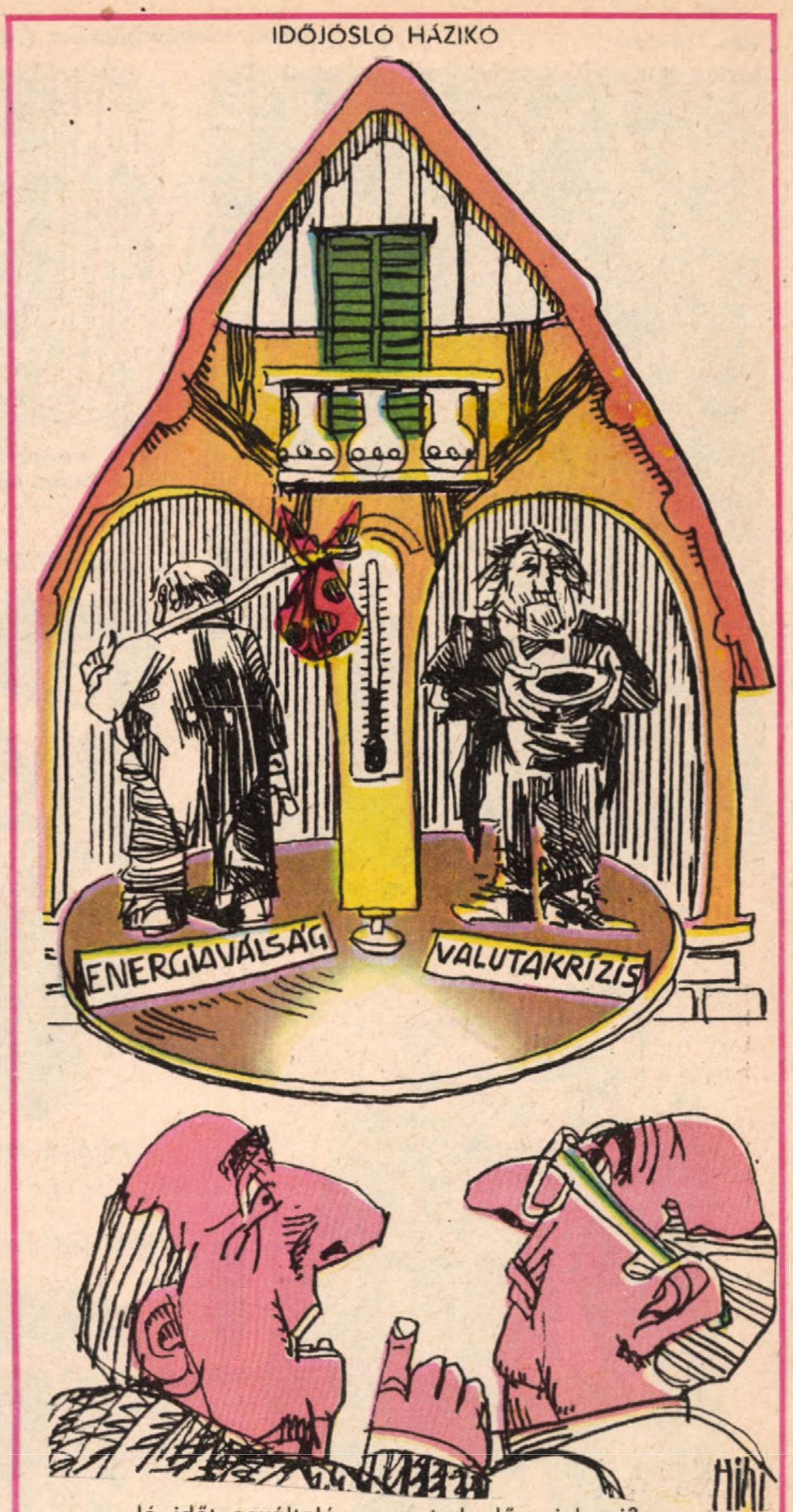

– Jó időt egyáltalán nem tud előre jelezni?

A TÜNŐDŐ

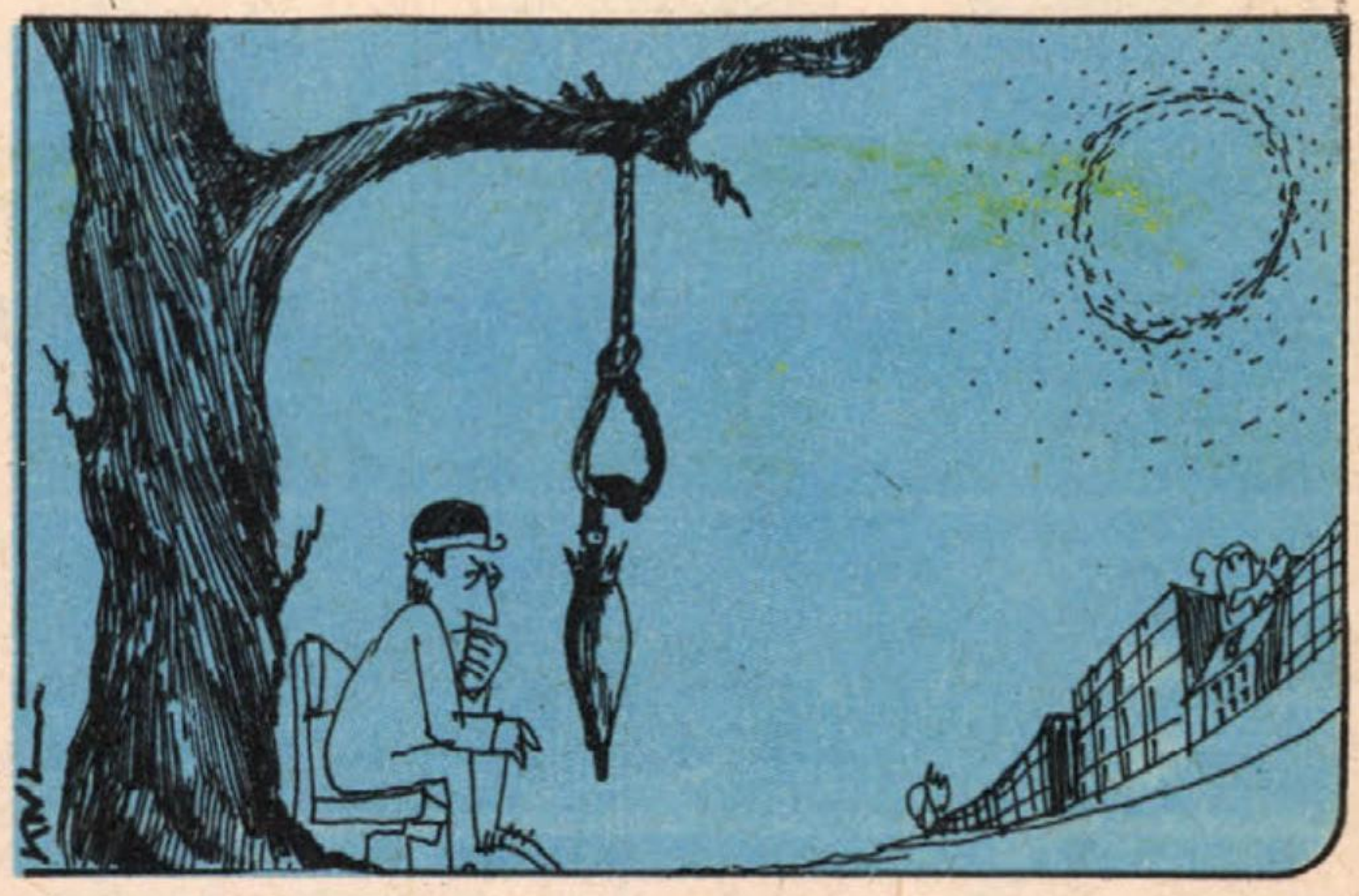

NEMES IDŐTÖLTÉS

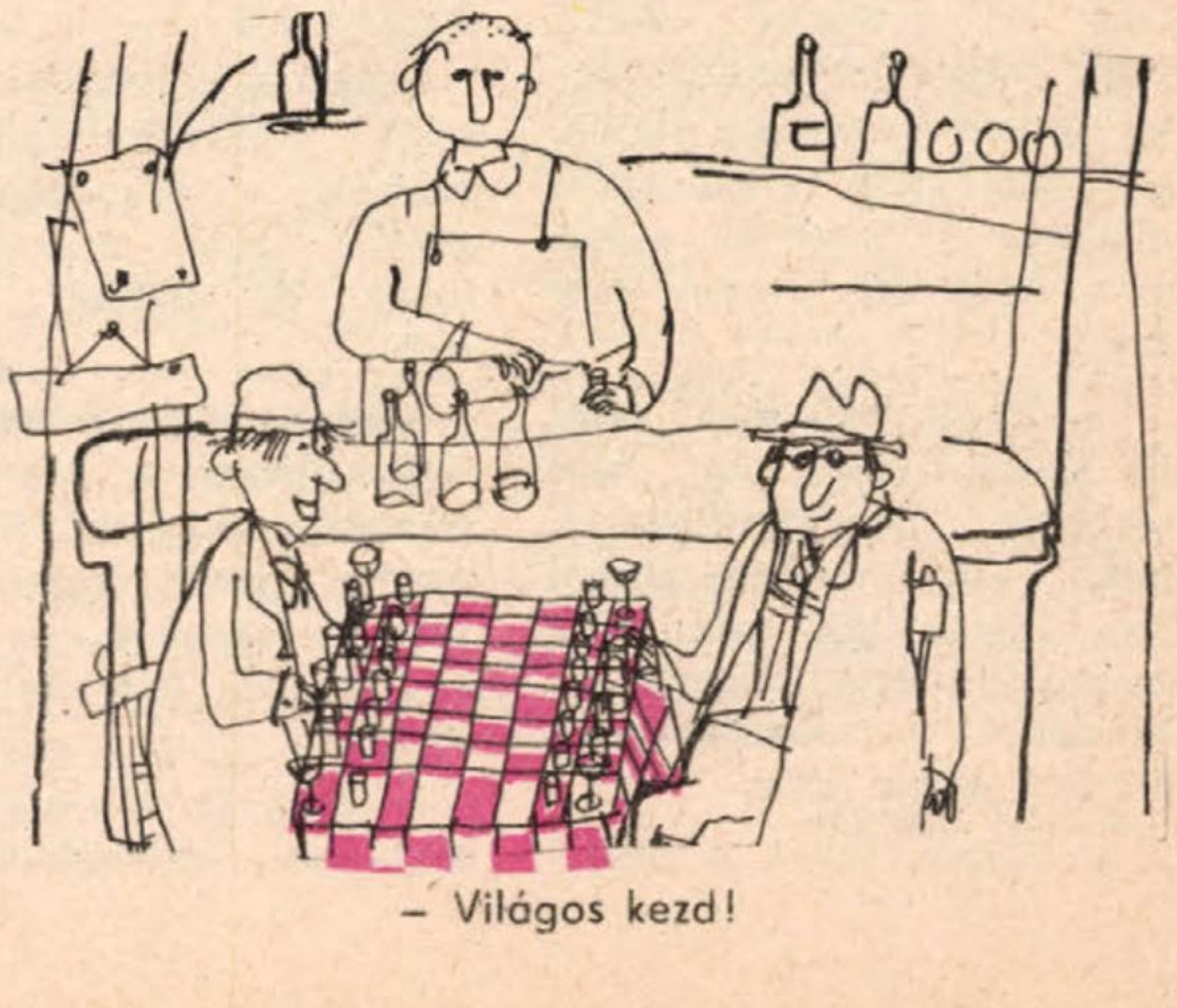

– Világos kezd!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIVEL VIGASZTALÓDNAK?

Tót Gyula:

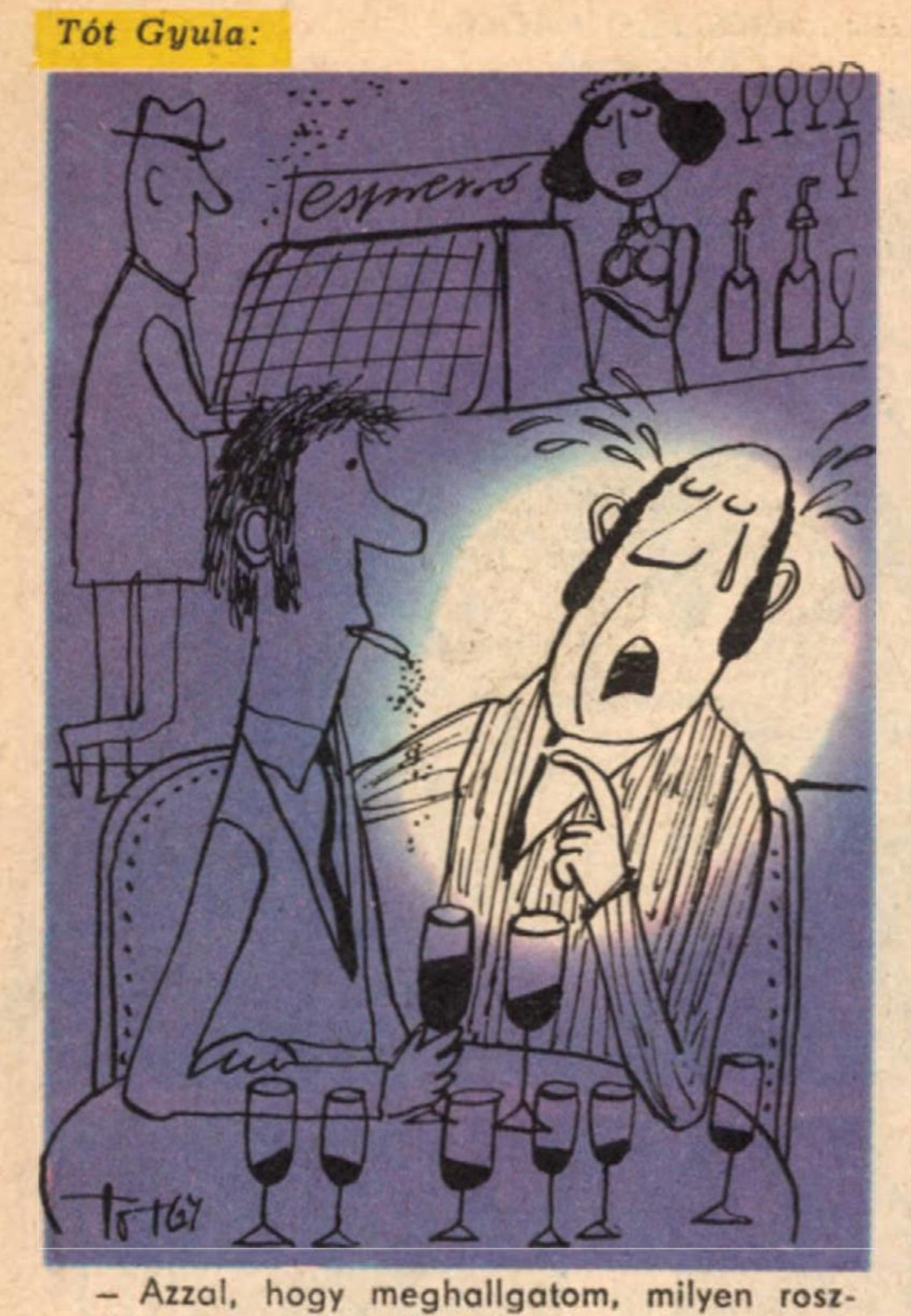

– Azzal, hogy meghallgatom, milyen rosszul megy másoknak...

Dallos Jenő:

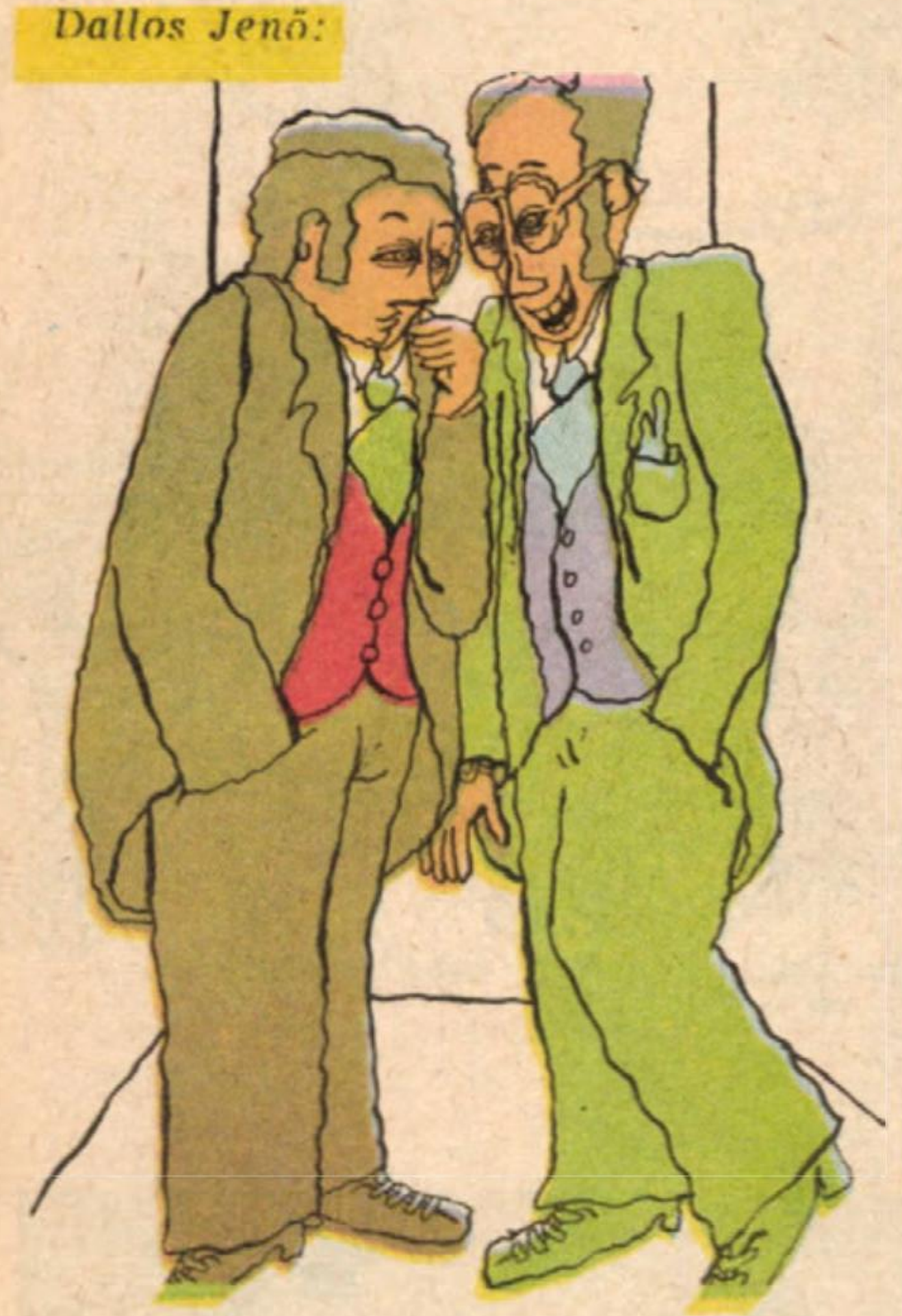

– A folyosói információkkal...

Brenner György:

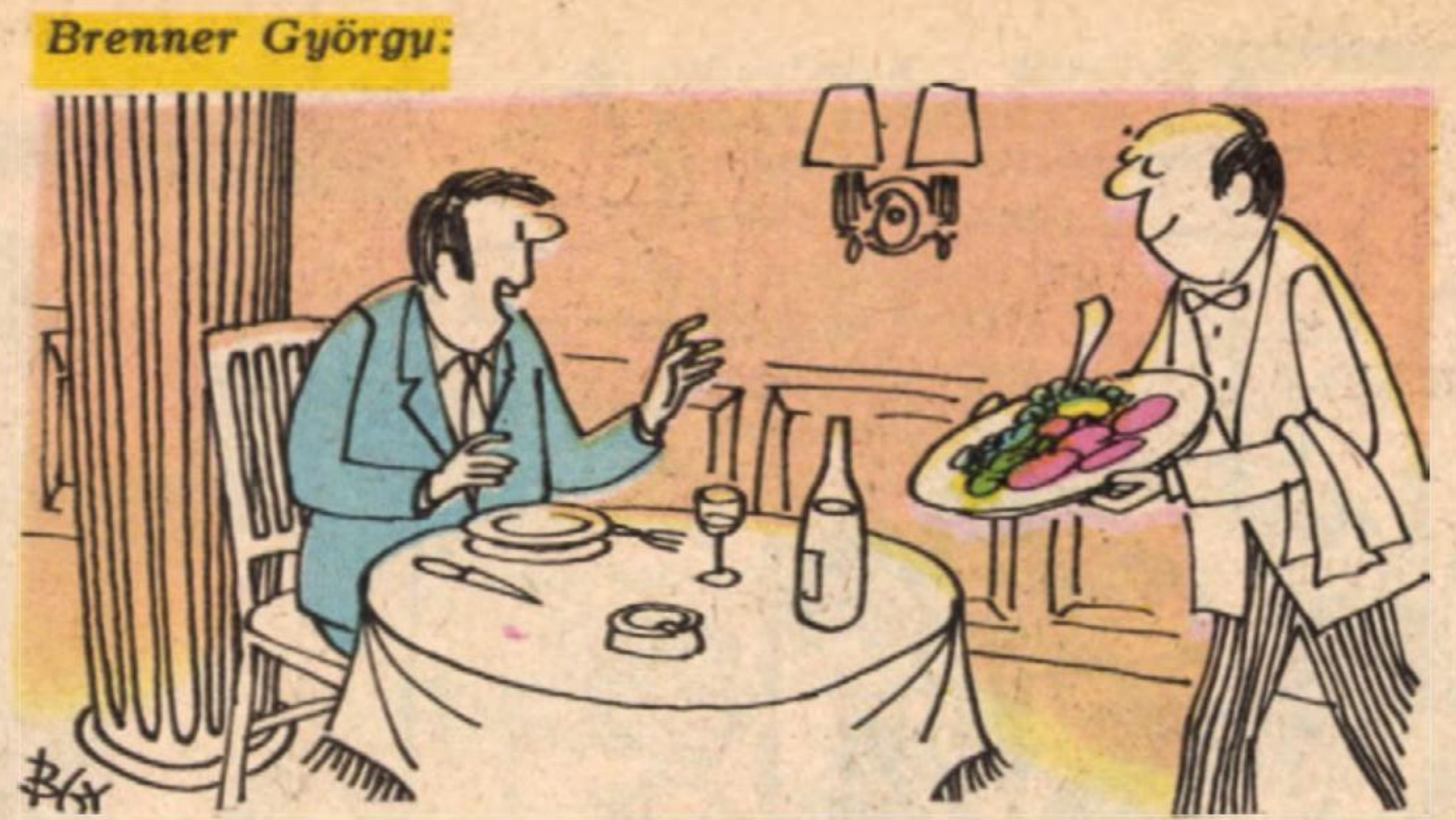

– Hortobágyi palacsintával, bélszínérmékkel udvarmester módra és somlói galuskával.

Endrődi István:

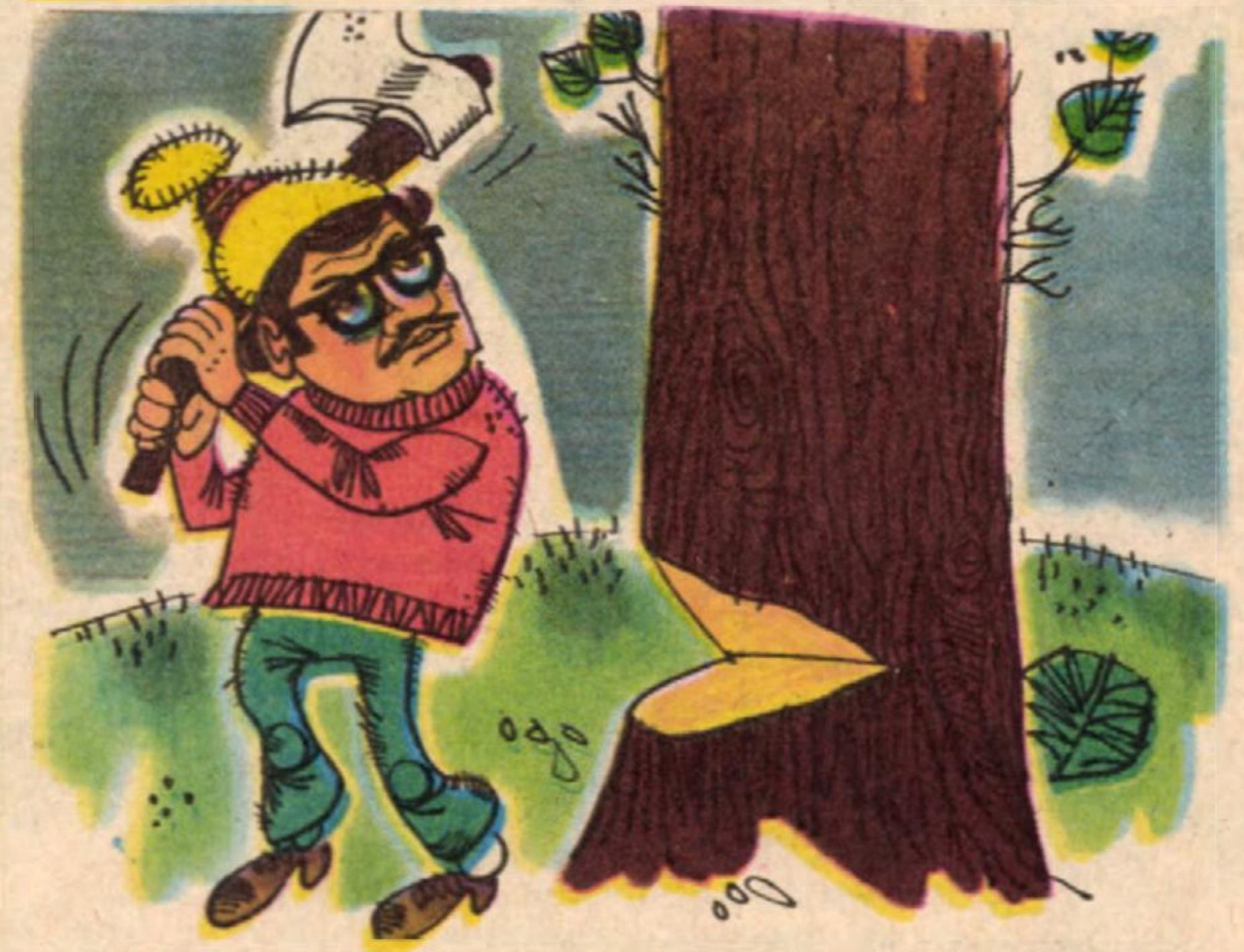

– Azzal a hegedűvel, amit majd ebből a fából készítek!

Fülöp György:

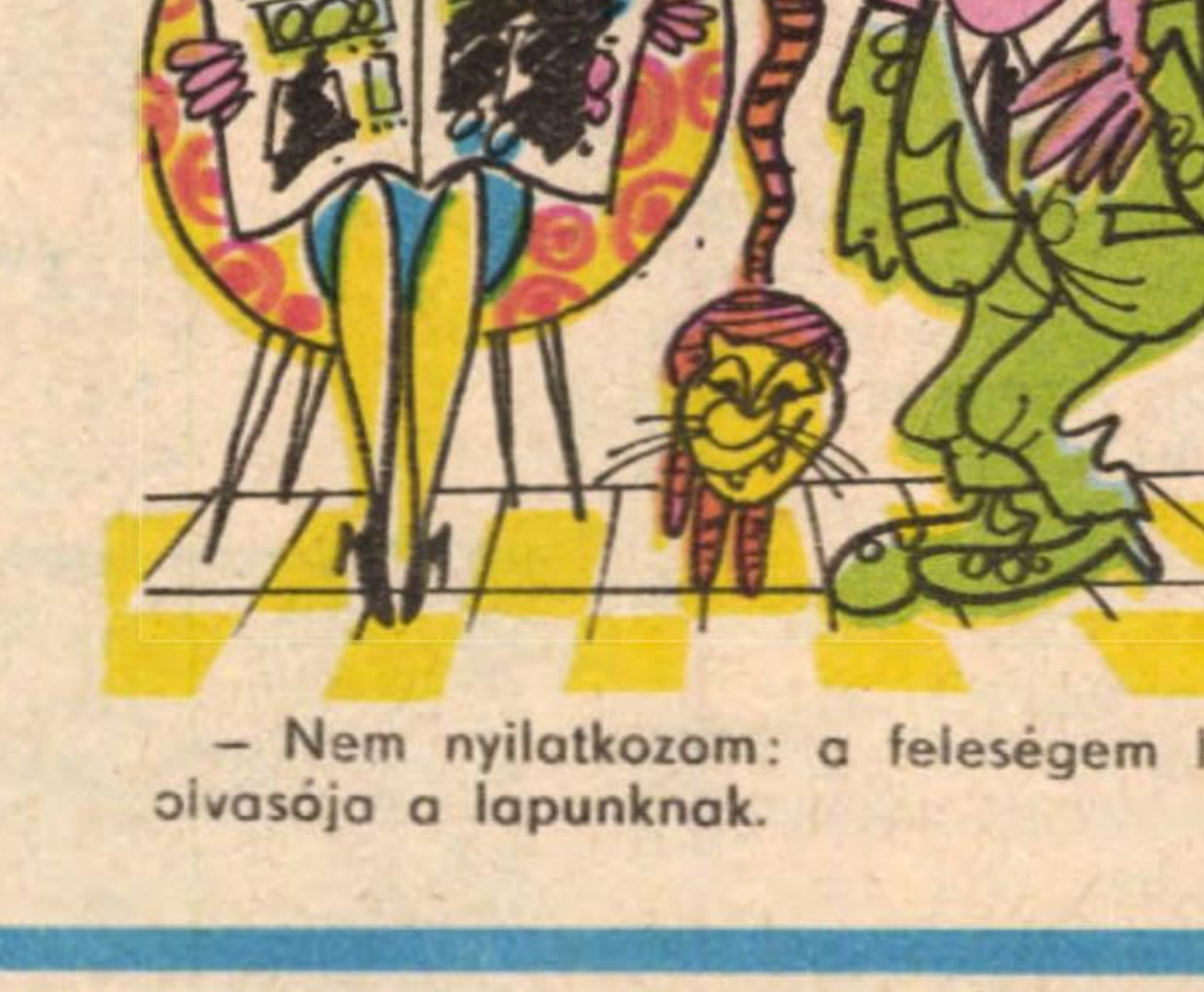

– Nem nyilatkozom: a feleségem lelkes olvasója a lapunknak.

Szűr-Szabó József:

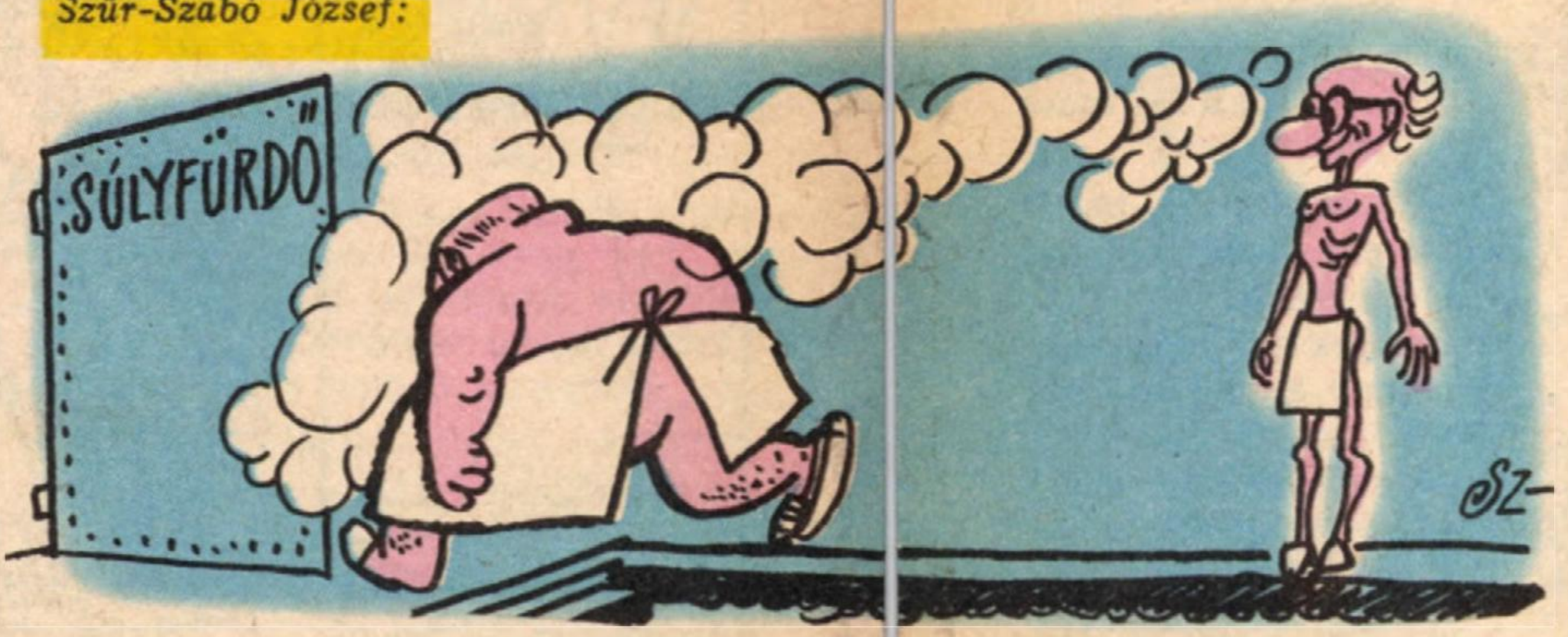

– Ha látom az ellenségeimet súlyfürdőbe menni.

Vasvári Anna:

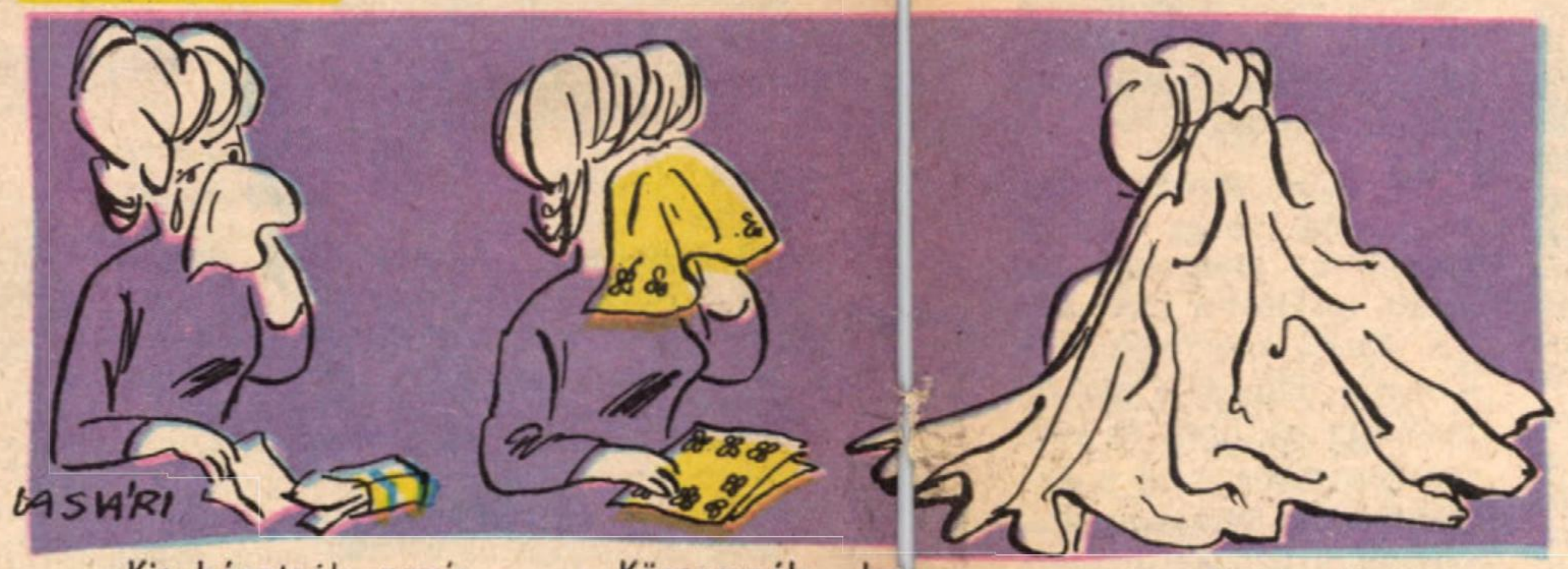

– Kis bánatnál: papírzsebkendővel.

– Közepesnél: hagyományos zsebkendővel.

– Nagy bánatnál: lepedővel.

Lehoczki István:

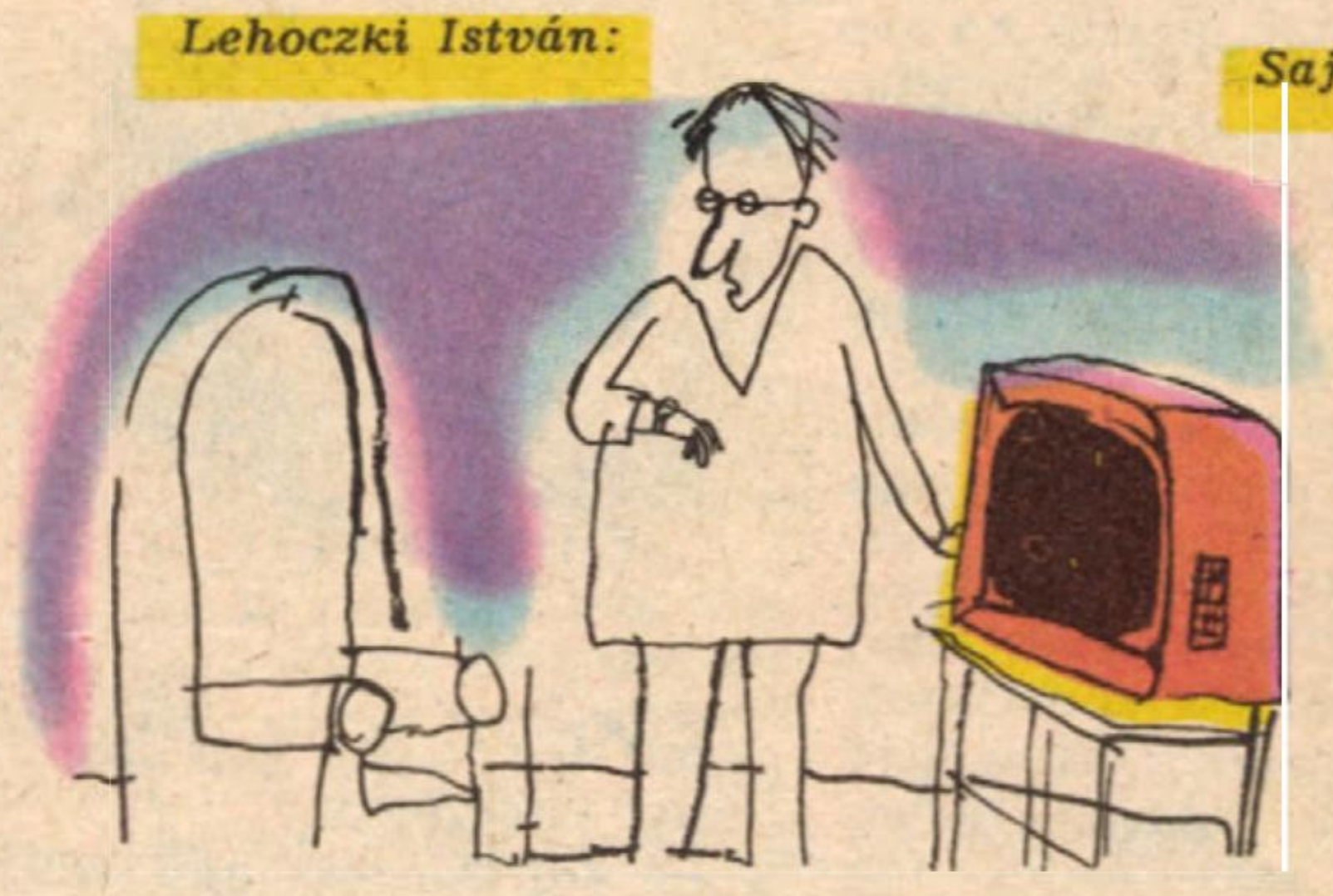

– Na, majd talán a holnap esti műsor...

Sajdik Ferenc:

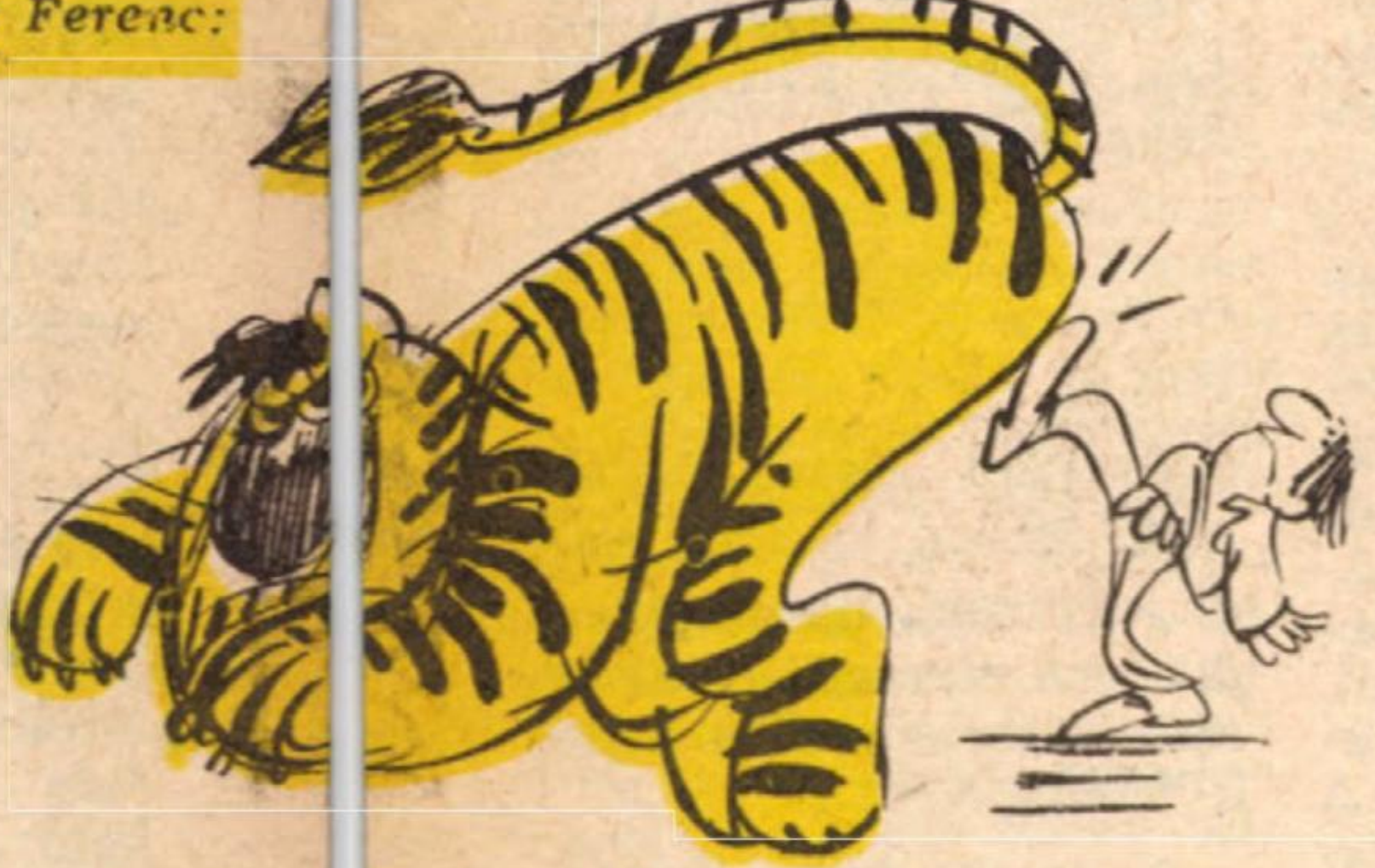

– Bosszút állok a gyengébben...

Balázs-Piri Balázs:

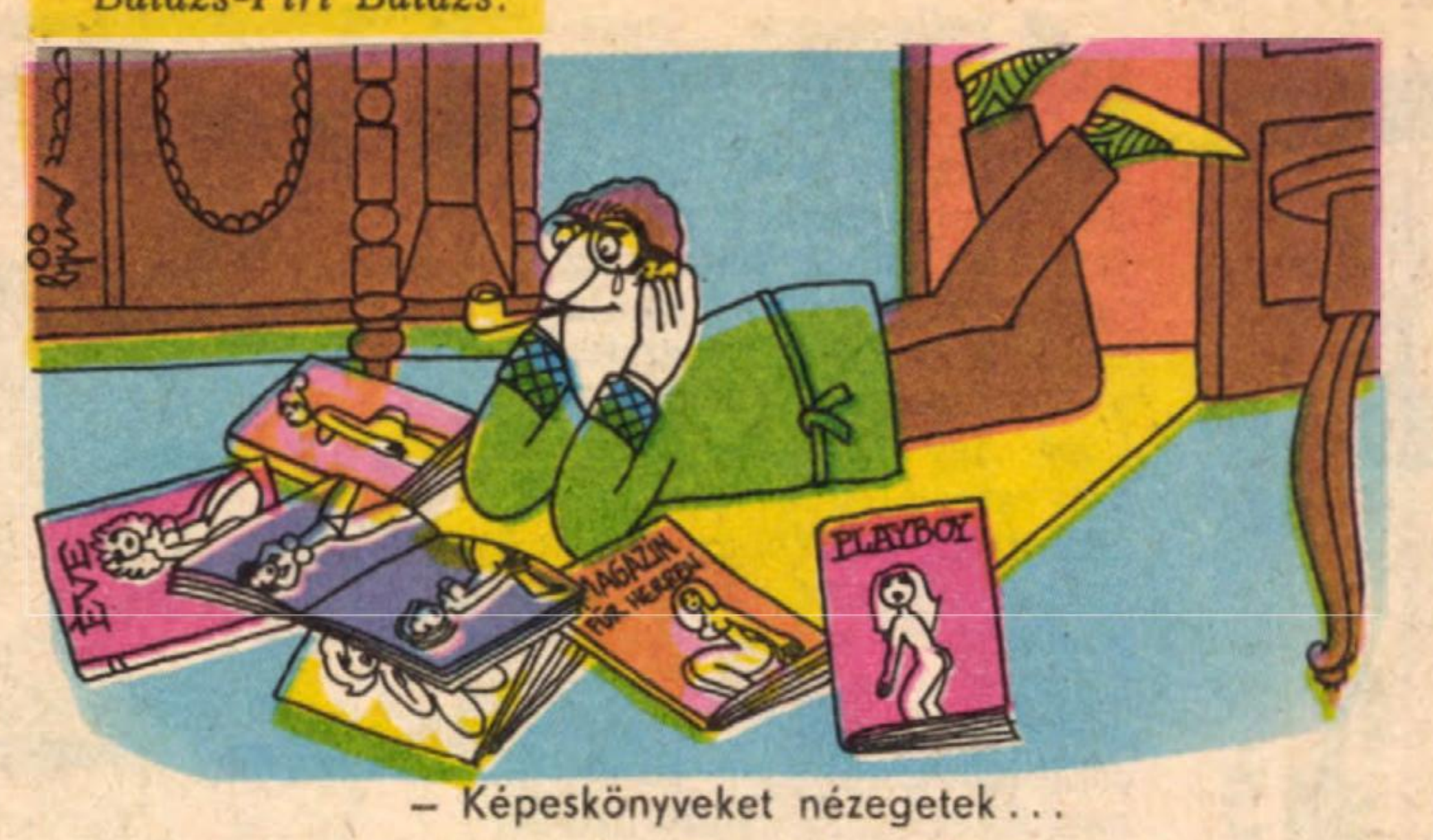

– Képeskönyveket nézegetek...

Barát József:

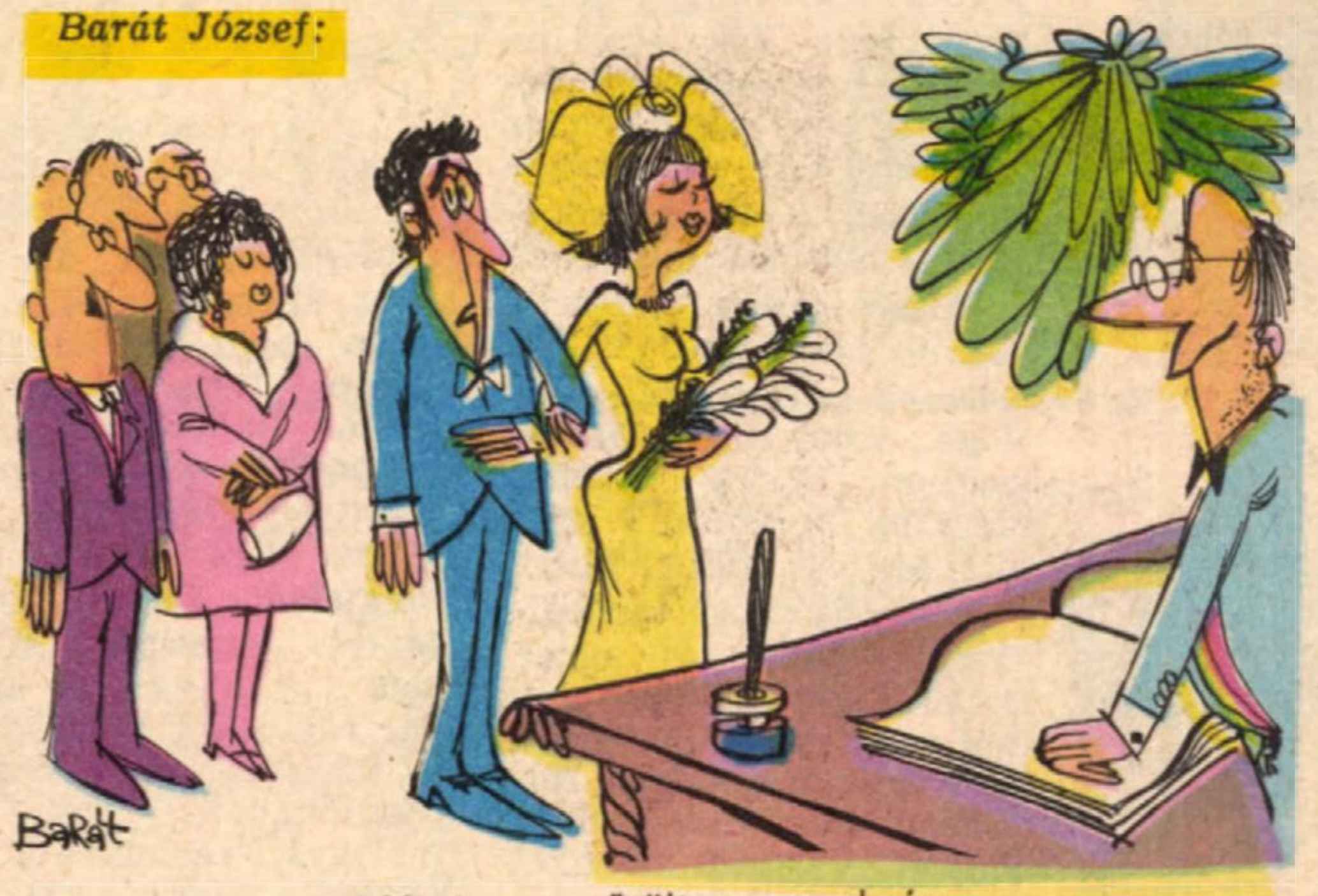

– Más is megnősült, nemcsak én...

Erdei Sándor:

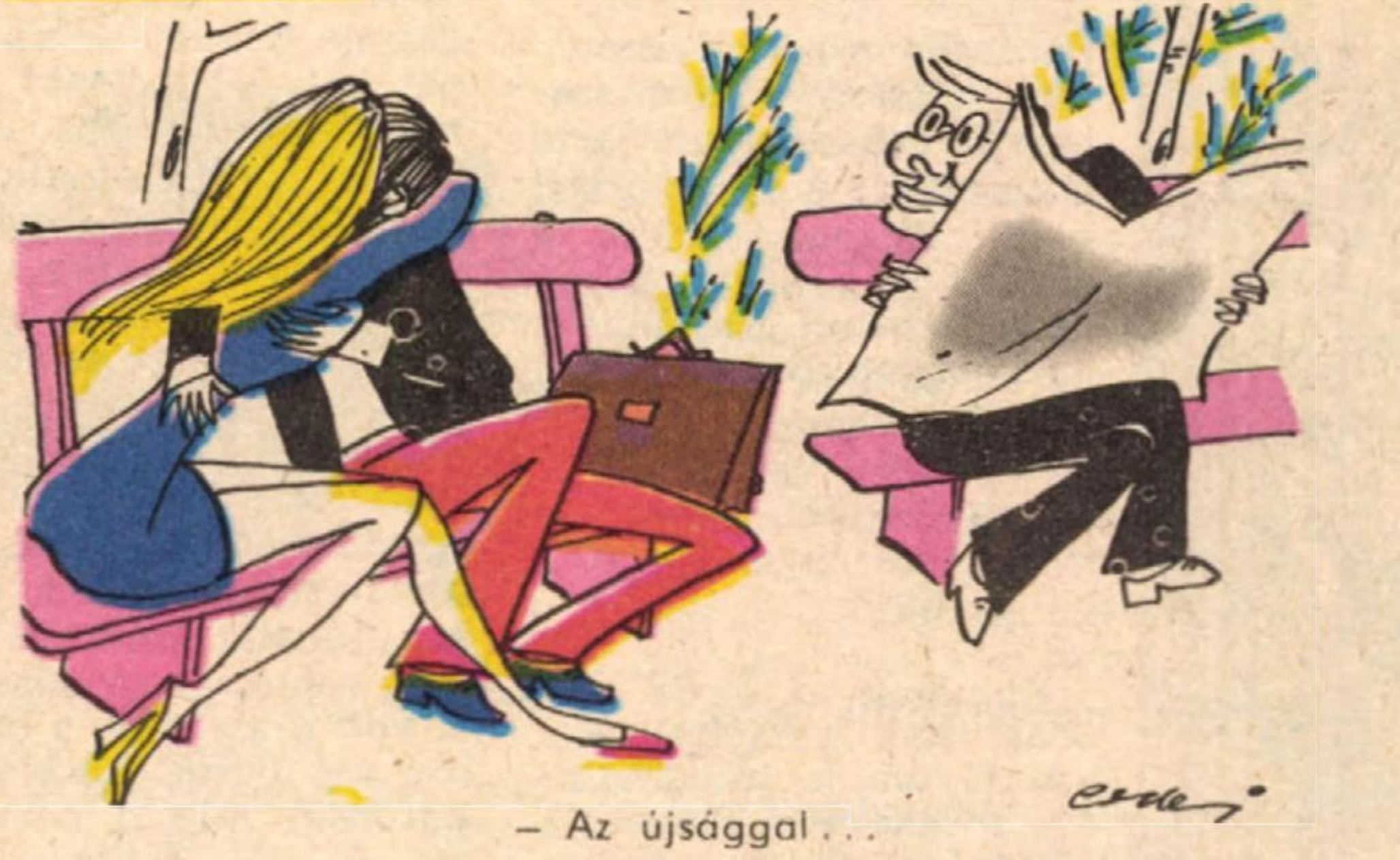

– Az újsággal...

Hegedűs István:

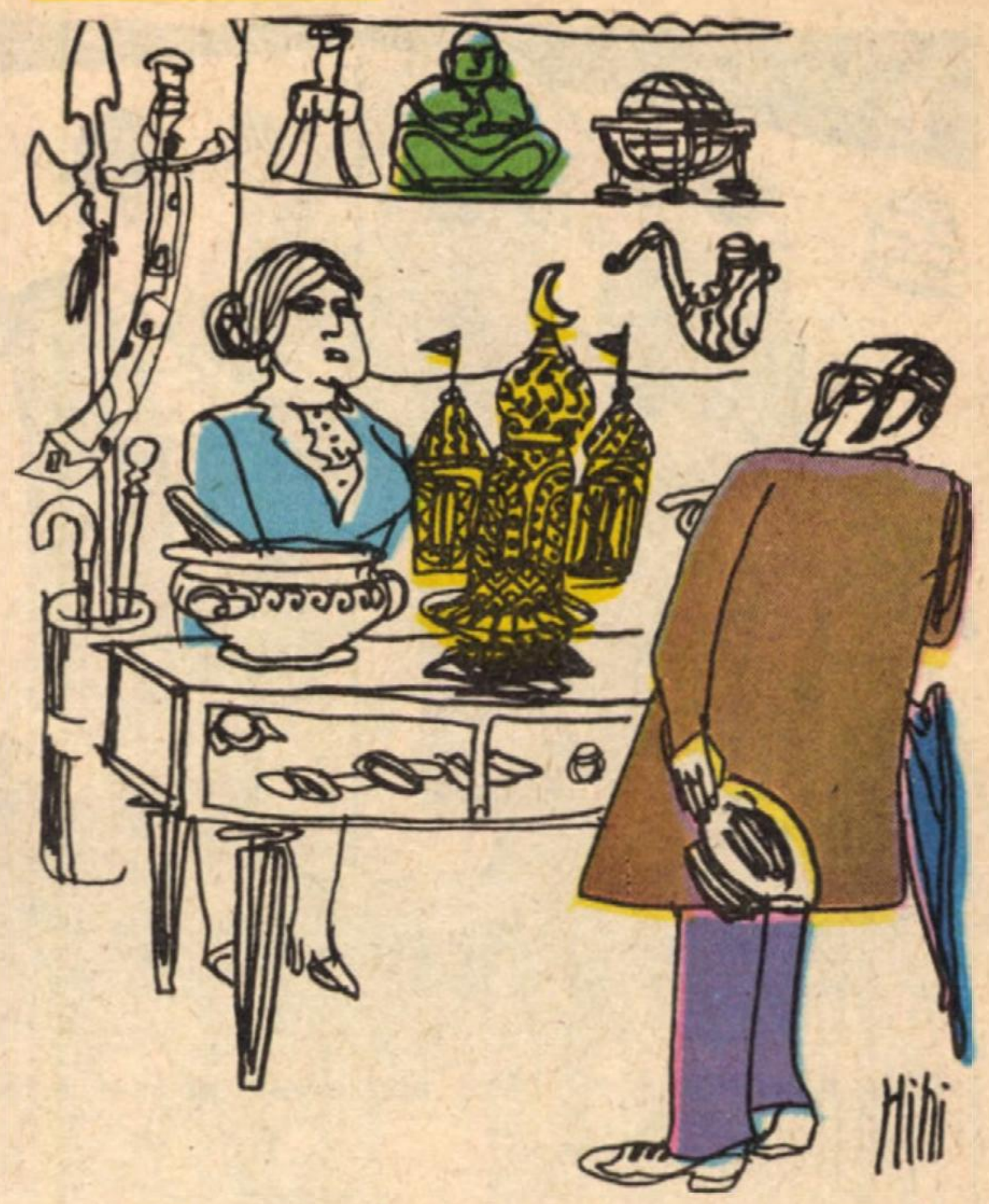

– Veszek valamit, amire semmi szükségem nincsen.

Várnai György:

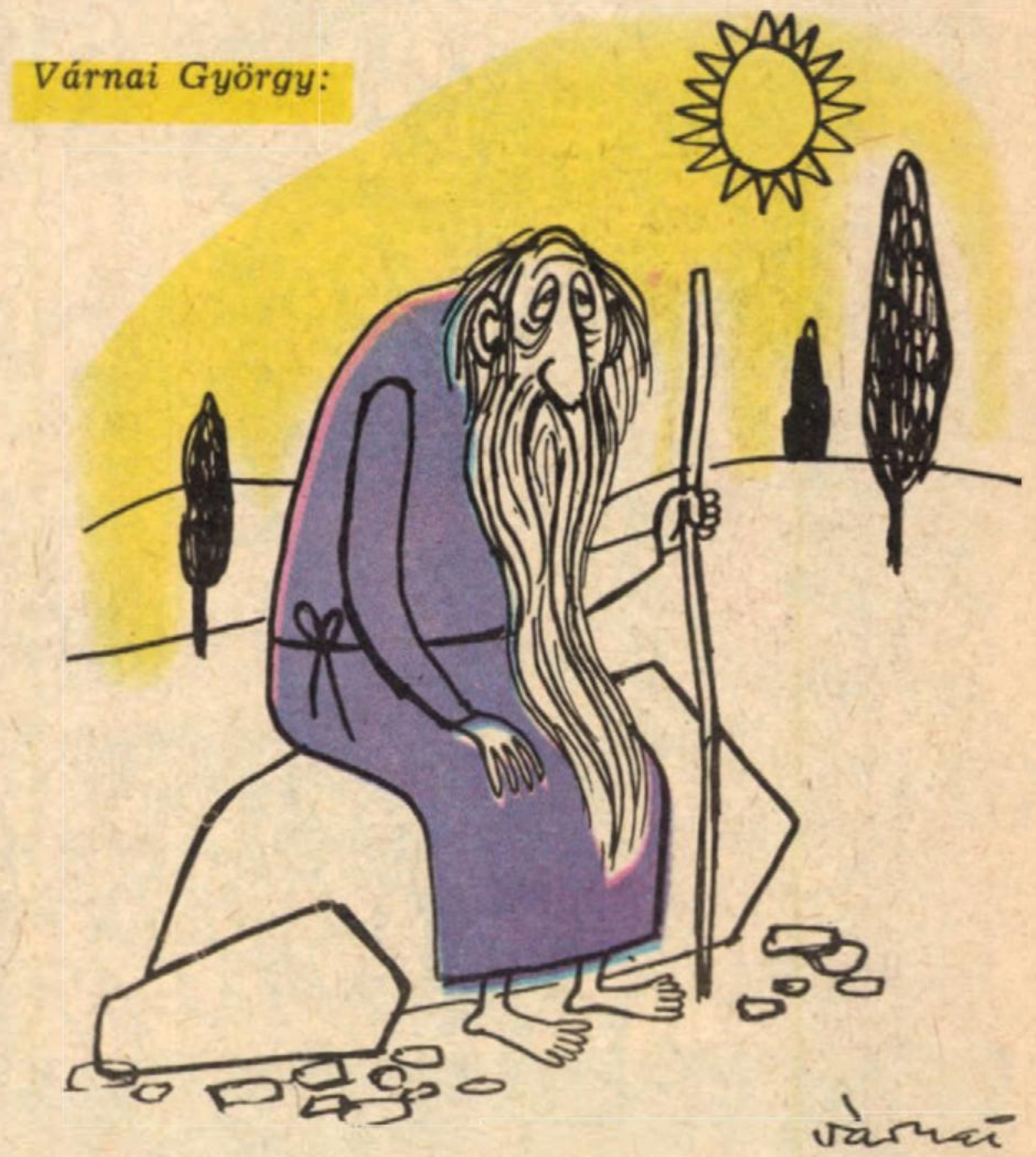

– Matuzsálem idősebb volt, mint én vagyok.

STILLE VIKTOR TÜNDÖKLÉSE ÉS BUKÁSA

Stille Viktor, gépészmérnök, hetvenhét hónapi állhatatos udvarlás után, tavaly ilyenkor, végre elnyerte hű szerelmének, Csemetke Ildikónak a kezét.

Szerelmük már hetven hónappal azelőtt is érett volt a házasságra, s azt nem a sablonos lakás-, vagy kocsihiány akadályozta, hanem Csemetke mama, aki szófogadó kislányával megértette, hogy ne siesse el a dolgokat, hiszen még fiatal.

— Olyan szép lány, mint te, kaphat akár egy első osztályú orvosprofesszort, akár egy másodosztályú futballistát, sőt talán egy harmadosztályú italbolt gebinesét is — mondogatta a szerető anyai szív.

— Tőlem jöhet a mesebeli olajsejk hófehér Jaguáron, nekem akkor is csak Viktor kell — válaszolta mindenkor Ildikó.

— Nem értem, mit zabálsz ezen a Viktoron, akinek csak egy ócska másodállása van, s aki állandóan színházba, hangversenyre, meg kirándulni hurcol, aki...

Ildikó a hetvenhét hónap alatt hétszázhetvenhétszer próbálta megmagyarázni Viktor iránti szerelmének okait, de hiába... Mígnem...

Történt egy tavaszi este, hogy Viktor a kapu előtt búcsúzkodott Ildikótól. Csemetke mama éppen kihajolt az ablakon, és háborogva így kiáltott a lányára:

— Ildi, te ott állsz egykedvűen, miközben szegény apáddal mi tehetetlenül vergődünk a tévé előtt. Azonnal rohanj a Gelkához, vagy egy maszekhoz, mert húsz perc múlva itt a Maigret!

— Ne rohanj sehova, Ildikém, majd én megnézem azt a tévét — fogta vissza a startra kész leányt Stille Viktor.

A mérnök úr akkor lépett be először a szülői házba, s alig tizenöt perc múlva az anyai szív pitvarába. Szakértő keze ugyanis a képernyőn nyüzsgő hangyák helyére odavarázsolta Takács Marikát.

— Egészen kedves fiú ez a Viktor — mondta Csemetke mama Ildikónak, miután Maigret mester a sok évi átlagnál „élesebben" tett pontot a bonyolult ügyre.

Másnap újra ott volt Stille, és megbőrözte az összes csöpögő vízcsapot. Harmadnap áttekercselte a porszívó motorját, a negyedik napon fölújította a gázbojlert, az ötödiken elindította a fél évszázada álló faliórát, a hatodik napon elvitte autózni a kedves szülőket, s a hetedik napon megnyugodott, mert a mama a boldogságtól könnyekig meghatva „drága Viki fiam"-nak nevezte, és megkérte kislánya számára a kezét.

Ezután ment minden a maga útján. Ildikó beköltözött Stille szép lakásába, és az oly régóta kívánt házasélet örömeit kezdték élvezni. Ez rövid ideig tartott, mert a második estén sürgősen hívatta Viktort Ildikó nagybátyja, Ödön bácsi, akinek váratlanul bedöglött a rádiója.

Stille fölállt a családi tűzhely mellől, s elindult a hideg éjszakába.

A következő napon a gyárban hívták a telefonhoz. Ildikó nagynénje kérte, hogy mielőtt hazamegy, ugorjon be hozzá, mert a gyerekek magnója...

A Csemetke család — mint tetszenek tudni — igen népes, és ma minden családban — mint tetszenek tudni — nagyon sok gép, meg készülék van, és ezek a gépek, meg készülékek — mint tetszenek tudni — olykor „meghibásodnak", és a szervizhálózatunk — mint tetszenek tudni — még nem áll hivatása magaslatán, és...

...és ennek köszönhette Stille Viktor, hogy „az a drága Viki" lett belőle, akit a közismerten tartózkodó Csemetkék egyszerűen „házi áldásnak", „arany kezűnek", meg „főnyereménynek" neveztek.

Teltek a hetek, s az ifjú pár olykor találkozott néhány percre, ilyenkor Viktor — például — megfogadta, hogy még rendbehozza Tóni bácsi Zastaváját, de az lesz az utolsó, Ildikó viszont — például — kifejtette, hogy Magdi nénit nem hagyhatják cserben, ha egyszer elromlott a hajszárítója.

Stille a családi béke érdekében tehát föladta a másodállását, eladta a hangversenybérletüket, lemondta a színházjegyeket, s a hétvégi kirándulások helyett a nagy Csemetke család kocsiparkját javítgatta, hogy legalább ők mehessenek a következő hétvégén kirándulni.

Teltek a hónapok, s az ifjú pár egyre szűkösebben élt, mert Viktor minden pénzét a legkülönbözőbb alkatrészekre költötte, hiszen mégsem fogadhatott el pénzt a rokonoktól.

Azután egy éjszaka, amikor Viktor egy harmadunokatestvér motorkerékpárját javította, Ildikó érte ment, s ő maga mondta, hogy ebből elég, soha sehova nem engedi el többet a férjét, ha megpukkad is a tisztelt família.

Stille Viktor azonban másnap is elment egy ötödnagynénihez villanyt szerelni, majd a nagyszülőkhöz porszívót tekercselni, s végül rendbe hozta a sógorék eldugult mosogatóját. Ám aznap — úgy látszik — nem volt formában, mert minden rosszabb lett, mint mielőtt hozzányúlt volna.

És ez a *rossz formája* a következő napokban is tartott.

És teltek újabb hetek, és a közismerten tartózkodó Csemetkék úgy emlegették Ildikó férjét, azt a „link alakot", hogy „fuser", „kétbalkezes", „semmirevaló".

Viktor pedig, mivel családi munka nélkül maradt, unalmát avval enyhítette, hogy újra elvállalt egy másodállást, s színházba, hangversenyre járt feleségével, és a hétvégeken — természetesen — kirándultak.

Sólyom László

ANGLIÁBAN

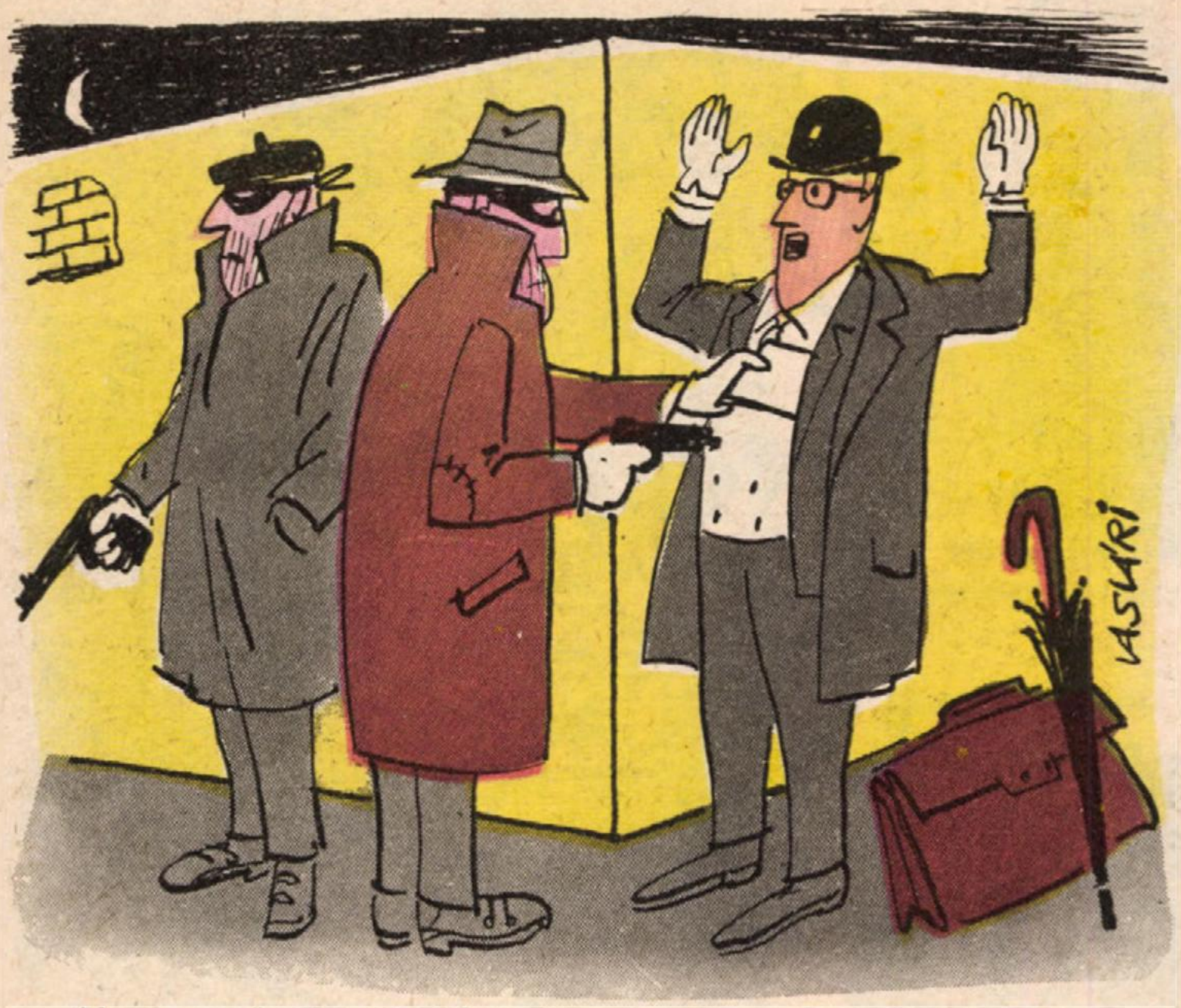

– Ne hamarkodja el! Most éppen esik a font árfolyama!..

TÚLNÉPESEDÉS

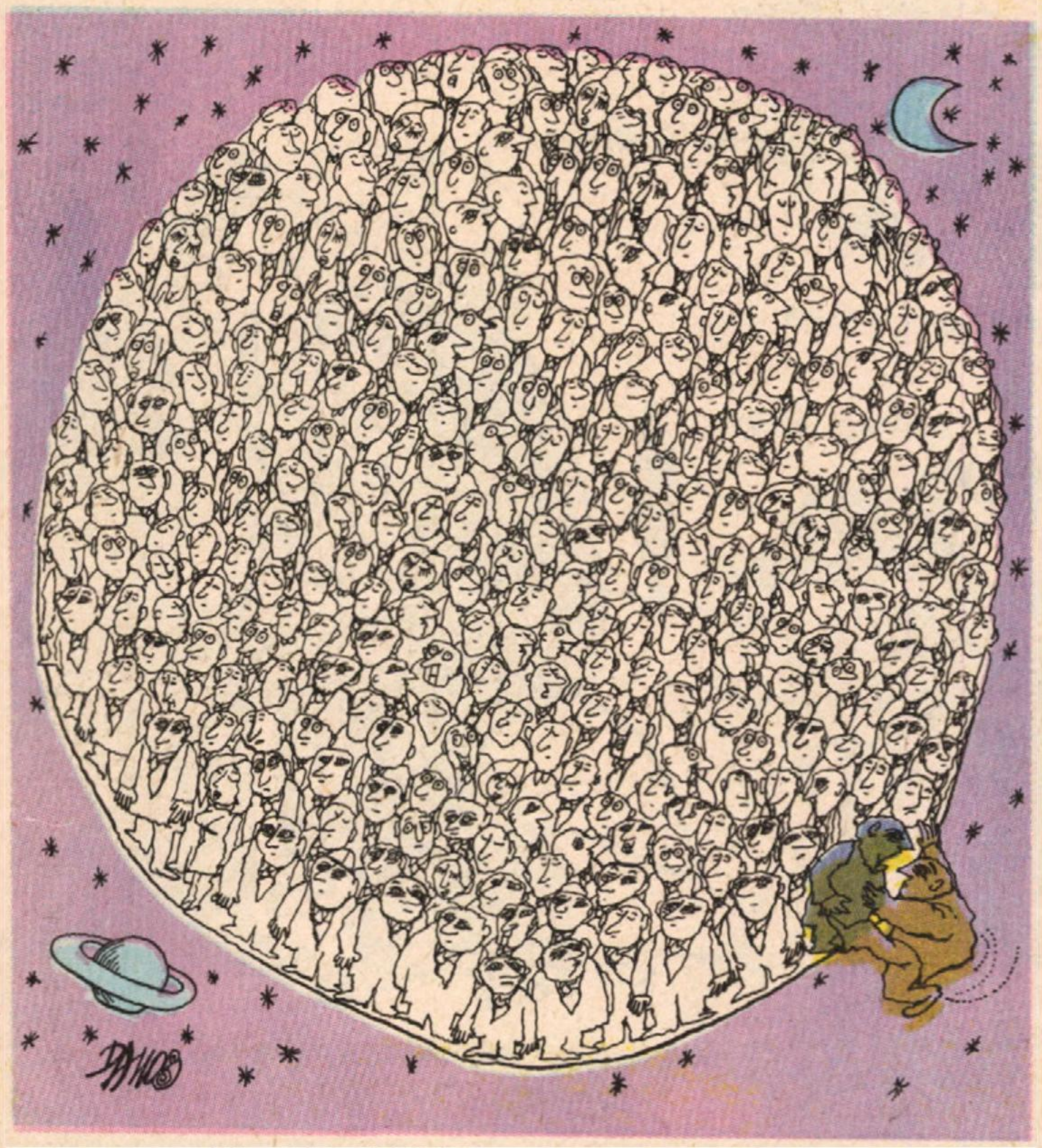

– Mit tülekedik? Nem a villamoson van!

ÜGYFÉL

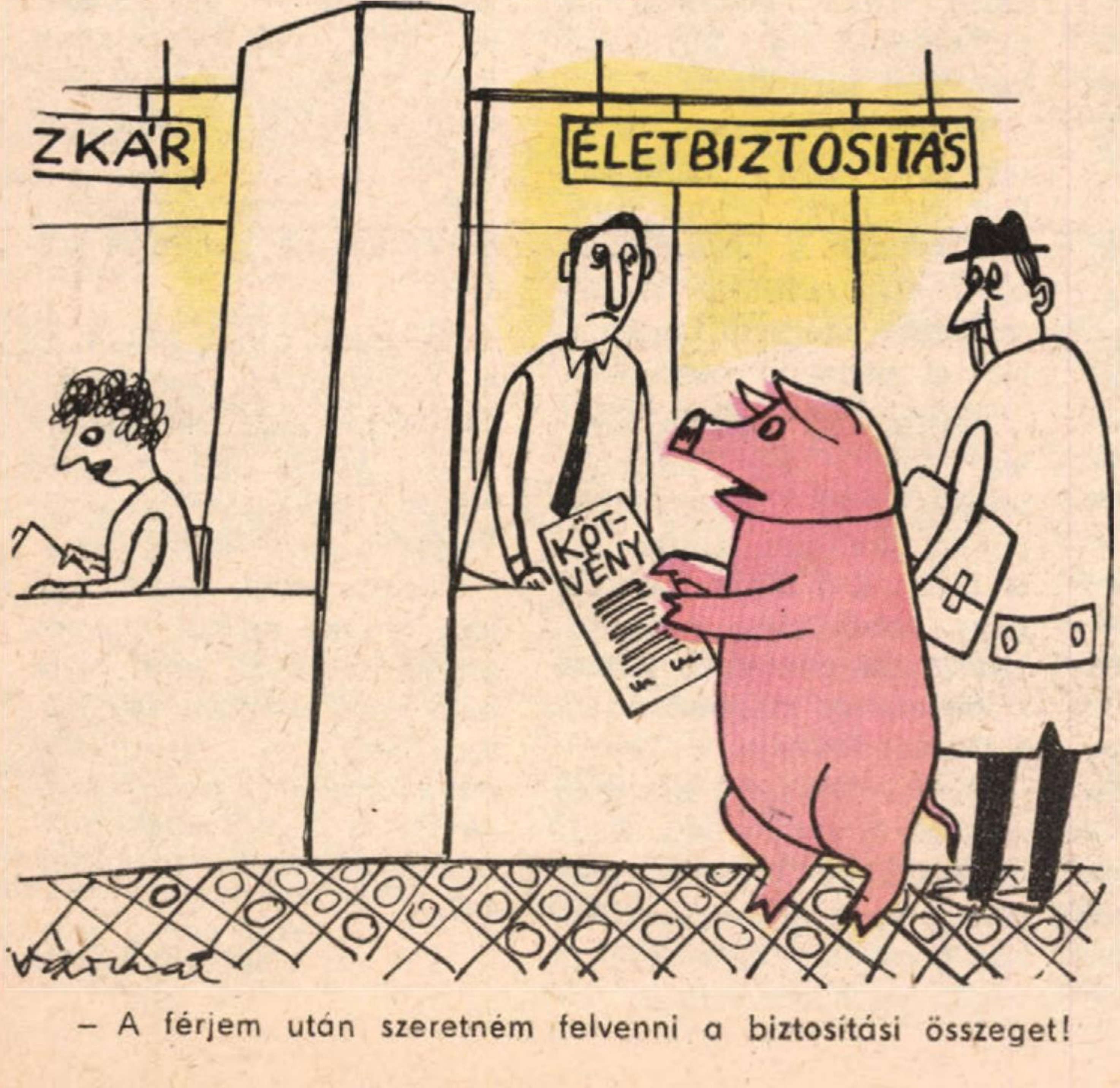

– A férjem után szeretném felvenni a biztosítási összeget!

Libatánc

A reflektorok pásztáztak, a dobok tremolóztak, a közönség pisszenni sem mert s Leó nagyra tátotta a száját. Az idomár letette az ostort, megfésülte ritkuló haját s fejét beillesztette a félelmetes állkapcsok közé. Így ment ez minden este. A szünetben felállították a védőkorlátokat, a cirkuszigazgató bejelentette a számot, szólt a zene. Beengedték az oroszlánt, aztán Dezső csillogó fémdíszes ruhában megkezdte műsorát, melynek tetőpontja a plakátokon hirdetett „Ember-fej az oroszlán szájában” volt. Egy idő óta Dezső nyugtalan lett. Észrevette, hogy Leónak már nehezére esik elég nagyra tátani a száját, mozgása is lassúbb. Aztán hamarosan bekövetkezett a vég — Leó kimúlt.

Dezső kétségbe esett. Vége mindennek. Mihez kezdjen? Másik oroszlánt szerezni, betanítani, soká tart. Mi lesz addig? Bubu, a bohóc ajánlotta próbálkozzon hazai anyaggal. Dezső napokig töprengett, míg végül kellő piackutatás s anyagi erejének felmérése után, liba mellett döntött. Vásárolt tizenkét libát s megkezdte az idomítást. Piros csizmákat, magyaros főkötőket varrt s szorgalmas munka után elkészült az új szám. A tizenkét liba bevonult a porondra s pergő ritmusban, harsány zenére, szabályos összhangban járta a csárdást. A siker óriási volt. Újrázni kellett a számot, a kollégák könnyes szemmel gratuláltak, az igazgató emelte a gázsit.

— — —

Bubunak az egyik előadás után vendégei jöttek. Gyula, a halálkatlanos megkérte a lányát. A régóta remélt, de váratlanul jött eseményt illően akarta megünnepelni. Hirtelen elhatározással, nagy bűntudattal kérdezés nélkül „kölcsön vett” Dezsőtől egy libát s remek vacsorát főztek belőle. Másnap aztán Bubu kiment a piacra jóvá tenni tettét. Vásárolt egy másik libát és visszacsempészte a ketrecbe.

— — —

Megkezdődött az előadás. Sorban jöttek a számok, majd az est fénypontja „Dezső a tizenkét táncos libával”. A libák bevonultak a porondra, illegették, billegették magukat. Kis szünet után megjelent Dezső, Ludas Matyi jelmezben. Kacagott a közönség. A zenekar rákezdett a csárdásra s tizenkét liba szigorú összhangban, nagyokat pislogva, csizmában, főkötőben ropta a táncot. Illetve csak tizenegy, mert a tizenkettedik mintha soha sem csinálta volna, állt a kör közepén és csodálkozva nézte lihegő, gágogó társait. Dezső ideges lett. Mi történt? Tegnap még minden rendben ment. Elfelejtette volna ez a táncot, vagy ami még rosszabb: fegyelmezetlen? De egyszer csak a tizenkettedik is megemelte a lábát. Próbált balra lépni, majd jobbra. Sehogy se sikerült. Minden igyekezetét beleadta, de annál rosszabb lett. Hiába próbálta utánozni társait, sehogy sem sikerült. Ő volt a kis suta, a ballábas kis butus libuska. A közönség dőlt a nevetéstől, a siker fokozódott s mikor a vastapstól megzavarva nem találta a kijáratot, a cirkuszigazgató nívó-díjat emlegetve gratulált Dezsőnek. Ám az ötödik napon vége lett mindennek. A kis butus megtanulta a táncot. A siker sem volt már a régi. Dezső elkeseredett. Hallgatagon ült a cirkuszkocsi lépcsőjén s a váratlanul jött szerencse múlandóságán meditált. Szomorúságából Bubu zökkentette ki.

— Mi a baj pajtás?

— Bubukám vége a karrieremnek, megtanult csárdást járni a kis butus. Most mit tegyek?

— Sose busulj pajtás. Hozz egy üveg bort, addig én levágok egy libát. Csinálunk egy jó vacsorát s holnap elfelejtesz mindent.

— Az lehetetlen Bubukám, a számhoz tizenkét liba kell.

— Annyi bizony. Holnap majd elmész a piacra, veszel egy libát, ráadod a csizmákat meg a főkötőt, aztán a többi megy magától, ha kezdődik az előadás.

És Bubu töredelmesen bevallotta, hogy miből készült az eljegyzési vacsora, mi volt a siker titka. Dezső megfogadta a tanácsot, kiment a piacra, vett egy új libát és este minden ment mint a karikacsapás. Tizenegy liba táncolt, a tizenkettedik — a kis butus — csetlett botlott. Dezső féltve őrizte titkát, Bubu is diszkrét maradt, hisz minden héten hivatalos volt egy libavacsorára.

— — —

Évekkel Dezső halála után Bubu, idomár-jelölt unokájának tizennyolcadik szüleétsnapján elmesélte a történetet, elárulta a titkot.

Az unoka szeme felcsillant. Dezső bácsi nyomdokaiba lép! Másnap végigjárta Budapest összes baromfi szaküzletét, összes csarnokát, piacát, de mindenütt csak mirelit liba volt.

Hidasi István

SZÜLŐI AGGODALOM

– Fiacskám, hányszor mondjam még, hogy ne játsszál ilyet a struccal!

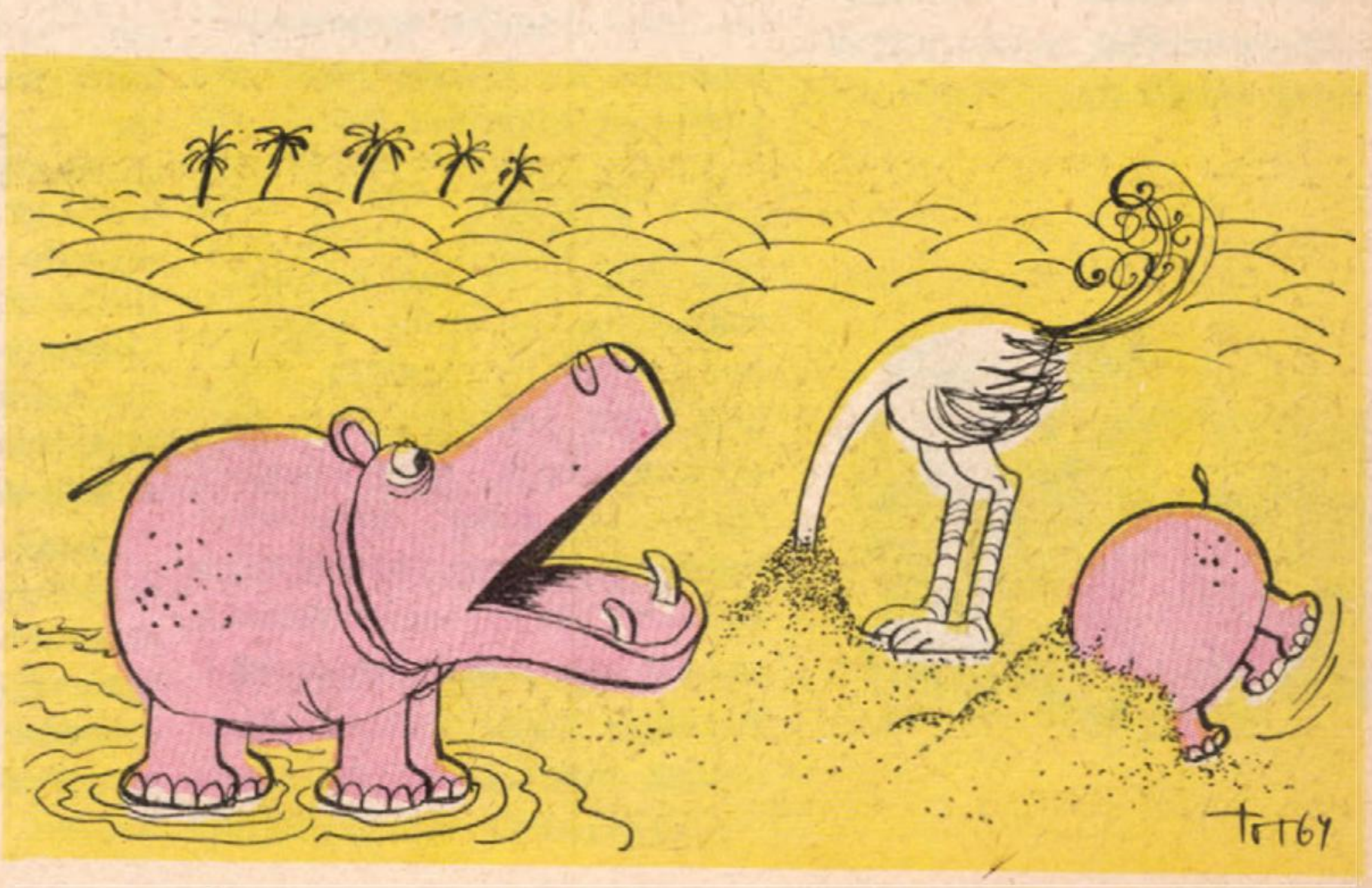

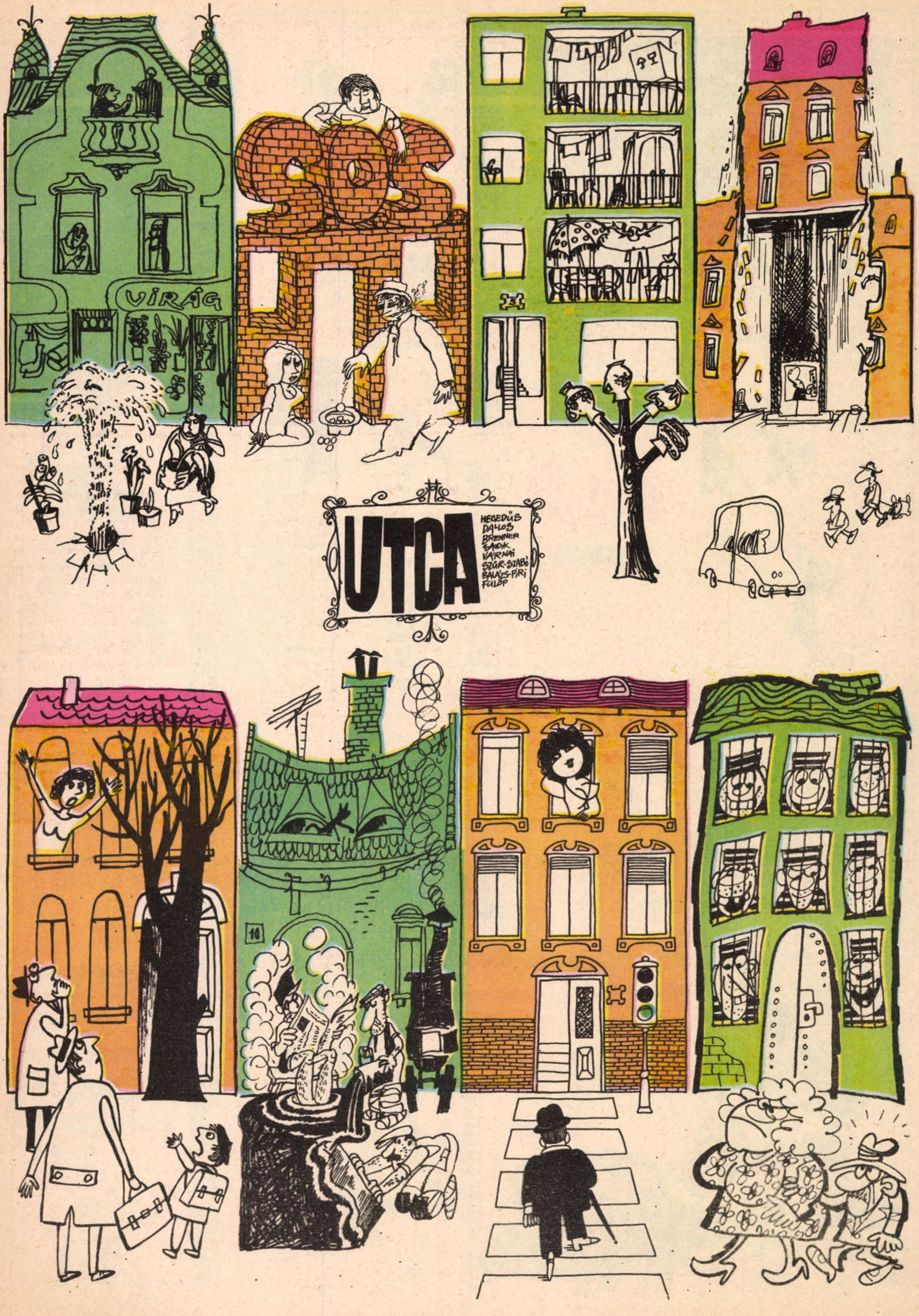
VIRÁG
SOS
UTCA
HEGEDŰS
DALLOS
BRENNER
SADIK
VÁRNAI
SZŰR-SZABÓ
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
10

IMPORT HUMOR

BELGIUM

ARANY SZIVE VAN

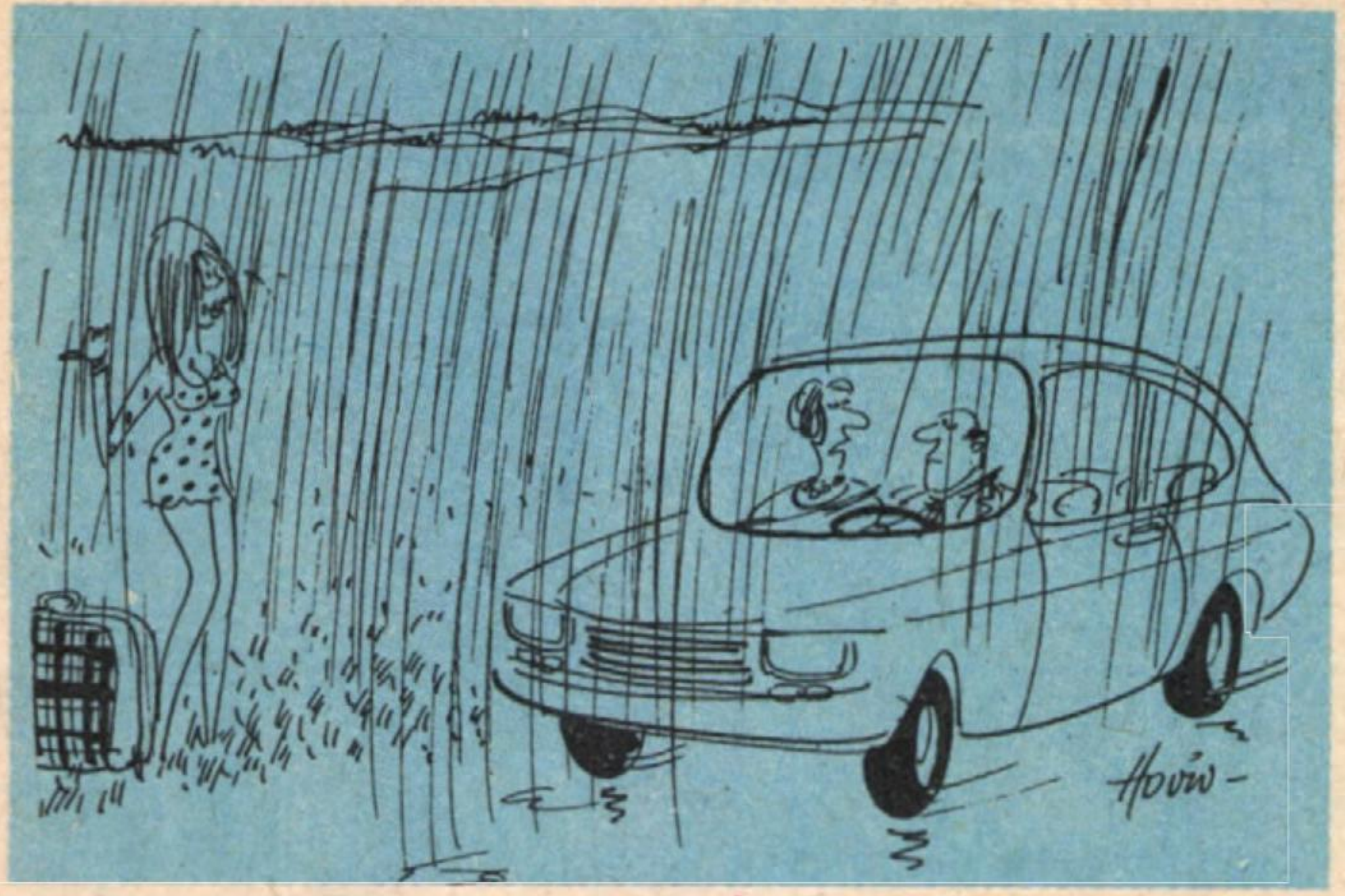

– Arnold, megengedem, hogy odakölcsönözd az esernyőmet annak a szegény kislánynak.

ARTISTAFELVÉTEL

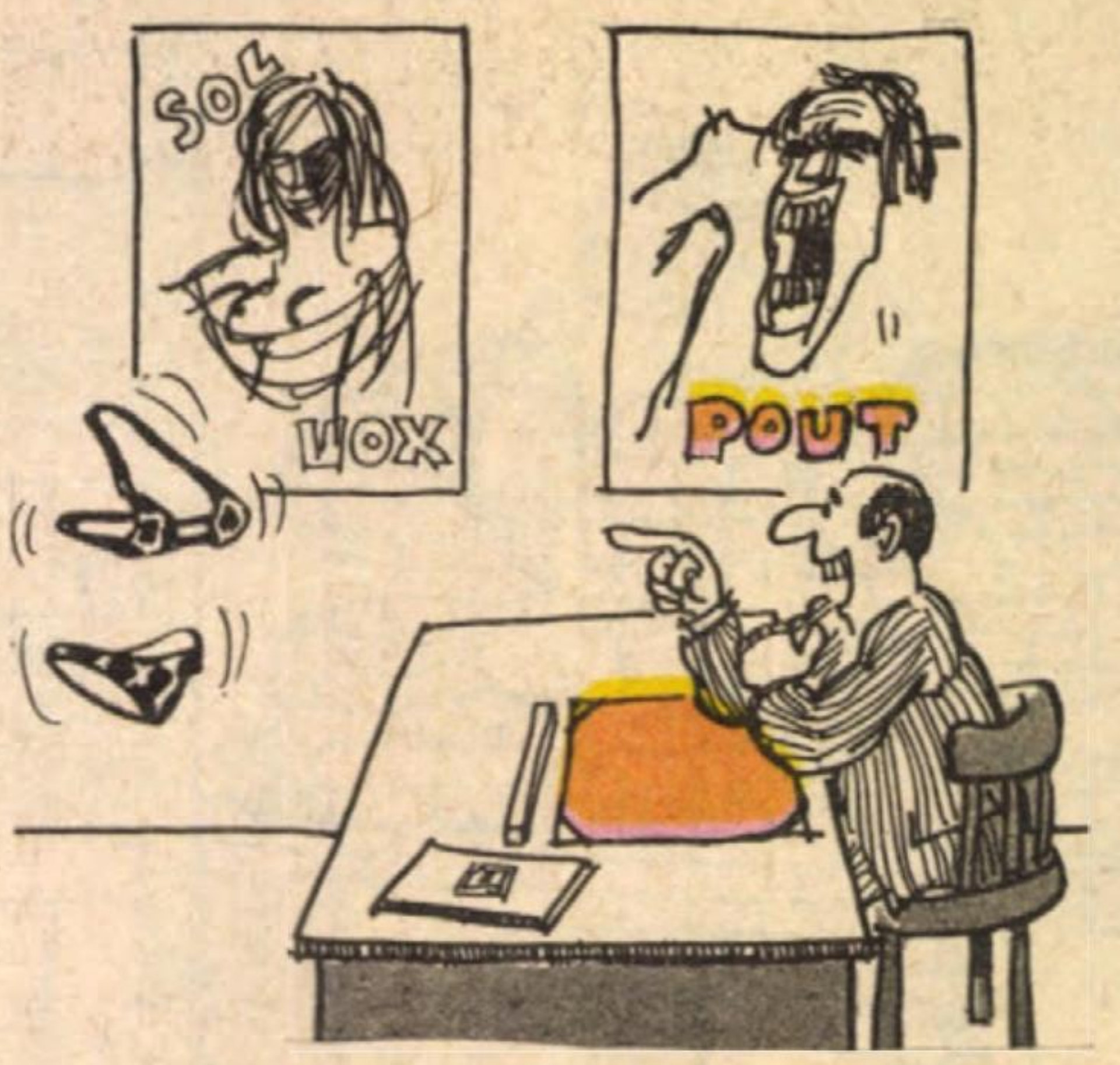
SOL
VOX
POUT

– Jó ez a szám a láthatatlan nővel, de sokkal érdekesebb lenne, ha fordítva csinálná! A fürdőruhát tegye láthatatlanná!

LEÁNYSZÖKTETÉS

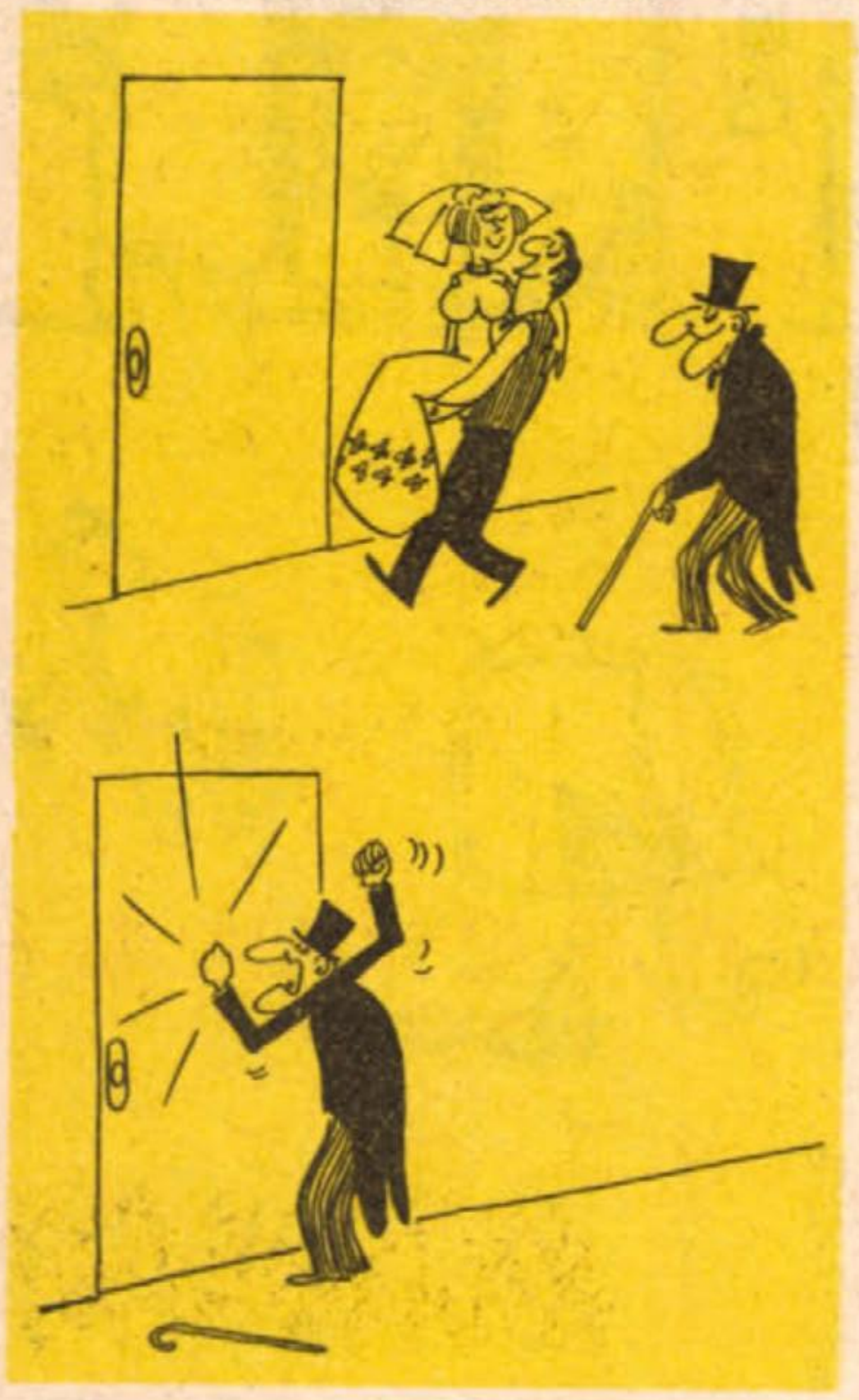

VÁRATLAN FORDULAT

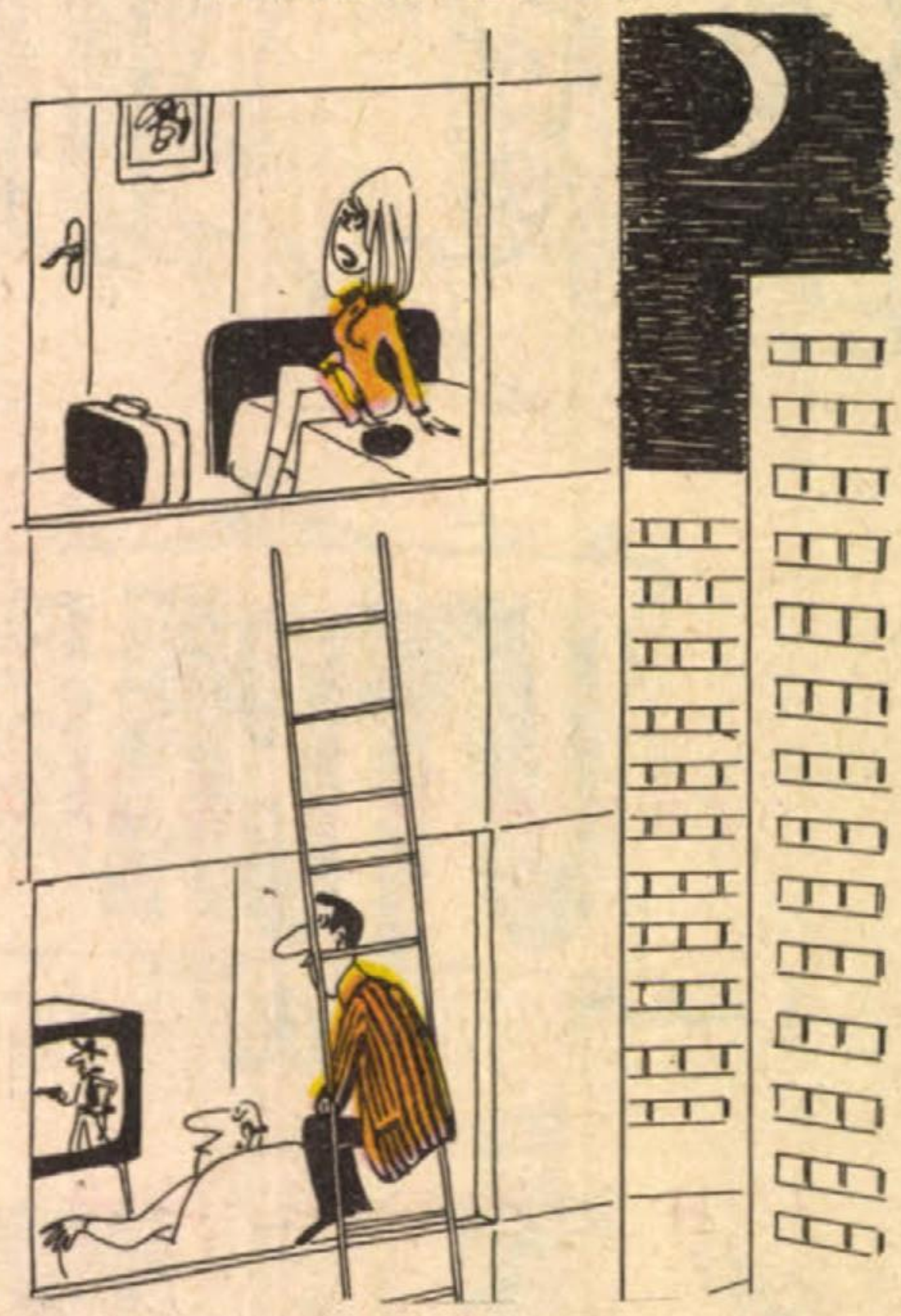

FÉLÉNK BETEG

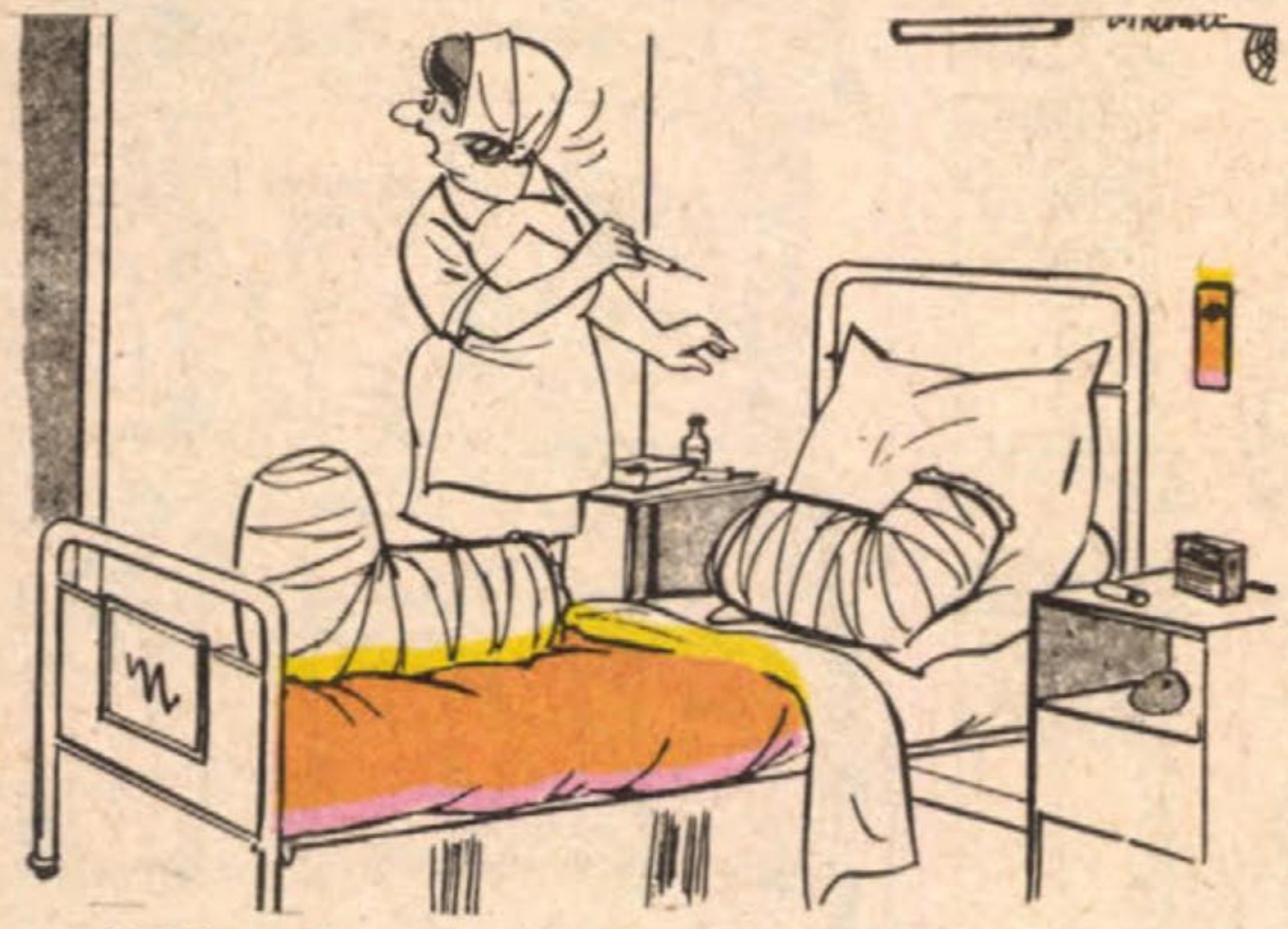

– Jöjjön vissza nyugodtan, nem fog fájni!

A SZOKAS HATALMA

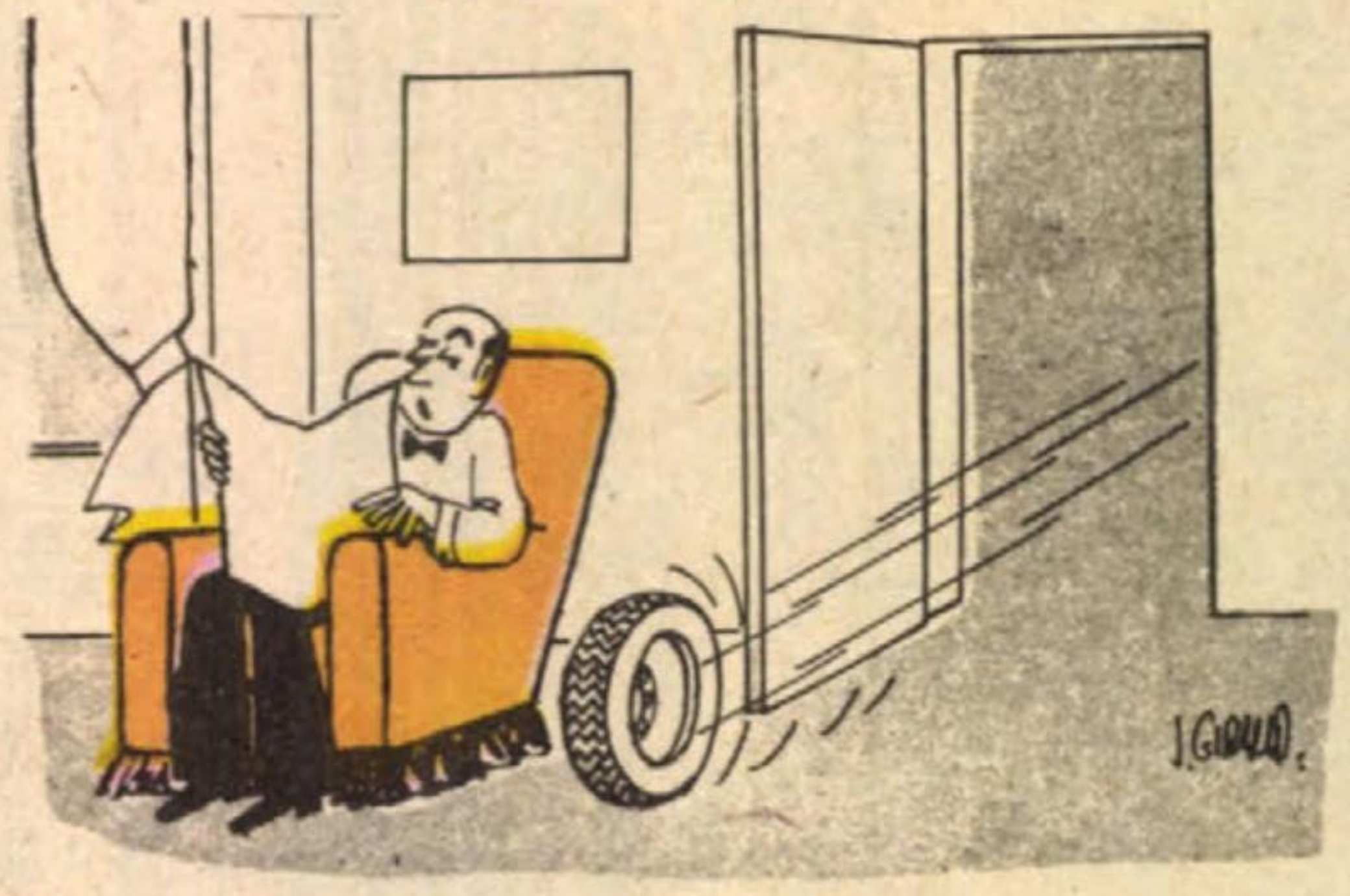

– Te vagy, drágám?

FÁSÍTÁSI PROGRAM

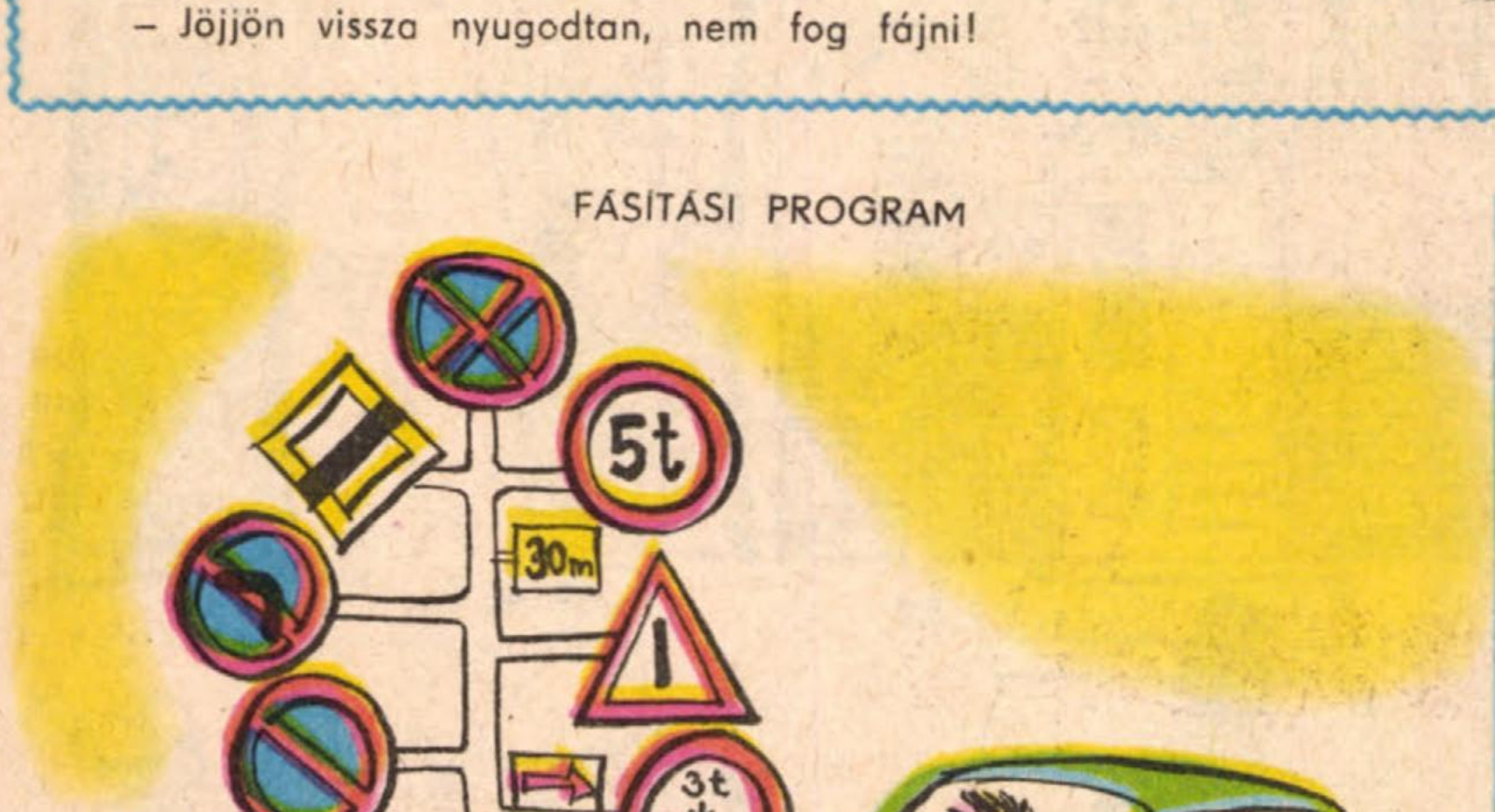
5t
30m
3t
BARÁT

EREDMÉNYES FÚRÁS

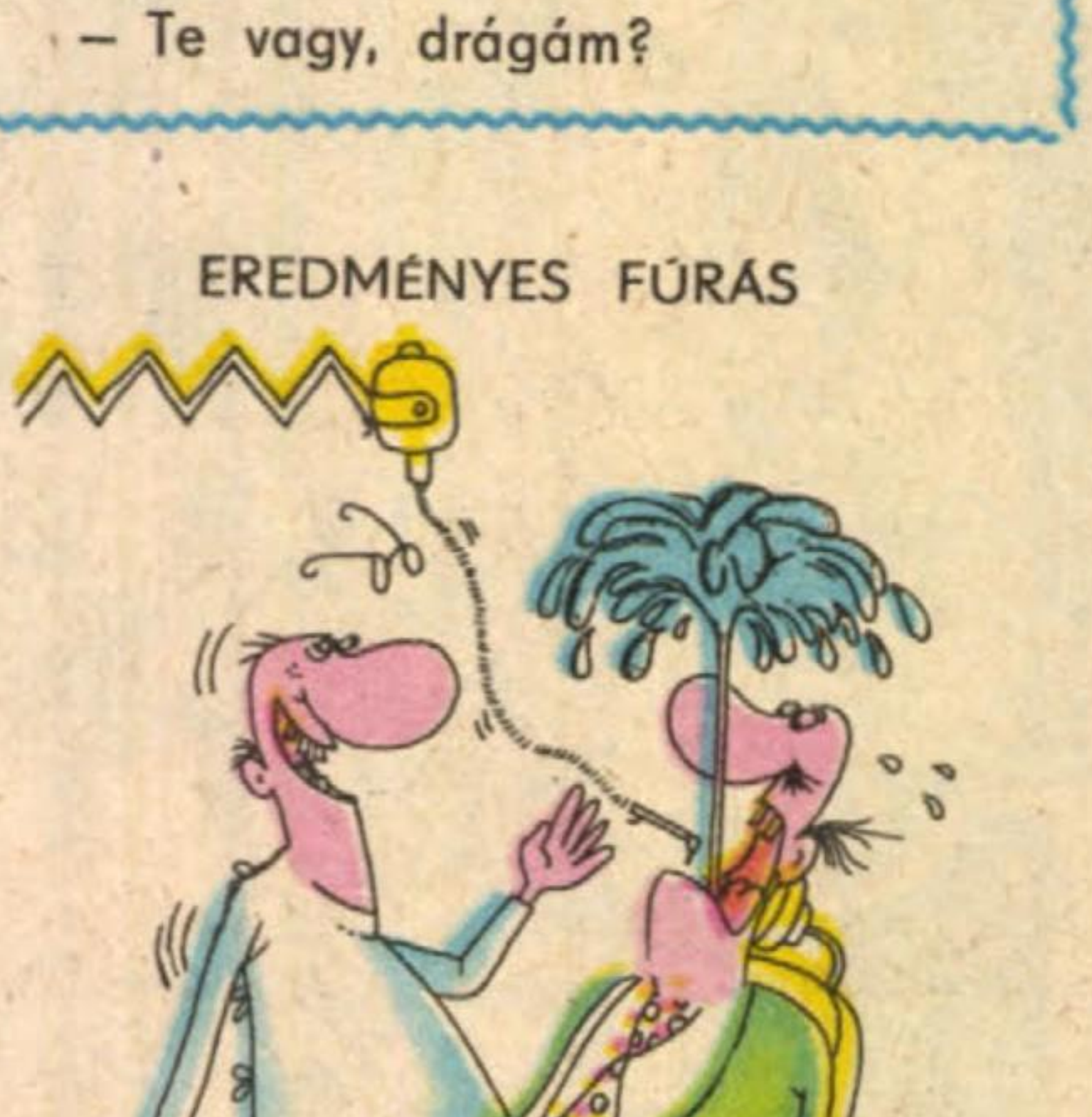

– Olaj!..., olaj!.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

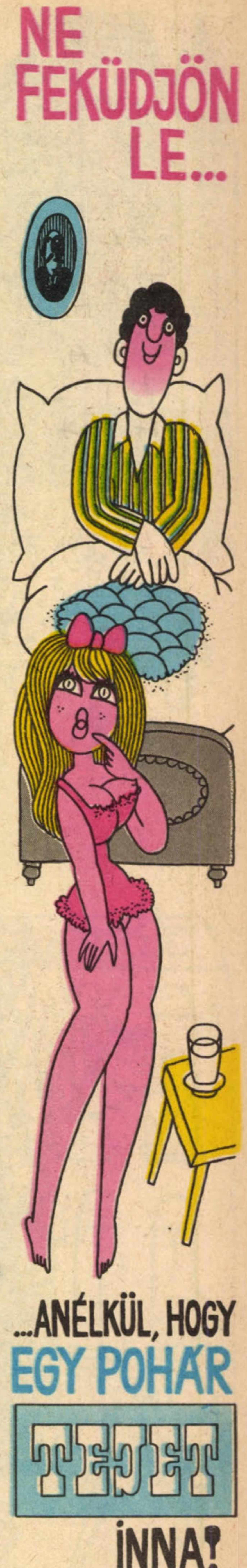
NE FEKÜDJÖN LE...
...ANÉLKÜL, HOGY
EGY POHÁR
TEJET
INNA!
BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

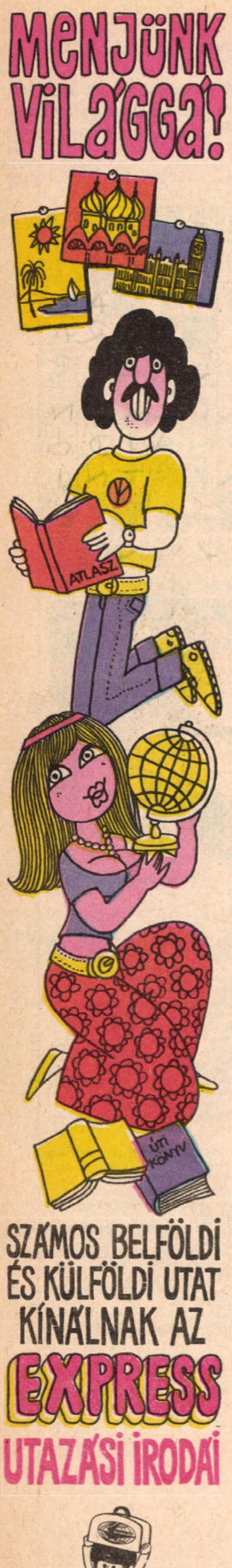
MENJÜNK VILÁGGÁ!
ATLASZ
ÚTI KÖNYV
SZÁMOS BELFÖLDI ÉS KÜLFÖLDI UTAT KÍNÁLNAK AZ
EXPRESS
UTAZÁSI IRODÁI
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÖRZSPINCÉR

Az én törzspincérem Lajos és a kapcsolatunk ideálisnak mondható. Szívélyes köszönésemet még szívélyesebben viszonozza, azután előzékenyen leülök a bejárat melletti aszalhoz Azért oda, mert akkor nem kell túl sokat fáradnia, hiszen túl van már a legszebb férfikoron. A több évtizedes szolgálat, a sok ezer kilométeres gyaloglás — a pulttól a vendégig, a vendégtől a pultig — megviselte a lábait. Ezért kímélni kell. Sőt: a jó vendég a pincér legtitkosabb gondolatait is kitalálja. Így hát engedelmesen bólintok, amikor egy kecses mozdulattal felém mutat egy colás üveget. Aztán odajön az asztalomhoz, kitölti a habzó, üdítő, hideg italt és egy hajtásra kiissza.

— Kedves egészségére! — mondom őszinte, baráti hangon. Egy üveg Cola jár Lajosnak. Ez nálunk már több éves hagyomány.

— Már készül a különlegesen finom, forró dupla — mosolyog rám biztatóan.

— Segítsek? — kérdem szolgálatkészen.

— Denogy. Egyedül is ki tudok hozni egy kávét. Nem vagyok én még olyan öreg legény.

— A család?

— Köszönöm, megvagyunk. Az unokám egy kicsit belázasodott.

— Jobbulást kívánok.

— Köszönöm. Hozom a kávét.

Amíg elmegy, gyorsan kiürítem a hamutartót. Tudom, hogy utálja, ha a hamutartó tele van mindenféle rossz illatú csikkel. Leteszi elém a kávét. Szája elé tartva a kezét, köhög.

— Huzat van itt — mondom aggódva. — Becsukjam az ablakot?

— Hagyja csak — legyint türelmetlenül. — Kell egy kis levegő. — Aztán így folytatja: — Miért nem eszik valamit? Most kellene vacsoráznia. Ha későn vacsorázik, majd egész éjjel forgolódhat az ágyában. Nézzük csak, mi van a listán. Egyen, mondjuk, egy jó zöldborsó levest, utána egy szép, sovány marhapörköltet. Cékla? Nem, azt nem szeretem. Hozok egy finom vörös káposztát.

— Igenis — rebegem alázatosan.

— Valami italt talán?

— Egy hosszúlépést, csopaki olasz rizlingből! De egy korttyal se többet! — néz rám szigorúan. Engedelmesen bólintok. Kihozza a vacsorát. Eszem, iszom, aztán kényelmesen hátradőlök a széken. Lajos jóindulattal méreget: — Látom, mindent megevett. Na, gyújtson rá egy Kossuthra — nyújtja felém viharvert alumínium cigarettatárcáját. Megköszönöm és rápipálok. Jólesően eregetem a halványkék füstkarikákat. — Furcsa időket élünk, uram. A vendéglátóiparban ritkán találni olyan figyelmes, udvarias vendéget, mint ön. — Kisvártatva egy hatalmas zsebórát húz ki a mellényzsebéből: — Későre jár. Fizetünk! — jelenti ki nagyon határozottan és elkészíti a számlát: — Az annyimintharminckettőkilencvenvánljékkedvesegészségére!

Leteszek Lajos elé negyven forintot:

— Köszönöm.

Lajos ellentmondást nem tűrően visszaszámol három forintot:

— Tegye el. Ez a magáé.

Köszönetet rebegek, aztán indulok kifelé. Az én kedves Lajosom a pult mellől búcsút int. Tisztelettel meghajlok feléje:

— A viszontlátsára. Legyen szerencsém máskor is!

Galambos Szilveszter

MEGLÁTNI ÉS MEGSZERETNI EGY PILLANAT MŰVE...
BAJKÁL
...A BAJKÁL LAKÓSZOBÁT!
MEGFELEL A KOR IGÉNYEINEK,
A MA EMBERÉNEK BÚTORA
bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

KUTYAFUTTA

Bizonyos egészségügyi megfontolásoktól vezérelve gyakran futkározom a zöldövezet kertes házai között. Piros tréningruhában és sárga jambósapkában, mint a többi mániákus. E ziháló túráim során szériában tapasztalom a következő sajátos jelenséget.

Egy-egy léckapun dühös kiskutya vágódik elő és fortyogva, csaholva rohan mellettem. Egyenes támadásra nem vállalkozik, mert feltételezi a jóhiszeműségemet, de semmi kétséget sem hagy afelől, hogy az első gyanús mozdulatra csahos és metsző megtorlásokat foganatosít a bokám térségében.

Kutyafáját, gondolom magamban, ez már derék dolog. Íme, ekkora tűzzel illik védelmezni azt, amit ilyen-olyan módon megszereztünk, ami a miénk.

Igen ám, csakhogy ez a láng abban a pillanatban kilobban, mihelyt a kerítés végéhez érek és a szomszéd kertje előtt kocogok tovább. Ilyenkor a kiskutya azonnal leereszti a gőzt és csendesen visszavonul a vackára. Légi veszély elmúlt, a szomszéd házát felőle akár a hátamra is vehetném.

Érdekes. Hát csak a saját krecli védelmére futja vakkantásból, vicsorgásból, szenvedélyből? Ami két lépéssel odébb van, azt már elviheti az ördög?

Kispolgárok lettünk, kiskutyák?

(P.)

ÉRETTSÉGI ELŐTT

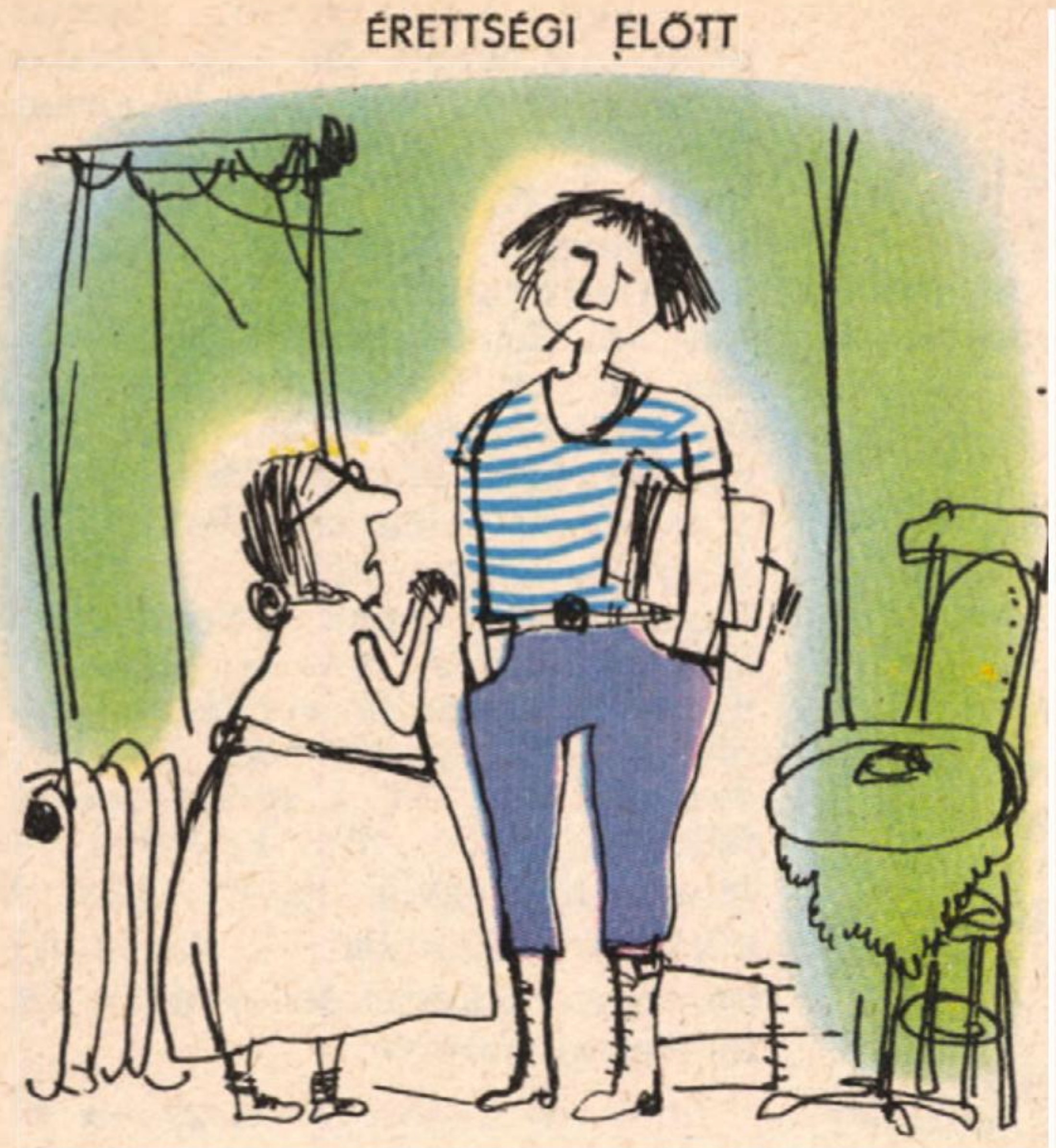

– Mi lesz veled, kisunokám? Ha nem vesznek fel az egyetemre, dolgozni kell menned!

EBADÓ

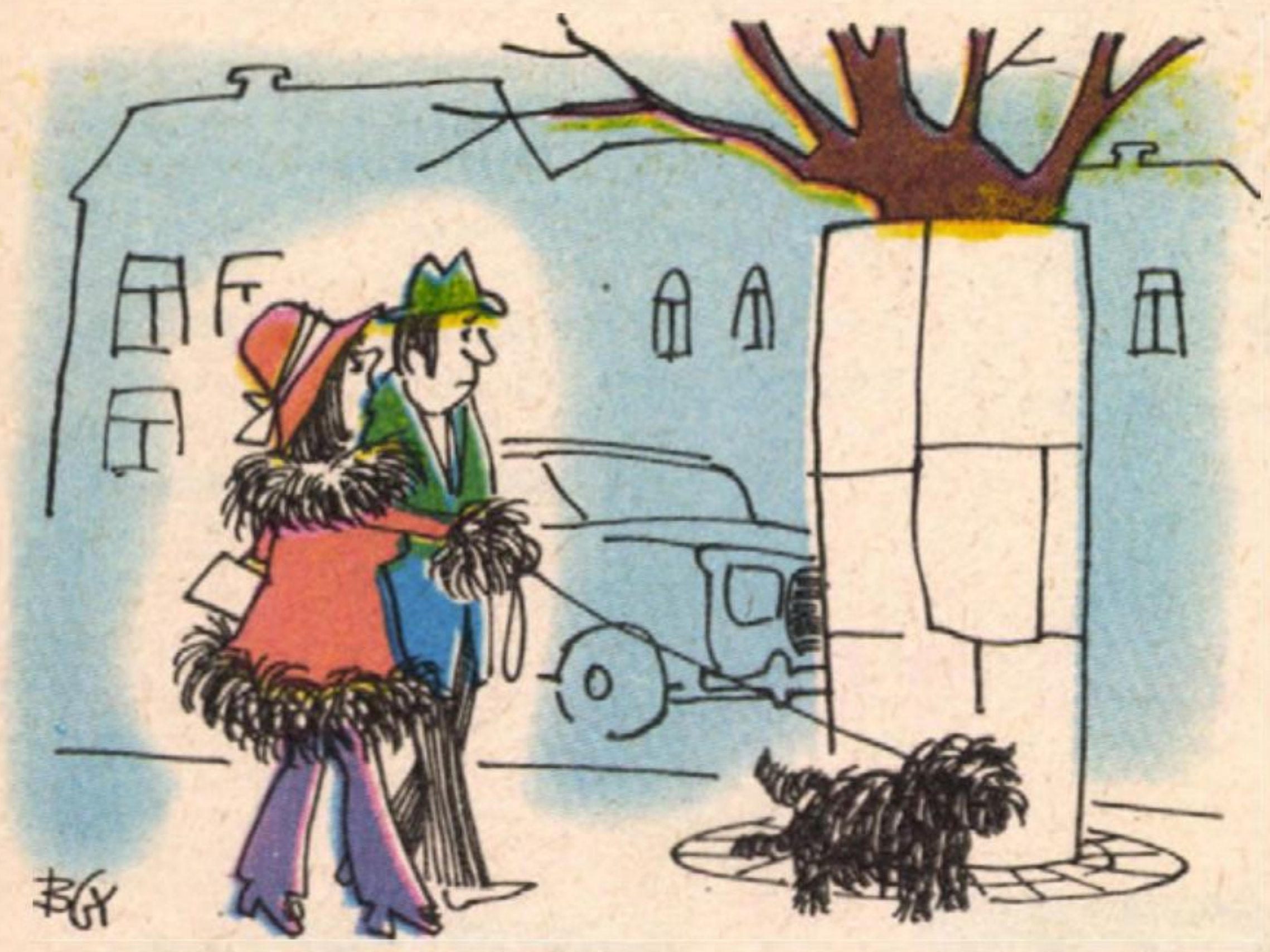

– A végén még olcsóbb lesz gyereket tartani!

SZEXUÁLIS TANÁCSADÁS

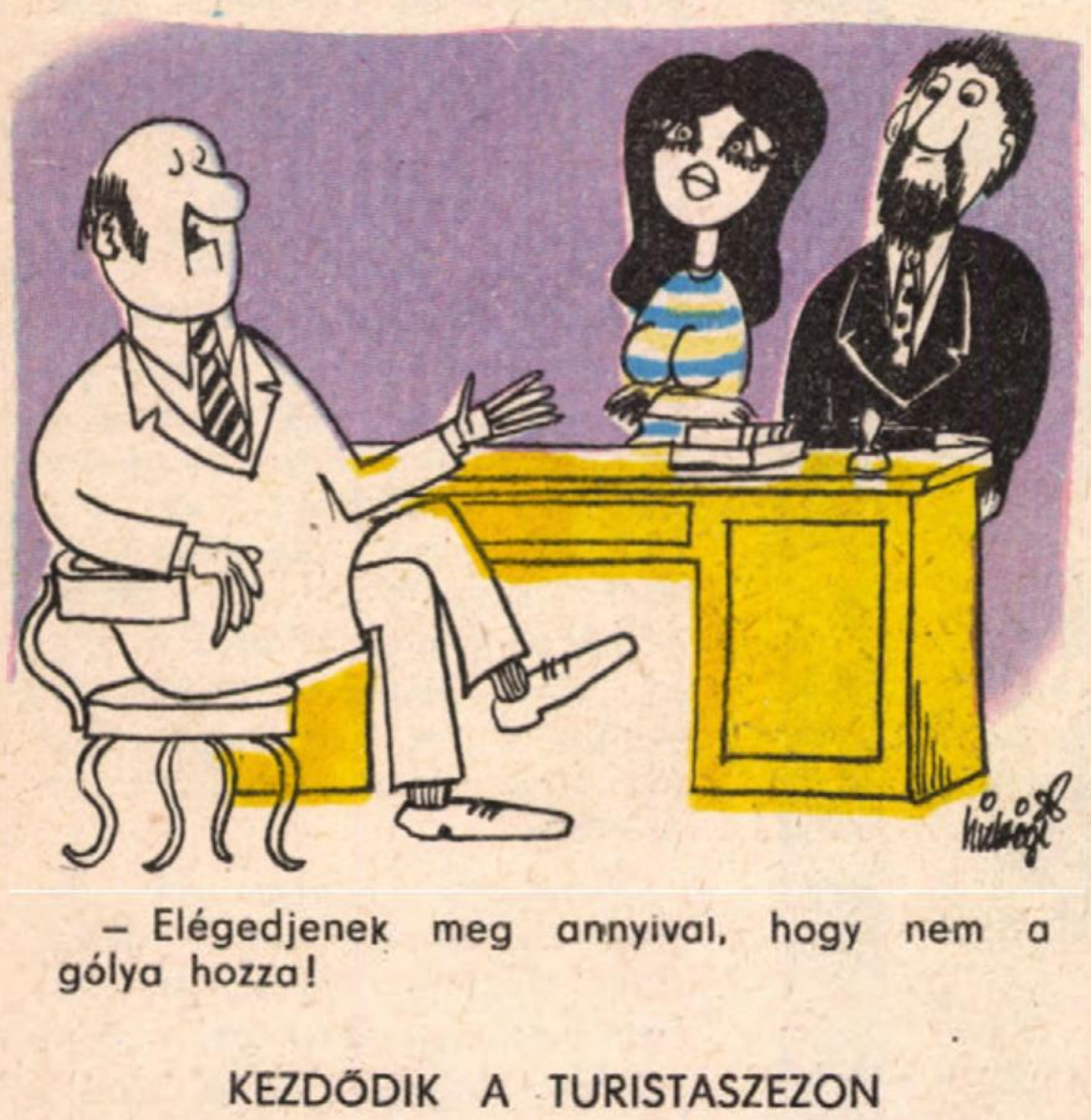

– Elégedjenek meg annyival, hogy nem a gólya hozza!

KEZDŐDIK A TURISTASZEZON

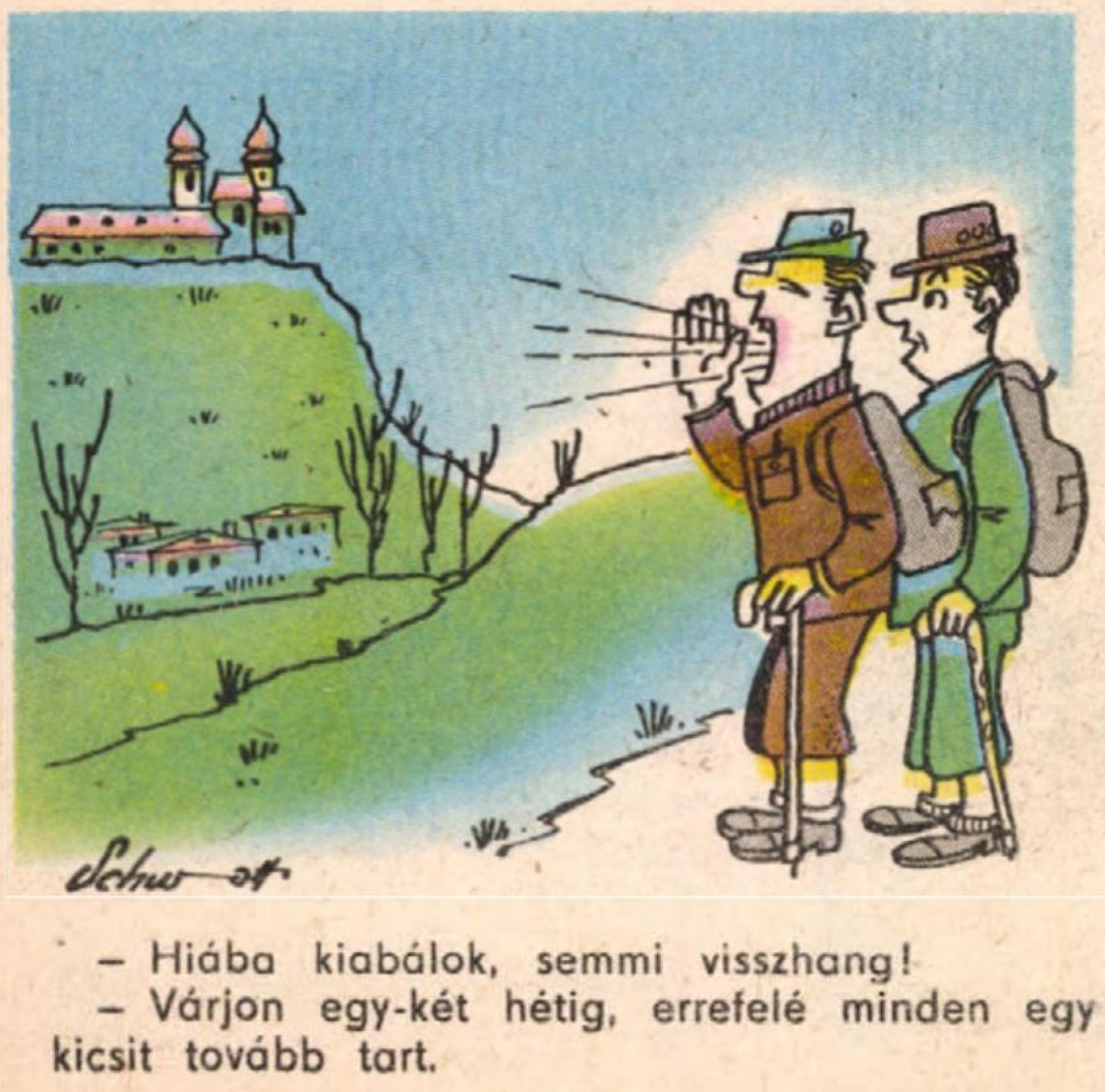

– Hiába kiabálok, semmi visszhang!

– Várjon egy-két hétig, errefelé minden egy kicsit tovább tart.

TALÁLÓS KÉRDÉS

Mi egy főnök legnagyobb tévedése? — erre a kérdésre felel keresztrejtvényünk a *vízszintes 1* és *függőleges 23* sorokban. Megfejtésül ezt a választ kell beküldeni *kizárólag levelezőlapon* legkésőbb március 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1 H	2 A	3 F	4 E	5 L	6 E	7 S	8 É	9 G	Ü	10 L	11 V	12 É	13 S	14 Z	15 I	16 A	T	I
17 A	K	A	R	A	T	E	R	Ő	■	18 A	U	G	U	R	O	K	■	T
■	19 I	T	■	20 G	A	T	T	■	21 I	K	R	E	S	I	T	■	22 A	K
23 É	M	E	L	Y	G	É	S	■	24 V	I	S	I	T	■	25 A	26 V	R	Á
27 S	E	R	■	28 M	E	T	E	29 O	R	■	L	■	30 O	31 K	■	32 A	I	R
33 Ú	R	■	34 D	A	■	■	■	35 N	É	36 M	I	■	37 R	O	38 K	K	A	N
39 T	A	40 N	I	T	41 Ó	N	42 Ö	■	43 T	A	■	44 Z	O	N	A	I	D	Ő
45 Á	Z	A	L	A	G	■	46 R	47 E	■	48 A	49 H	O	G	Y	■	50 T	N	J
51 N	N	■	52 E	G	Y	53 E	N	L	53a Ő	S	É	G	■	54 A	55 B	■	56 E	É
57 A	Y	A	M	■	58 A	L	A	T	T	■	59 V	U	L	K	Á	N	■	T
60 I	E	■	61 M	62 E	L	E	G	E	N									
63 S	R	■	64 A	L	L	■	Y	■	U									
D	■	65 B	■	66 L	A	67 I	■	68 Á	L									
69 I	70 R	O	71 D	A	■	72 P	73 E	R	L									
74 K	Á	R	O	■	75 V	A	L	A	■									
76 T	R	O	N	77 T	E	R	E	M	■									
78 Á	O	T	■	79 A	D	■	80 M	L	81 I									
L	■	82 V	83 É	T	E	84 K	■	85 I	M									
N	I	A	K	A	R	N	E	K	I									

TALÁLÓS KÉRDÉS

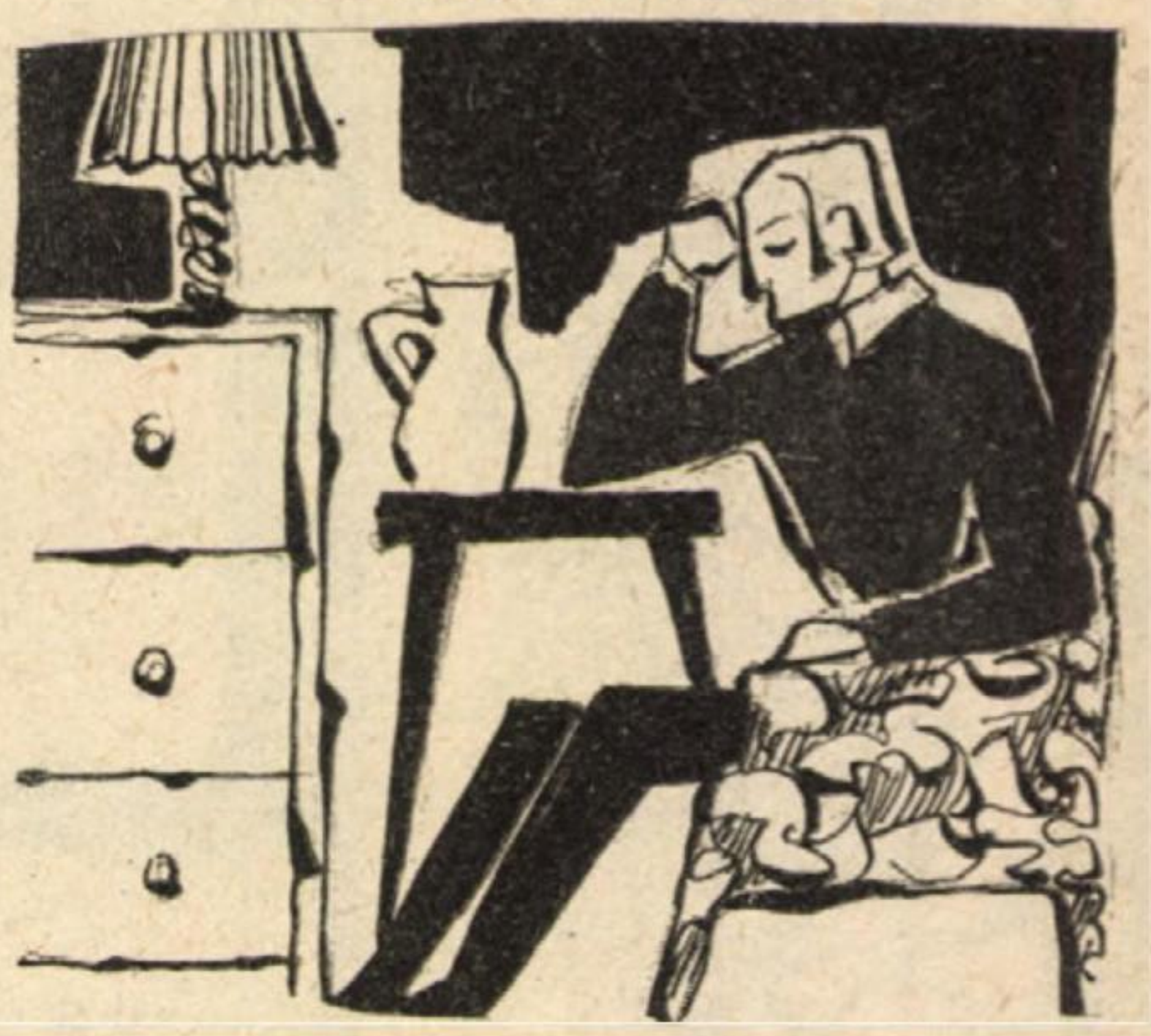

Vízszintes 1 — függőleges 23.

VÍZSZINTES

17. Az érvényesülés, a sikeres életpálya első számú kelléke
18. Az ókori Rómában a madarak röptéből jósoltak
19. . . óka
20. Általános kereskedelmi és tarifaegyezmény (rövidítés)
21. A Magyar Posta cselekszi a rendkívül sok telefonigénylő miatt
22. . . ropolis
23. Rossz érzés, melynek oka a gyomorban keresendő
24. A malac „teszi”
25. Se apja, se anyja, s a tetejébe még fordítva is van
27. Kivált nyáron népszerű ital
28. A legkisebb önálló égitest
30. Semmi sincs enélkül
32. Levegő — idegen szóval
33. A pokolban is az
34. Orosz igen
35. Nem sok, csekély
37. Annyit dolgozik, hogy szinte bele . . .
39. Pedagógus
43. A tantal jele
44. Nagyobb területeken egységesen használt időszámítás
45. Parányi víziállat
46. Király — olaszul
48. . . . tetszik (Shakespeare-színmű)
50. Karjával jelt ad — fordítva
51. Azonos mássalhangzók
52. A francia forradalom egyik jelszava volt
54. Latin prepozíció
56. Rokon magánhangzók
57. Vissza: Fényes Szabolcs egyik operettje
58. Helyhatározó szó
59. Veszélyes geológiai képződmény
60. Német magánhangzó
61. Így jó pl. a rétes is
63. S. R.
64. Minden — angolul
66. Kál . . . Ferenc (színművész)
68. Nem igazi
69. Tisztviselők munkahelye
72. . . . mutter Izsák (kiváló festőnk volt)
74. A francia kártya egyik színe
75. Volt — régiesen
76. A király hivatalos helyisége
78. Á. O. T.
79. A 34. vízsz. fordítva
80. 1051 — római számmal
82. Több, mint hiba, kevesebb, mint bűn
85. Lám!

FÜGGŐLEGES

1. Feltételes kötőszó
2. Szólásmondás a bátorságról
3. Az apa egyik megszólítása a sok közül
4. Ő — németül
5. Arra mondjuk, aki közömbös, életkedv nélküli, energiátlan
6. Emelet — franciául
7. Sűrű . . . az éj (Arany János balladájában)
8. Az „érteni” ige egyik alakja
9. . . . röngy
10. Rádióadójáról nevezetes „hegy” neve
11. A régi városliget népszerű szórakozónegyede volt
12. A Földközi-tenger melléktengerének neve
13. „Suttogva beszélget”
14. Divatjamúlt jassz-szó (ma: balhé)
15. A görög ábécé egyik betűje
16. Mint a 22. vízszi.
21. Ma már nem használatos nyomdai szakkifejezés (nyomtatvány mérete)
22. Egy gombolyag fonál segítségével kiszabadította Theseust a labirintusból
26. A hirtelen erős fény
29. Fémes elem
31. Égetett szeszes ital
34. Alapos ok a töprengésre
36. Folyó Hollandiában
38. Kicsinyítő képző
40. A nátrium vegyjele
41. Itt létesült 1898-ban az első magyar csillagvizsgáló intézet
42. Magasrangú katona
44. Albán király volt
47. Egyik főiskolánk betűjele
49. Nem villamos, nem is vonat
53 . . . fánt
53/a. Fölényes futballgyőzelem
55. Bácsi — népiesen
62. Krumpli és női név
65. Éles szerszám
67. A nemzetgazdaság egyik pillére
68. Például a víz, a csőhálózatban
70. Ló neve
71. Nagy folyó a Szovjetunióban
73. Táskarádióhoz kell
75. Vízhordó edény
77. A legismertebb edzőtábor színhelye
81. Kis Imre
83. Dísz — más szóval
84. K. N.

MEGESIK NÉHA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Az apám nős volt, az anyám hajadon”

100—100 forintot nyert:

Tulics Lajos, 2483 Gárdony, Arany J. köz 3.

Kárpáti Vera, 1075 Bp., Wesselényi u. 32.

Kazinczy Gusztáv, 1088 Bp., Rákóczi út 5.

A díjakat postán küldjük el.

```
arizona uffizi gol
majonéz rükverc das
ág komatál o kalauz
lap daphnis sarkadi
isis já igric o dor
azanyámhajadon bánt
 kc etna imitál s i
voks éö omlott i es
adu ökse mit helota
sátor vagy akaratos
csapatok
o tanul pp
dio gatter
al cyr rro
go  aetius
andalgás z
maus est i
a szikkadt
 zeus and
```

PÁNIK

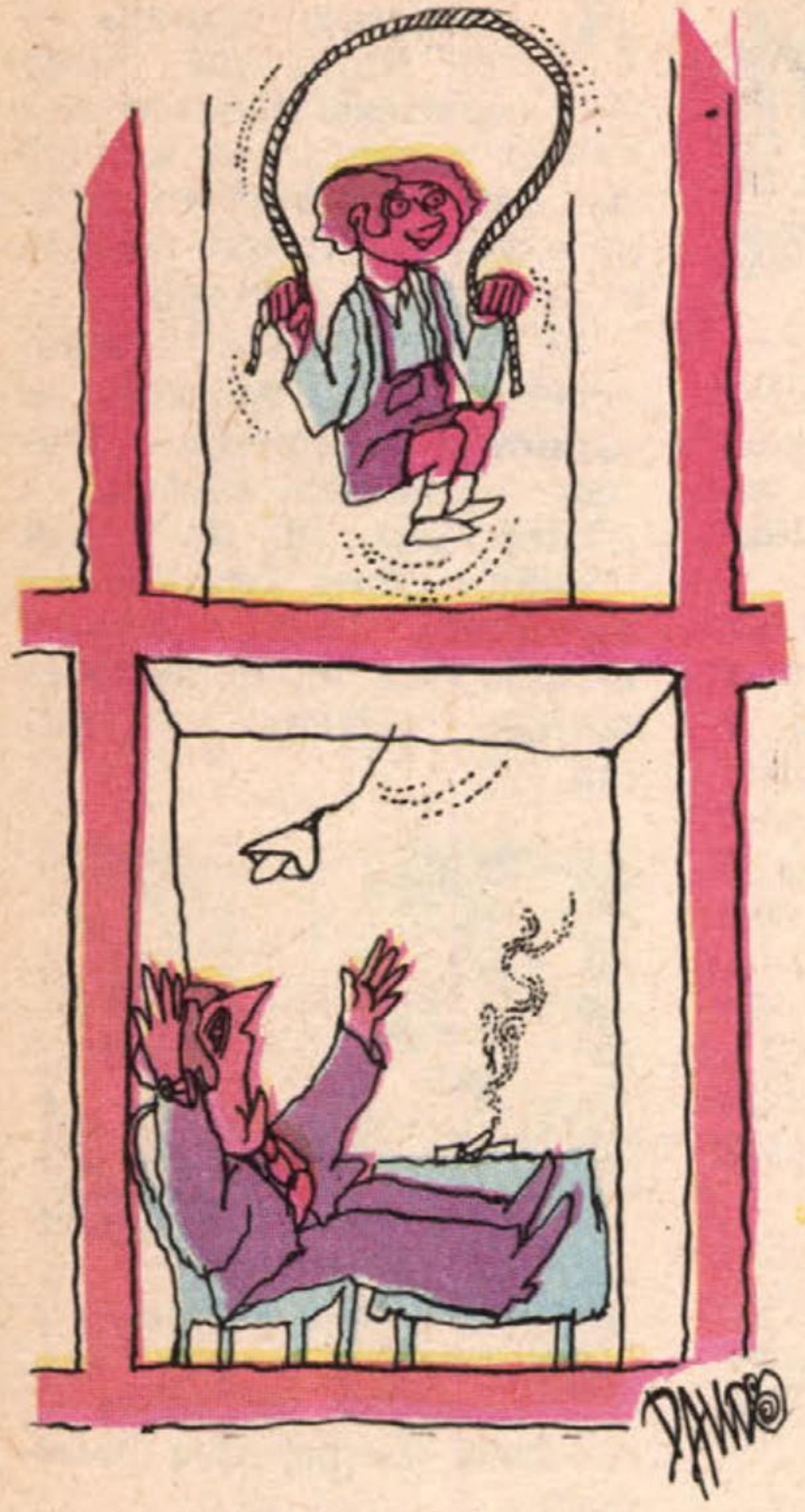

– Földrengés!

TELEFON-ÜZENET

Három éve adtam be már
Igényemet telefonra,
Azóta se gondoltak még
Lágymányosi kis lakomra.

Kaptam azóta már náthát
És helyet a villamoson,
Csupán telefont nem kaptam
Azóta se Lágymányoson.

Kedves jó Lágymányos Központ,
Kérem Önöket az égre,
Aktám iktatószámát is
Sorsolják ki egyszer végre.

De ha erre nincsen módjuk,
Tudomásul veszem, ha kell,
A telefont hajdan a Bell
Nem énnekem találta fel.

Hidvéghy Ferenc

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100.
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-09 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK—OTT OLVASTUK

RÉGI SZÉP IDŐK

Újságírók tucatjai ostromolják Washingtonban Kay Summersby Morgan kisasszonyt, aki előbb Eisenhower tábornok hivatali gépkocsivezetője, majd utóbb, a tábornok elnökké választása után, magántitkárnője volt. Az ostrom oka: Truman volt amerikai elnök emlékiratai.

Truman ugyanis azt állítja, hogy Eisenhower a második világháború végén el akart válni feleségétől és feleségül akarta venni gépkocsivezető-nőjét. Truman szerint Marshall tábornok, akkori hadügyminiszter, azt üzente Eisenhowernek: „ha ezt megteszi, kirúgatja a hadseregből”. Így hát Kay Summersby Morgan kisasszony magántitkárként költözött a Fehér Házba, és most az amerikai sajtó azt találgatja: volt-e viszonya Eisenhower elnökkel? Bizonyíték egyelőre nincs, a hölgy hallgat. Nixon elnök pedig valószínűleg sóvárogva tekint vissza azokra a napokra, amikor a Fehér Házban még szerelmi botrányokkal foglalkoztak...

A PAPA BŰNE

Dean Martin, az öregedő, de még mindig világhírű amerikai slágerénekes huszonkét éves fiát, Dino Martint letartóztatták. A vád: a fiatalember hat géppuskát és egy légvédelmi ágyút akart eladni egy „amerikai állambiztonsági okokból meg nem nevezett személynek”. Egyelőre nem derült ki, hogy honnan szedte ezeket a szerszámokat. Az apa, Dean Martin azonban a következőképpen nyilatkozott az amerikai televíziónak: „Én vagyok a hibás. Én keltettem fel fiamban a fegyvergyűjtés szenvedélyét. Amikor megszerezte első autóvezetői jogosítványát, annak idején egy kiszuperált második világháborús Sherman-tankot ajándékoztam neki...”

ÓH. ANGLIA!

A második világháború utáni idők legnagyobb válságát élő Nagy-Britanniában a Christie cég árverésén vevőre talált egy fémdoboz. A fémdobozban annak az esküvői tortának egy darabja foglalt helyet (természetesen légmentesen elzárva), amelyet 1840. február 10-én Viktória királynő mennyegzője alkalmából tálaltak fel. A királynő esküvői tortájának darabkáját egy előkelő brit család elszegényedett sarja bocsátotta árverésre, akinek nagymamája annak idején részt vett az esküvőn, de a tortának csak a felét ette meg. A fémdobozt 70 fontért a brit légierők egy nyugalmazott ezredese vásárolta meg.

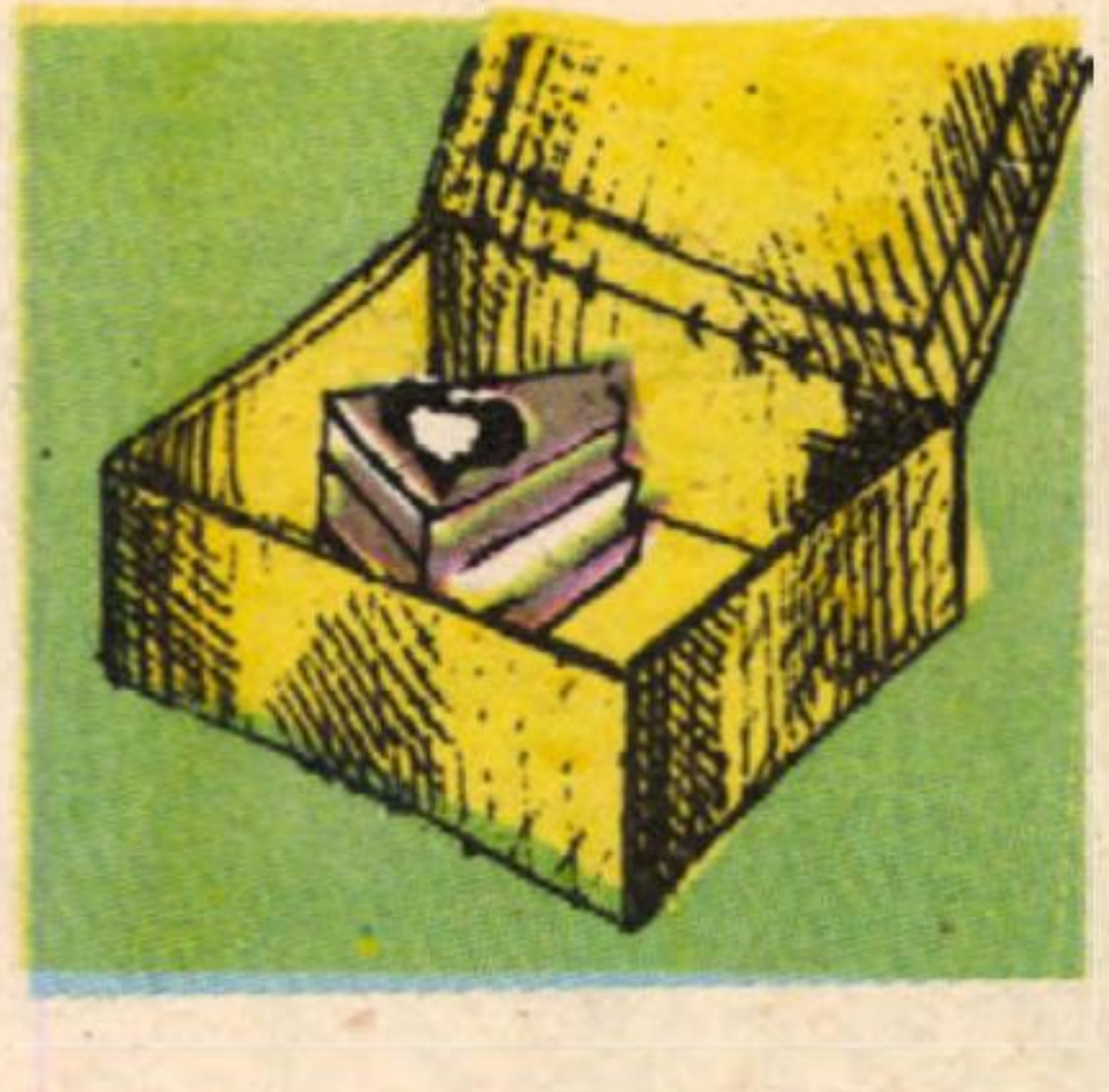

AZ ÉLET ISKOLÁJA

Athénban hivatalos életrajzot bocsátottak ki Androcopulosz miniszterelnökről. Eszerint a kormányfő az athéni egyetem jogi karát végezte. Utána tudományos munkatárs volt a chicagói egyetemen, majd jogi professzor a chicagói Ipari Főiskolán. A Ford-alapítvány megbízásából angol—görög jogi szótárt szerkesztett. A New York Times utánanézvén az ügynek a következőket állapította meg: 1. A chicagói egyetem nem tud semmit Androcopuloszról, 2. Chicagóban nincs ipari főiskola, 3. A Ford-alapítvány sohasem adott megbízatást senkinek angol—görög nyelvű jogi szótár készítésére.

Egyébként minden stimmel.

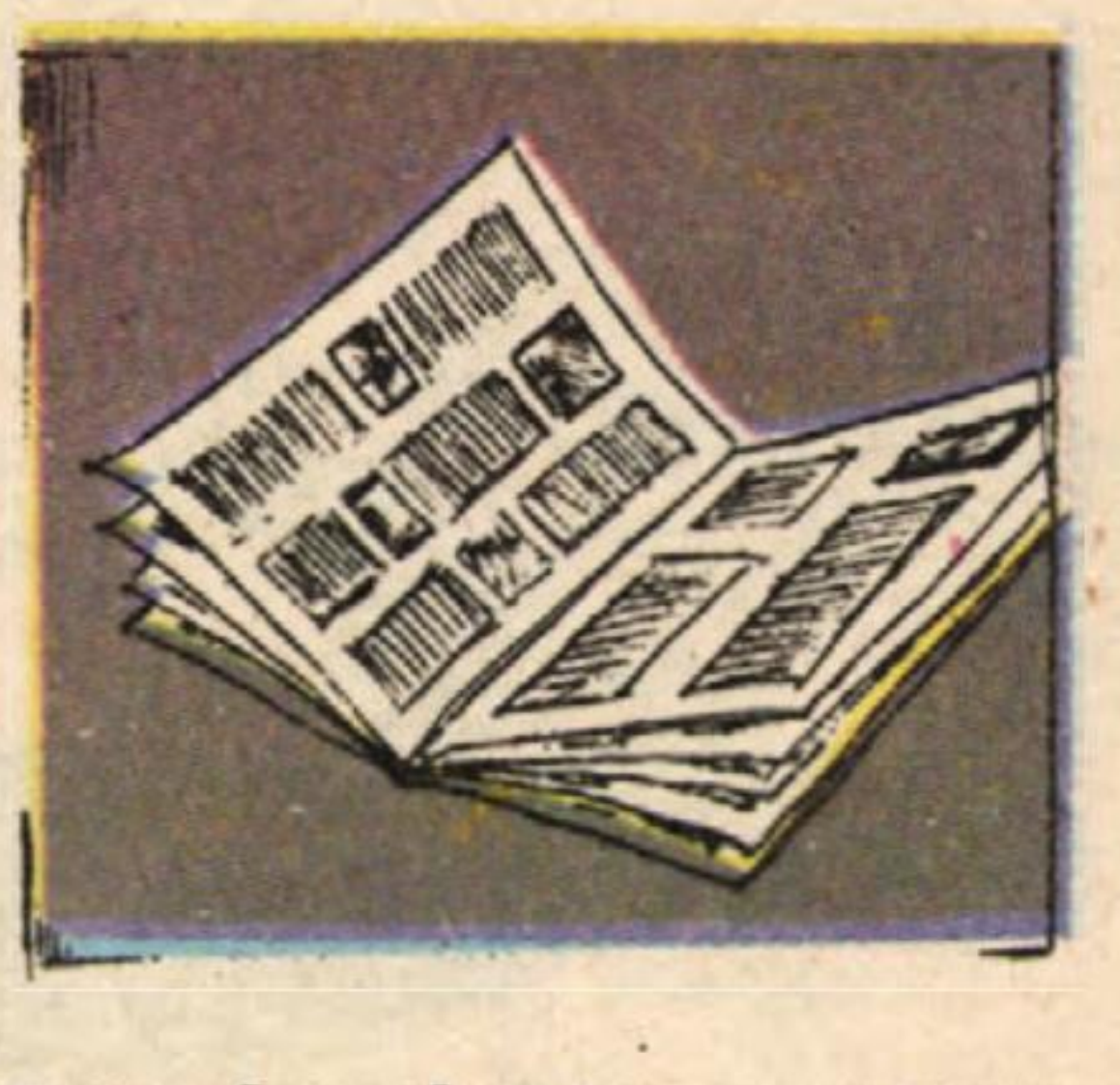

BARÁTSÁGOS ARCOT KÉRÜNK!

Nepálba japán expedíció érkezett azzal a feladattal, hogy megpróbálja felkutatni és lefényképezni a legendás „havasi ősembert”, a yeti-t. Ez a majomemberhez hasonló lény állítólag a Himalája csúcsain lakozik és komoly tudományos források állítják, hogy valóban létezik. Tavaly egy amerikai expedícó gipszlenyomatot is készített bizonyos óriási lábnyomokról, amelyek állítólag a yeti-től származtak. A „havasi embert” lefényképezni még sohasem sikerült.

Az új japán expedíciónak csupán egy szépséghibája van tudományos szempontból: a költségeket a japán Canon fényképezőgépgyár fedezi.

ENDRŐDI ISTVÁN RAJZA

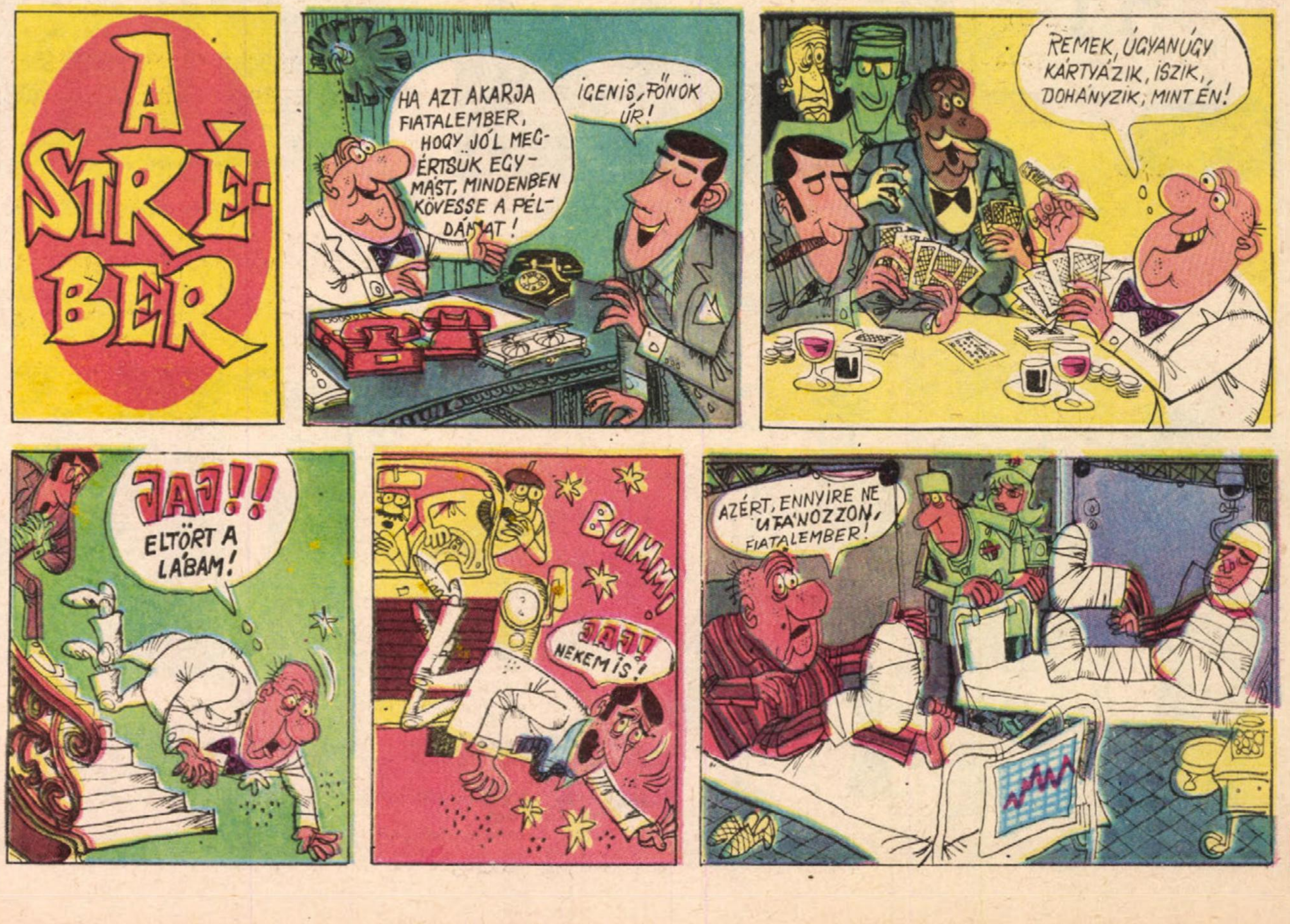
A STRÉBER
HA AZT AKARJA FIATALEMBER, HOGY JÓL MEGÉRTSÜK EGYMÁST, MINDENBEN KÖVESSE A PÉLDÁMAT!
IGENIS, FŐNÖK ÚR!
REMEK, ÚGYANÚGY KÁRTYÁZIK, ISZIK, DOHÁNYZIK, MINT ÉN!
JAJ!! ELTÖRT A LÁBAM!
BUMM!
JAJ! NEKEM IS!
AZÉRT, ENNYIRE NE UTÁNOZZON, FIATALEMBER!

ÁLLHATATOS KISLÁNY

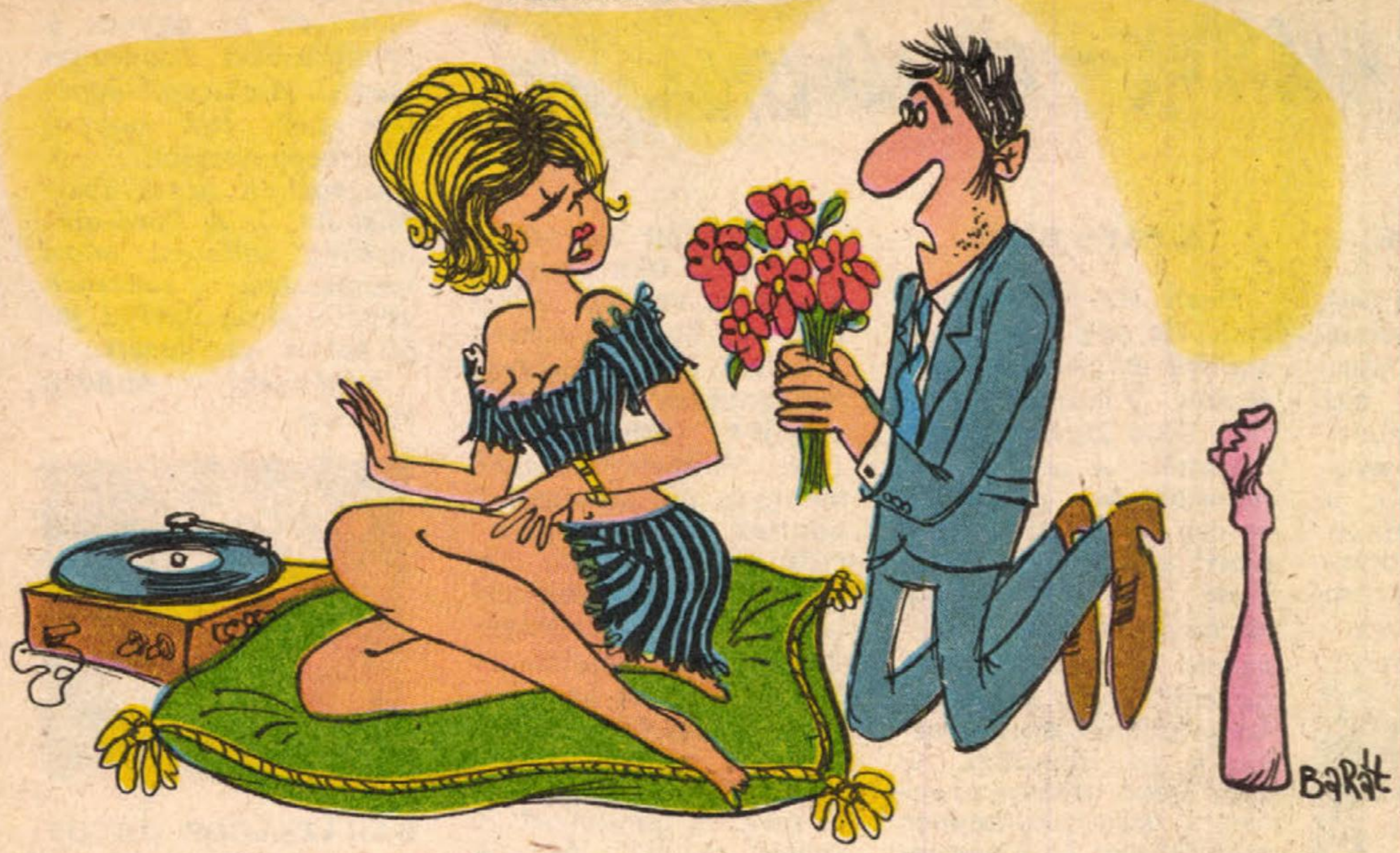

– Hiába könyörögsz, Jocó! Előbb a házasság előtti tanácsadás...

LOPOTT KOCSI

– Hála az égnek, kisfiam, hogy neked nem történt bajod!...

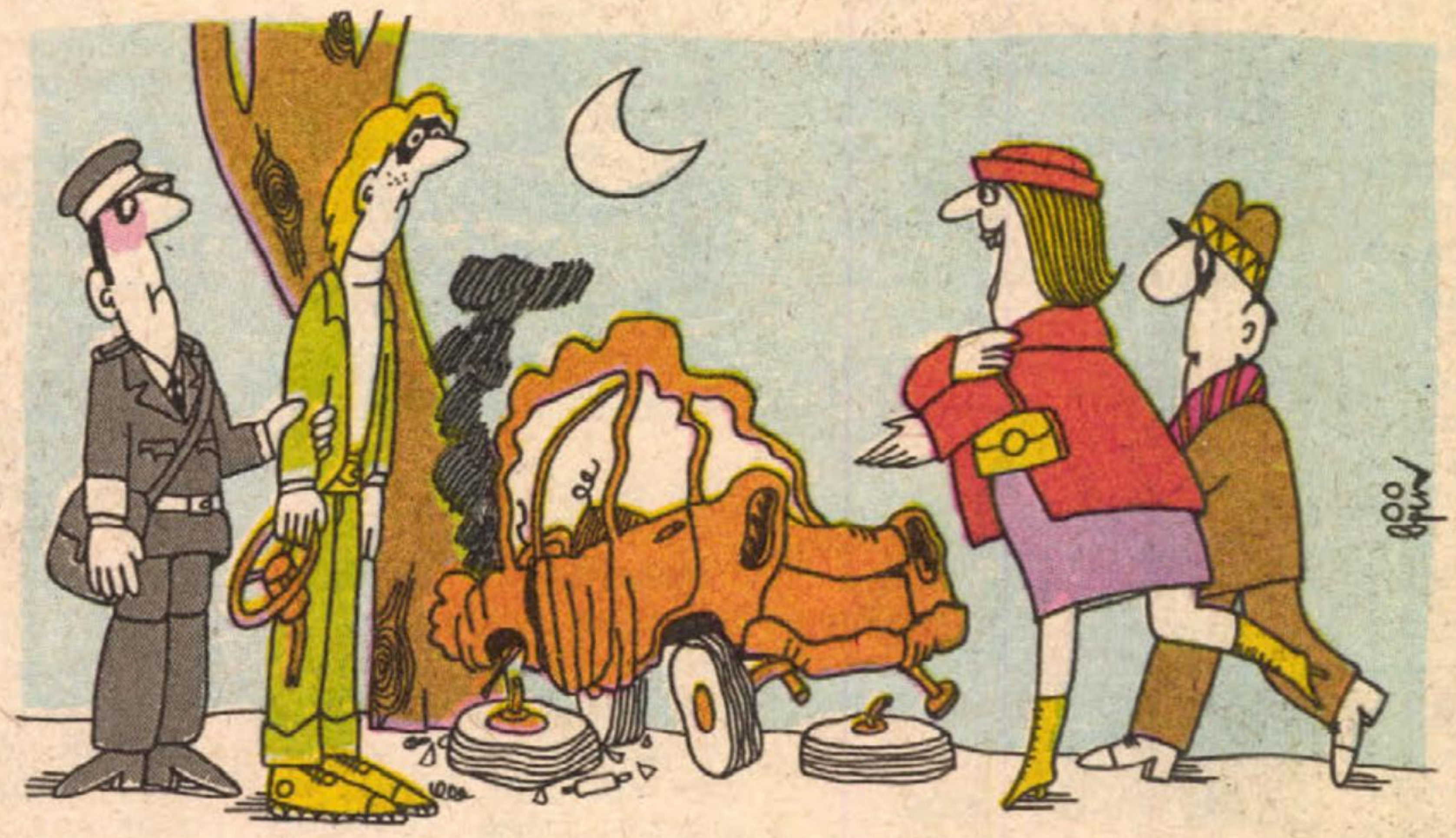

tribün

Kellemesen nyilatkozott védencéről Angelo Dundee, Jose Napoles váltósúlyú profivilágbajnok menedzsere.

— Jose egyre erősebb. Legközelebb talán már csak úgy tudja hozni a váltósúlyt, ha a fél lábát levágatja, mielőtt a mérlegre áll. Megteheti, hiszen fél lábon is laposra veri bármelyik ellenfelét.

A nyilatkozat múlt héten hangzott el Párizsban. Néhány órával később Carlos Monzon laposra verte Napolest.

A Milwaukee Braves baseballcsapata új repülőgépet kapott. Az első rajt előtt megszólalt a hangszóró:

— Itt a gép kapitánya beszél, köszöntöm önöket, uraim. Utunkon automata pilóta vezeti a gépet, tehát semmiféle műszaki hiba nem fordulhat elő... fordulhat elő... fordulhat elő... fordulhat elő...

A Nottingham Forest labdarúgó-csapata — ki tudja mi okból — elsősegélytanfolyamot tartott a szurkolók számára. Joe Sheffield mérnök, az egyik főrajongó vállalta a próbababa szerepét.

— Először a tanfolyamot vezető tűzoltó mutatta be rajtam a mesterséges légzést — mesélte később. — Akkor tört el az egyik bordám. Most egy önként vállalkozó esett nekem. Akkor tört el a második bordám. Nem folytattam...

Mary Rand, az angolok egykori — és még mindig szépséges — olimpiai bajnoknője mondotta:

— Nincs nagyobb kitüntetés, mintha azt mondják rólad: jó sportember vagy. Csak egy a bökkenő. Ahhoz, hogy bebizonyítsd, tényleg az vagy, előbb ki kell kapnod.

(p. p.)

FIZETÉSEMELÉS UTÁN

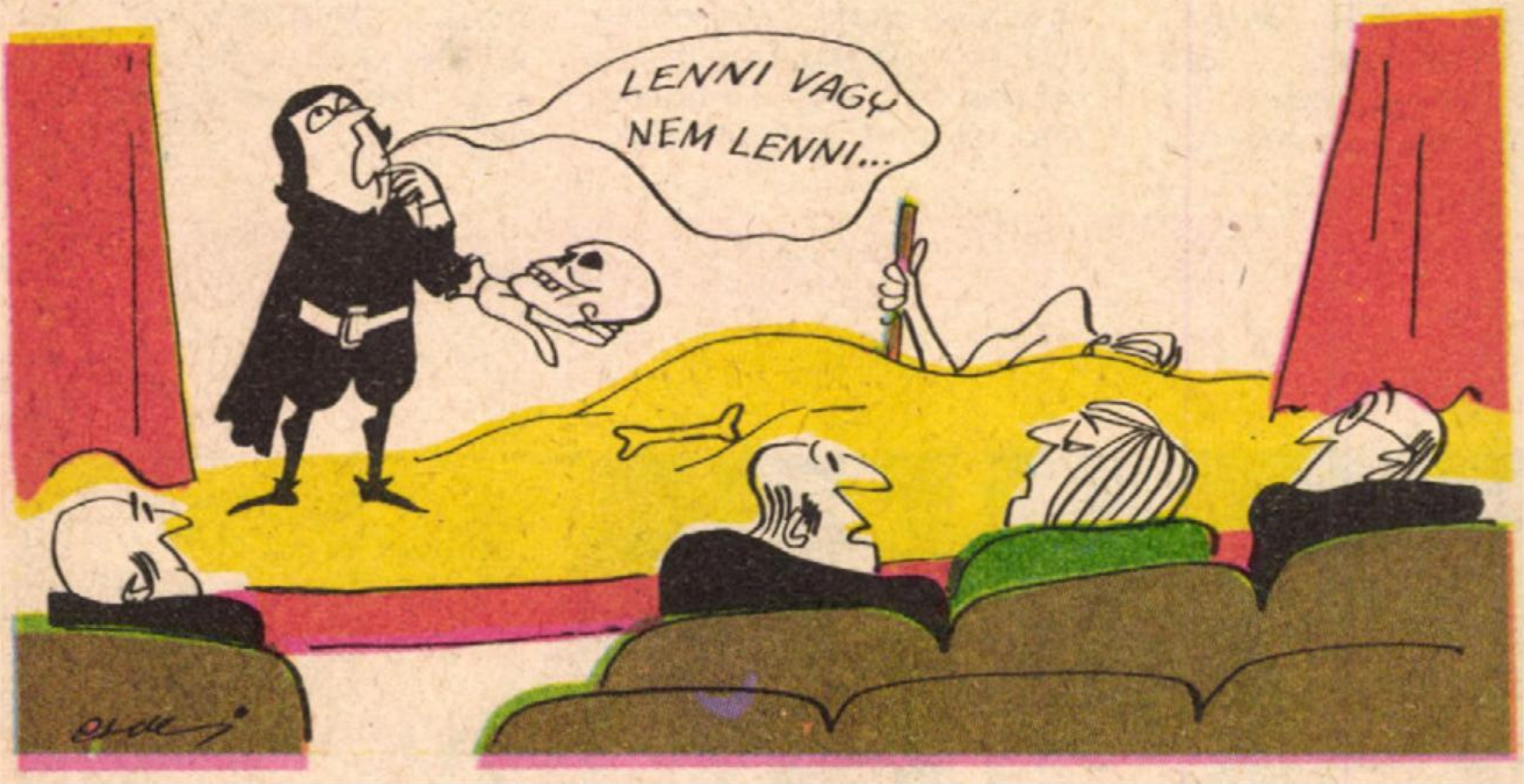
LENNI VAGY NEM LENNI...

– Ezek a színészek folyton sírnak, pedig most emelnek nekik.

URBÁNUS LÉLEK

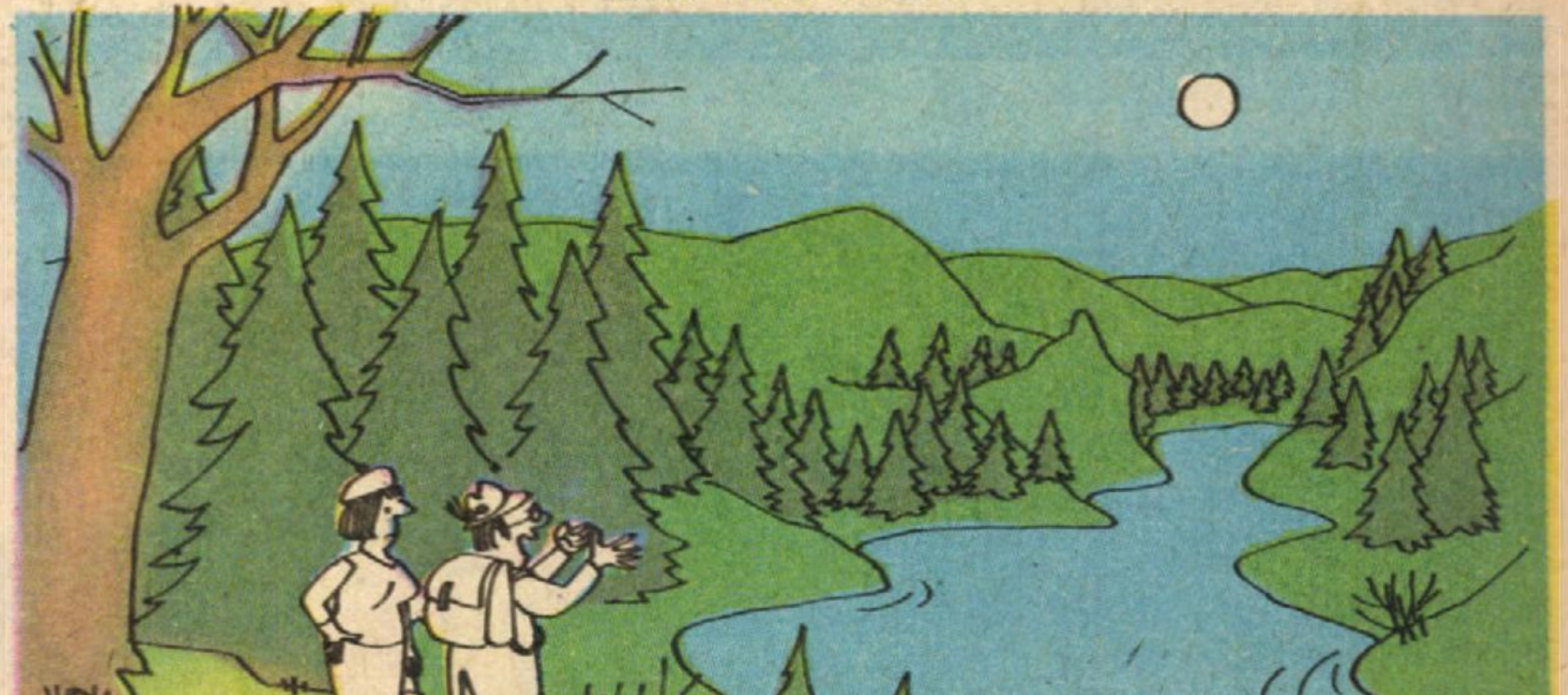

– Magam előtt látom felparcellázva, sok-sok bódéval...

TÖRTÉNELMI KIÁRUSÍTÁS

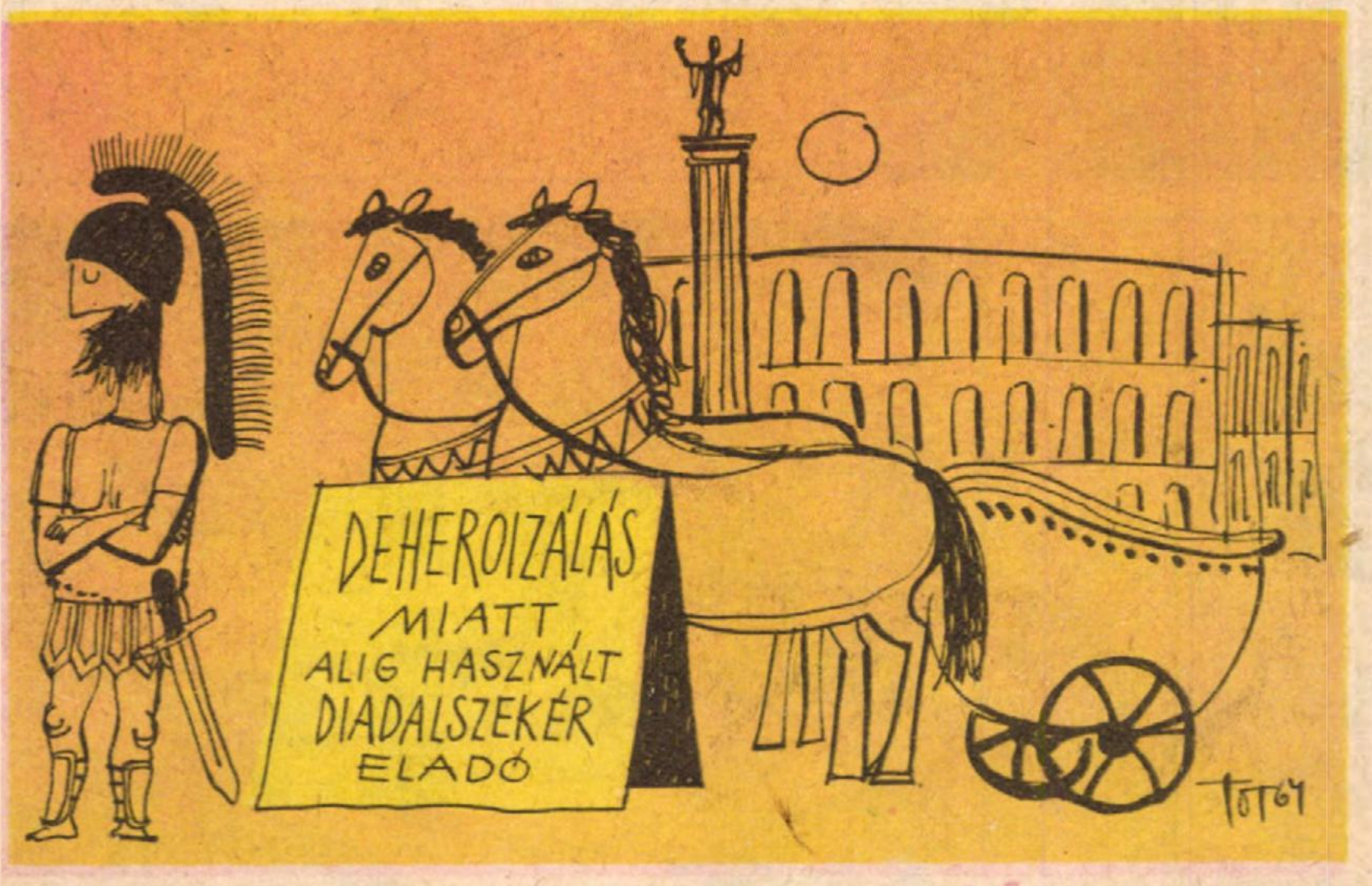
DEHEROIZÁLÁS MIATT ALIG HASZNÁLT DIADALSZEKÉR ELADÓ
TÓT 67

GYANAKVÓ FŐNÖK

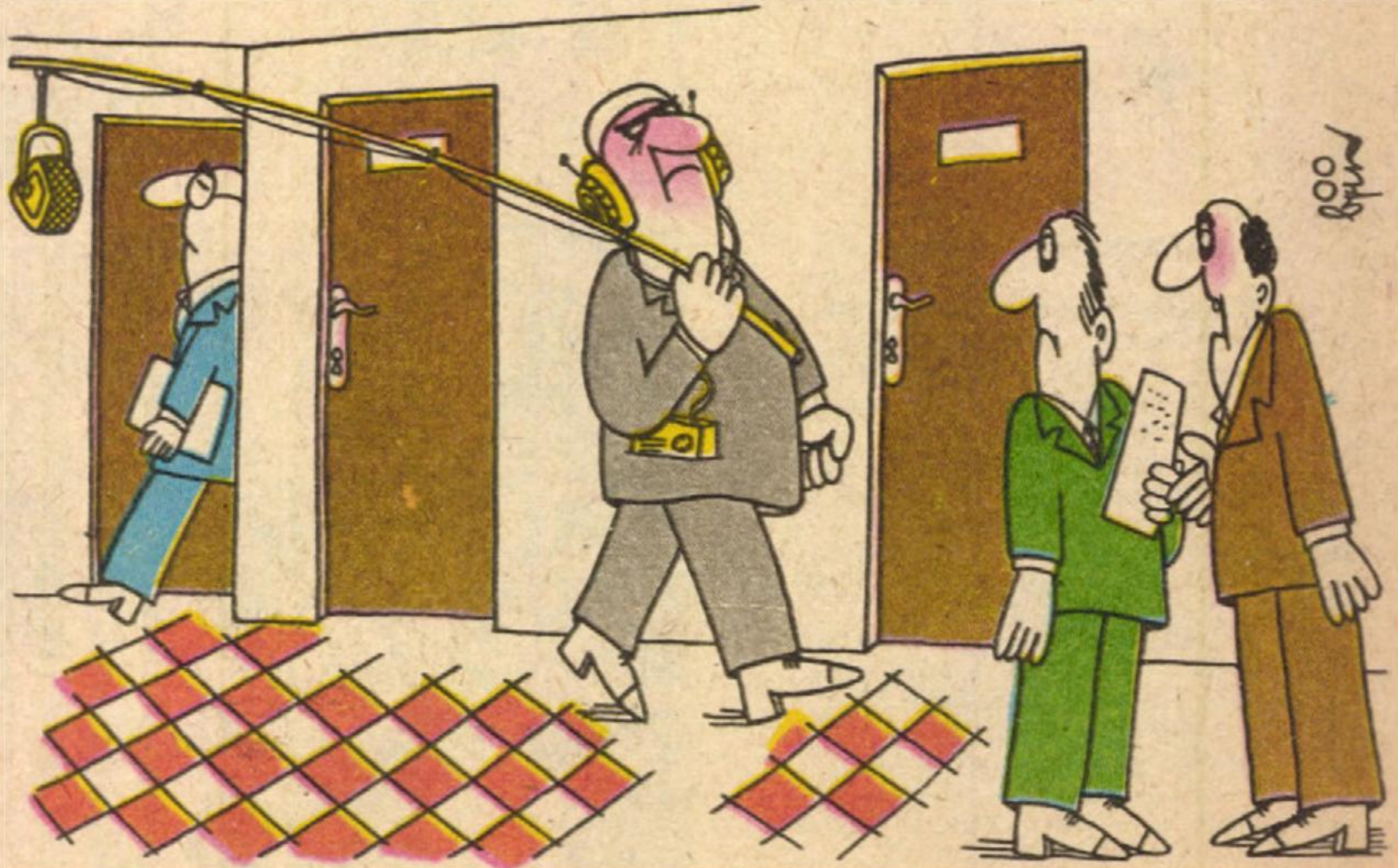

– Az a rögeszméje, hogy állandóan összesúgnak a háta mögött...